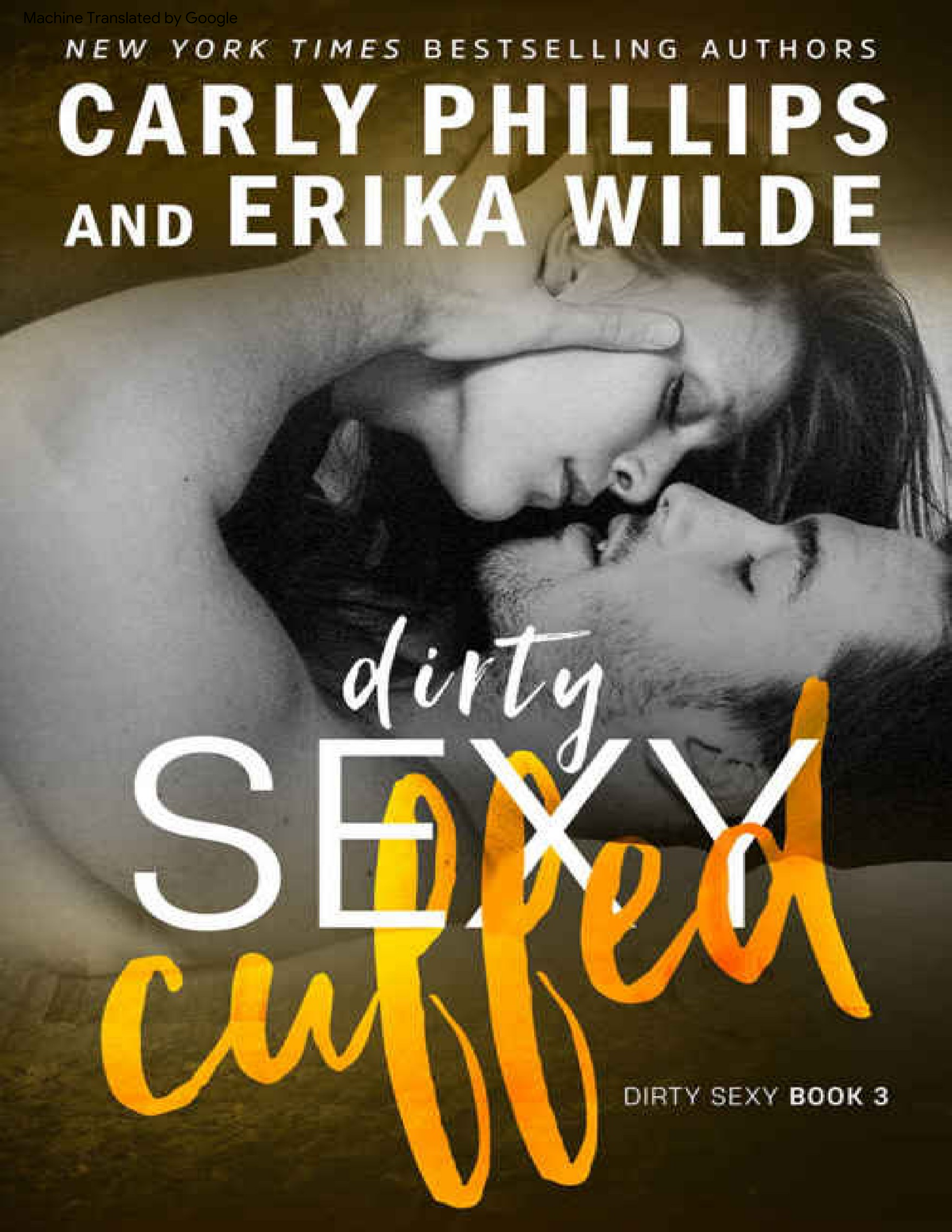

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHORS
CARLY PHILLIPS
AND ERIKA WILDE
dirty
SEXY
cuffed
DIRTY SEXY BOOK 3

Murdar Sexy Cuffed

AUTORI DE CELE MAI VÂNZĂRI DE LA NEW YORK TIMES

Carly Phillips
Eric Wilde

Editura CP 2016

Fotografie de copertă și design: Sara Eirew

„Povestea de dragoste creată de Phillips și Wilde a fost rară, cufundată într-o realitate atât de naturală și organică încât mi-a ținut inima încă de la prima pagină.”

~ Audrey Carlan, autoarea cu cele mai bune vânzări din New York Times

Autoarele de bestseller-uri din New York Times, Carly Phillips și Erika Wilde, vă oferă o serie murdară, sexy și fumegătoare, cu trei frați băieți răi legați de secrete șocante și trecutul lor deteriorat.

Păcătoși, captivanți și fără scuze alfa, acești bărbați sunt visul erotic al oricărei femei. . . Și ultima ta fantezie murdară.

Ești gata să fii încătușat?

Ca polițist, Levi Kincaid se referă la disciplină și control. . .în dormitor, și în afara lui, și a fost întotdeauna foarte atent în alegerea femeilor care respectă regulile lui. Sex fierbinte și plăcere intensă? Nici o problemă. Angajament emoțional și promisiuni pentru totdeauna? În nici un caz. Dar el nu anticipează niciodată să se îndrăgostească de un înger cu ochi albaștri care îl face să-și dorească s-o încătușeze în patul lui și să-i facă lucruri murdare și sexy. Și acel control al lui? Nu are nicio șansă împotriva lui Sarah Robins, singura femeie el nu poate rezista. . .

* * *

Cuprins

Capitol unul

„Deci, ce va fi pentru cină? Ramen de pui sau vita?" Sarah Robins s-a gândit la ambele căni de taitei din polistiren pe care le ținea în mâini – ultimele ei două opțiuni pentru o masă decentă înainte de a pleca la serviciu pentru noapte.

Slavă Domnului că mâine era ziua de plată, astfel încât să poată face o călătorie la Walmart și să-și aprovizioneze produsele de bază: ramen, fulgi de ovăz, pâine, unt de arahide și jeleu, fructe și apă îmbuteliată. Acestea erau elementele de bază pe care ea a trăit. După ce și-a plătit factura de la motel pe săptămână, a rămas cu aproximativ cincizeci de dolari pentru toate celelalte cheltuieli, inclusiv alimente și articole de toaletă.

Ea și-a petrecut ultimele cinci săptămâni bugetându-și banii cu foarte multă atenție, încercând totodată să salveze tot ce mai rămânea după ce cumpărase doar cele necesare pentru a se descurca. Să lucrezi douăzeci și cinci de ore pe săptămână pentru salariul minim la un magazin de proximitate și o benzinărie nu era ideal. Nici orele ei de schimb nu erau, ceea ce însemna că nu cobora până la miezul nopții. Dar, deocamdată, era o slujbă extrem de necesară și ar face tot ce era necesar pentru a se readuce pe picioare, astfel încât să poată părăsi în sfârșit orașul care nu-i adusese decât dureri de inimă.

Respirând adânc și refuzând să se oprească asupra amintirilor dureroase ale trecutului, Sarah s-a hotărât asupra ramenului de pui. După ce a deschis o sticlă de apă, a umplut o cană de ceramică și a pus-o în cuptorul cu microunde mic și compact pe care îl cumpărase de la un magazin de second hand. Un minut și jumătate mai târziu, ea a turnat apa fierbinte în ramen și a închis capacul pentru a-l lăsa să se aburească în timp ce se pregătea de lucru. Și-a pus o pereche de blugi bine uzați, un tricou simplu și pantofi sport. Machiajul era un lux pe care nu și-l permitea, așa că și-a spălat și hidratat fața, apoi și-a pus părul într-o coadă.

Stomacul ei mârâia de foame, și-a luat supa și s-a așezat pe pat să mănânce. Camera ei de motel era mică, cu doar un pat queen-size, dulap, dulap și baie, dar deocamdată era tot ce avea nevoie. Și chiar dacă Motelul Sleepy Time stătea cu o clientelă mai puțin gustoasă, care avea tendința să plătească o cameră la oră, era mai bine decât nopțile petrecute la adăpostul pentru persoane fără adăpost sau pe străzi. Era recunoscătoare că avea un loc unde să-și întindă capul în fiecare seară, cu o ușă care se încuia și se închidea în siguranță, până când era gata să meargă mai departe.

Scopul ei final era să-și facă o viață nouă oriunde, în afară de Chicago. Trebuia să plece de aici și în curând, pentru că era doar o chestiune de timp până când fostul ei iubit posesiv, Dylan, să o găsească. Și nu era nicio îndoială în mintea lui Sarah că o căuta . Era greu de uitat cum amenințase că va veni după ea dacă îl părăsește vreodată sau dacă scăpa de complexul de cult în care trăiseră aproape trei săptămâni.

Un fior o cuprinse când se gândea încotro se îndreptase, exact, viața ei și ce se aștepta să facă în timp ce locuia în comunitatea închisă. Se considera norocoasă că reușise să iasă doar cu hainele pe spate și puțin peste cincizeci de dolari în buzunar.
Dar acum era considerată o dezertor – o infracțiune pedepsită conform regulilor comunității Sacrosanct –, motiv pentru care păstra un profil scăzut și păstra tot ce putea pentru a o lua de la capăt, undeva departe.

De data aceasta, era hotărâtă să facă bine. Să fii puternic și independent, fără să te bazezi pe un bărbat pentru nimic. A terminat să-și lase insecuritățile să-i conducă emoțiile și a terminat să se implice cu genul de băieți care au fost doar pentru ei înșiși și au ajuns să o folosească în propriile lor scopuri, cum ar fi situația cu Dylan de care ea scăpase cu greu. Viitorul consta în a lăsa în sfârșit trecutul și alegerile ei proaste, în urma ei, iar ea așteaptă cu nerăbdare să aibă o tabără curată.

Terminată cu masa, Sarah se uită la ceasul de pe dulap. Autobuzul avea să ajungă la stația ei în douăzeci de minute, așa că a ieșit pe ușă și a intrat în amurg devreme. Parcarea motelului era deja plină de activitate pentru o seară de marți, iar Sarah a făcut tot posibilul să-și țină capul sus, fără a face niciun contact vizual cu bărbații slăbănoși care erau acolo fie pentru a lua droguri, fie pentru a se prostitua. Ea a fost recunoscătoare că stația de autobuz era mai puțin

decât la un bloc pe drum, dar asta nu a împiedicat-o să-și strângă buzduganul de dimensiuni compacte în mână.

Odată instalată în autobuz, s-a relaxat puțin, deși a fost mereu foarte conștientă de împrejurimile ei, mai ales în această zonă. Sincer, abia aștepta până când va putea părăsi acest oraș și slujba ei la Circle K și și-a amintit că fiecare zi la serviciu a adus-o mult mai aproape de a lăsa totul în urmă.

Totuși, era un lucru care i-ar fi dor odată ce trecea mai departe – sau mai degrabă, o anumită persoană, gândi ea cu un zâmbet privat – și acesta era Levi Kincaid. Polițistul superb și fierbinte, cu ochi verzi deschis, care o făcea să se gândească la paharul de mare pe care îl găsise pe plajă când era tânără, înainte să-și piardă întreaga familie în urma unui incendiu. O altă parte dureroasă a trecutului ei asupra căreia nu-i plăcea să se oprească. Ea prefera mult să se gândească la Levi.

În ultimele cinci săptămâni, își făcuse obiceiul să se oprească la magazin în jurul orei unsprezece și jumătate cu partenerul său, chiar înainte de a-și termina tura — pentru a lua o băutură și o gustare noaptea târziu pentru călătoria înapoi la gară. sau așa a susținut el. Dar având în vedere comentariile sale cochete și interesul lui flagrant, ea bănuia că totul era o scuză pentru a o vedea. O invitase chiar să iasă de câteva ori, dar oricât de atrasă era și oricât de tentată o făcea să se simtă , ea știa că momentul era greșit și îl refuzase de fiecare dată.

Atenția lui era măgulitoare, mai ales că ea nu era una dintre acele fete frumoase și încrezătoare care, de obicei, întorceau capul unui bărbat. Cel puțin, nu un bărbat atât de devastator de sexy ca Levi. Era simplă și obișnuită și cu siguranță nimic special. Dar pentru câteva minute pe care Levi le-a petrecut în magazin, fermecând-o cu zâmbetul și cuvintele lui, ea și-a imaginat că este cineva special.

Levi Kincaid a fost cea mai bună parte a nopții ei, singurul lucru interesant la care trebuia să aștepte cu nerăbdare. Și avea să-i fie dor de el când va fi plecată.

* * *

„Când o să te confrunți cu faptul că tipa asta pur și simplu nu-ți place?”

Levi Kincaid aruncă o privire peste interiorul întunecat al SUV-ului nemarcat către partenerul său, Nick Catalano, care își alterna atenția între

navigând pe drum și asigurându-se că Levi și-a văzut zâmbetul deștept zâmbind. Nu era prima dată când prietenul lui îi dădea rahat lui Levi în legătură cu solicitarea lui de a trece pe la Circle K în drumul lor de întoarcere la gară, după ce se terminase tura.

În ultimele două luni, fuseseră repartizați la DUI Strike Force din zonă, ceea ce făcea ca oprirea la magazin să fie convenabilă. Să o vezi și să flirtezi cu Sarah Robins a fost doar un bonus.

„Îmi place total, așa că nu asta e problema", a respins Levi cu încredere, deloc deranjat de strigăturile lui Nick. Au fost de multe ori în care prinsese felul tentant în care Sarah îl privea când nu credea că el era conștient de ea. Și nu se înșela atracția dintre ei cu care era atât de hotărâtă să lupte. Pur și simplu nu își dăduse încă seama de ce . Dar ar fi.

„Atunci care este problema?" Nick a insistat – asta de la un bărbat care era totul despre gratificarea instantanee când era vorba de femei, în timp ce Levi era mai mult... . . selectiv.

„Nu sunt încă sigur", a răspuns el sincer.

Adevărat, se simțea al naibii de timp să treacă de acea precauție a ei, ceea ce nu făcea decât să fie mai curios despre cine era Sarah Robins – și de unde venise ea. Ce-i drept, interesul lui pentru ea nu avea nimic de-a face cu ca el să fie un polițist iscoditor și totul să aibă de-a face cu el că o dorea, într-un mod mai profund decât fusese vreo femeie la el înainte. Trebuia doar să o pună pe aceeași pagină ca el.

Levi nu era în mod normal tipul de tip care continua să urmărească o femeie care îl refuzase deja de o jumătate de duzină de ori. Un bărbat deștept și-ar fi redus pierderile după prima respingere, dar din momentul în care se uitase în ochii albaștri dulci și plini de suflet ai lui Sarah, simțise o conexiune care părea să devină mai puternică de fiecare dată când o vedea.

Și cu siguranță nu i-a ratat ironia acelei conștiințe, când era un om priceput să-și mențină un control strict asupra emoțiilor — în toate aspectele vieții sale.

„Aceasta este o parte de rahat a orașului", a spus Nick, afirmând ceea ce este evident, ceea ce a adus gândurile lui Levi înapoi în prezent. „De îndată ce ieșim din acest grup de lucru DUI, nu vreau să conduc prin această parte a Englewood decât dacă este pentru un apel, așa că încheiați deja înțelegerea cu Sarah."

— A câștiga o femeie necesită timp, Catalano, spuse Levi cu ușurință – mai ales una la fel de precaută ca Sarah. „Deși asta e ceva ce nu m-aș aștepta să înțelegi."

„La naiba, nu,” a fost de acord cu un rânjet rapid de jucător. „Este prea multă muncă când există o mulțime de femei care aruncă o privire la această uniformă și sunt instantaneu dispuse și dornice să se aplece și să-și lase chiloții. Crede-mă, să mă culc și în mod regulat nu este o problemă pentru mine.”

Levi avea o mulțime de oferte; a fost doar mai precis în privința partenerilor săi de pat. Nu a făcut aventuri de o noapte, dar nu a făcut nici angajament pe termen lung. Puținele femei cu care se întâlnise și cu care le-a permis să intre în viața lui privată căutau același lucru care era el – o relație fizică reciproc satisfăcătoare, fără nicio implicare emoțională. Mai important, erau dispuși să-l lase să controleze toate aspectele legate de sex.

Și Sarah, din tot ceea ce învățase până acum, nu i s-a părut nici tipul care caută pe termen lung. Ceea ce i-a făcut urmărirea mai ușor de justificat pentru el. . . și trăiesc cu.

Ajuns la Circle K, Nick a transformat SUV-ul în terenul pustiu. A trecut cu mașina pe lângă zona benzinăriei și s-a oprit în fața magazinului în loc să parcheze vehiculul.

„Am observat că cauciucul din spate era jos la punctul de control pentru DUI”, a spus Nick, explicând de ce nu a tras într-unul dintre numeroasele spații goale din fața magazinului, așa cum o făcea de obicei. „În timp ce alergi înăuntru și faci treaba ta, eu o să conduc înapoi și o să umplu anvelopa cu aer. Ne întâlnim în față când termini.”

"Sună bine." Levi și-a eliberat centura de siguranță și a deschis ușa. „Vrei ceva?”

Nick rânji. „Da, voi lua o bere de rădăcină și un bar Snickers.”

"Ai inteles." Levi a sărit din camion și în timp ce partenerul lui conducea a dispărut în spatele clădirii, s-a îndreptat spre magazin.

Din anii de obicei, a aruncat o privire prin zonă, căutând orice, sau pe oricine, care ar putea fi deplasat. Mai ales în această parte a orașului. Dar era o seară liniștită și nu mai erau alte mașini sau oameni în jur, ceea ce nu era neobișnuit pentru o seară de marți târziu. A intrat în magazin, iar în stânga lui se aflau ghișeul principal și două casete. Sarah stătea pe un taburet și citea o revistă și, de îndată ce a auzit pe cineva intrând, și-a ridicat privirea.

Expresia ei plictisită s-a transformat imediat într-una de plăcere, în timp ce un zâmbet autentic, fericit să-l văd, îi curba gura moale și luxuriantă, care nu a eșuat să-l facă să se gândească să-și lingă încet limba peste acel plin.

buza de jos înainte de a o săruta, sau cum s-ar simți acea gură alunecând pe lungimea penisului lui, în timp ce ea se uita la el dintr-o poziție îngenunchiată pe podea, la picioarele lui.

Căldura și dorința i se amestecau în burtă și în jos, în timp ce se îndrepta spre tejghea. Da, a stocat cinci săptămâni lungi din cele mai tari și mai păcătoase fantezii ale lui Sarah, în unele dintre cele mai erotice scenarii pe care și le putea imagina. Gândurile acelea murdare îi veniseră la îndemână când zăcea în pat, dur, dureros și având nevoie de alinare. Cu mâna înfășurată strâns în jurul penisului, acele viziuni decadente care i-au jucat prin minte nu au eșuat niciodată să-i aline pofta.

Dar ușurarea a fost întotdeauna temporară. El a vrut lucrul adevărat. O dorea pe Sarah, corpul ei moale și cald sub al lui și ea dispusă să se predea lui în toate modurile pe care le dorea el. Și acest tip de încredere a luat timp. Și răbdare. Pe ambele le avea din belșug.

Lăsând revista deoparte, se dădu de pe scaun și se ridică pe partea opusă a tejghelei față de el. Purta un tricou simplu și blugi uzați și nu era prima dată când el se gândea că trupul ei era aproape prea zvelt pentru corpul ei. Ceea ce l-a făcut să-și dorească să-i gătească o masă plină de carbohidrați, doar ca să o privească cum mănâncă și să pună câteva kilograme în plus pentru a-și umple curbele.

Cu părul ei castaniu deschis strâns într-o coadă – el nu-l văzuse niciodată altfel – trăsăturile ei delicate erau mai proeminente, ochii ei mai mari și mai albaștri. Ea nu era una dintre acele femei superbe, machiate, dar ăsta era mai mult genul lui Nick decât al lui. Mai degrabă, era drăguță într-un mod care a fost complet natural, tenul ei moale și neted, cu o notă de roz de la fardul ușor care i-a trecut pe obraji.

Și-a trecut absentă limba de-a lungul buzei de jos, ochii ei limpezi, albaștri ca cerul, luând înfățișarea lui la fel de deschis. — Bună seara, ofițer Kincaid.

Ofițer Kincaid. Îi plăcea felul în care suna în tonul ei blând și răgușit. Îi plăcea și penisului și brusc a vrut să audă acea voce fără suflare într-un cadru mult mai intim. Ca dormitorul lui. De preferat cu ea goală, reținută și implorându-l pentru ceea ce își dorea și avea nevoie.

Un alt val de conștientizare i-a frezonat corpul și el și-a șters acele gânduri sexy din minte înainte ca el să-l pună în necazuri. — Bună, Sarah, spuse el zâmbindu-i. „Cum sunt lucrurile în seara asta?”

— Liniște și încet, a răspuns ea ridicând din umeri. „Ești primul client pe care l-am avut în ultima oră.”

„Unde este Robby?” întrebă el în timp ce arunca o privire degajată în jurul capătului din față al magazinului pentru tipul care lucra de obicei în tura de noapte cu ea. Știind că nu era complet singură și vulnerabilă la orice nemernic care ar putea intra în magazin, îl făcuse întotdeauna pe Levi să se simtă puțin mai bine.

Ea se mi că pe picioare. „S-a dus acasă cu aproximativ o jumătate de oră în urmă. Nu se simțea bine și a spus că simțea că stă cu gripă. Ultimul lucru de care am nevoie este să prind orice are, așa că i-am spus să plece.”

Rata criminalității în această parte a orașului cu venituri mai mici a fost semnificativă, magazinele de noapte târziu fiind o sursă principală de jaf. Se încruntă la ea, instinctele lui de protecție crescând automat, deși se simțeau mult mai puternici când era vorba de siguranța ei decât de grija unui polițist. — Deci ești aici singur?

— Da, spuse ea cu un râs amuzat.

Când și-a încrucișat brațele peste piept și nu a zâmbit, ea și-a dat seama cât de serios era cu situația.

— Chiar nu e mare lucru, Levi, se grăbi ea să-l asigure. „Au mai rămas doar douăzeci de minute până când vine tura de cimitir și mă u urează, iar eu pot pleca acasă. Nu voi mai fi aici pentru mult timp singură. Și nu este ca și cum avem o val nebună de clienți în seara asta.”

Nu asta era ideea, dar Levi a lăsat problema, având în vedere că colegii ei vor fi acolo destul de curând. În schimb, și-a sprijinit șoldul de blat și a trecut la un subiect diferit și mai personal. Cel care de obicei se termina cu o respingere. Era un lucru bun că nu avea un ego fragil.

„Deci, vreun plan pentru weekendul care vine?” a întrebat el în timp ce își agăța degetele mari în cureaua utilitare din jurul taliei. — Sâmbătă, mai exact?

Colțul gurii ei s-a îndoit ușor la felul lui indirect de a întreba ea afară. „Doar lucrez.”

Își înclină capul curios. "Fara zile libere?"

Ea a ezitat o clipă înainte de a răspunde. „Am duminică liberă, dar asta e ziua mea să fac lucruri.”

Chestie. Ceea ce îi suna ca o scuză.

„Ce zici de distracție?” a contracara cu ușurință. — Ai luat vreodată timp pentru asta?

— A trecut ceva timp, recunoscu ea încet.

Nu i-a ratat pâlpâirea rapidă de tristețe din privirea ei care l-a făcut să-și dorească să întindă mâna și să o atingă, să-și folosească degetul mare pentru a netezi cuta care se formase între sprâncenele ei. Rezistă nevoii a fost nevoie de mai mult efort decât se așteptase. „Atunci ce zici să spui da la o întâlnire cu mine și o să remediez asta pentru tine. Mă gândesc să mă distrez cu o fată drăguță", a adăugat el cu ochiul.

Ea deschise gura să vorbească și sigur că o negare era pe cale să se revarsă, el ridică repede o mână ca să o oprească. "Aștepta. Nu spune nimic." Ea și-a strâns buzele la loc și, deși privirea ei era precaută, el a continuat în timp ce încă mai avea un pic de pârghie. „Vreau să te gândești cu adevărat la răspunsul tău de data aceasta, în loc să mă refuzi automat, pentru că încă o respingere m-ar putea zdrobi."

I-a scăpat un râs ușor. „Mă îndoiesc cu adevărat de asta."

S-a aplecat peste tejghea, așa că a fost puțin mai aproape. „Dar tu chiar vrei să profiti de această șansă?" a tachinat el.

Voia să o facă din nou să râdă, ca să-și mai coboare garda puțin. Dar, în schimb, privirea ei îndoielnică îi cercetă expresia, căutând răspunsuri la care el nu știa întrebările până când ea a întrebat în cele din urmă.

"De ce eu?"

Incertitudinea din vocea ei l-a luat prin surprindere, dar răspunsul lui a fost imediat și sincer. „De ce nu tu?"

„Pentru că fetele ca mine. . ." Ea a clătinat din cap și și-a îndepărtat privirea, dar nu înainte de a vedea privirea dureroasă din ochii ei. "Nu face nimic."

Nu avea de gând să o lase să plece atât de ușor. Nu cu o astfel de afirmație. „Fetele ca tine. . . ce?" a insistat el.

Ea a scos un oftat exasperat și a întâlnit din nou privirea lui. „Cred că tu și cu mine venim din lumi diferite sau din părți opuse ale orașului, după caz."

Și-a arcuit o sprânceană. „Și te bazezi acea presupunere pe ce, exact? Eu sunt polițist?"

„Da", a răspuns ea cu un semn din cap.

Nu știa ea că imaginea respectabilă pe care a prezentat-o publicului ca ofițer de poliție ascundea o mulțime de secrete adânci și întunecate – împreună cu un trecut sumbru și întortocheat și care, fără îndoială, ar îngrozi-o dacă ar ști adevărul. Au fost acele amintiri care i-au amintit mult prea des de ce parte

din orașul în care crescuse – partea rahată și infernală în care el și frații săi se luptaseră în fiecare zi să supraviețuiască.

Dar el nu i-a spus nimic din toate astea pentru că nu conta în schema de a dori o întâlnire cu ea. În schimb, el îi aruncă un zâmbet persuasiv.

„Dragă, pentru mine este mult mai mult decât această uniformă și aspectul meu frumos”, a tachinat el. „Dar singurul mod în care vei afla cine sunt eu din această uniformă este să spui da.” Și da, el dăduse în mod deliberat acelui comentariu un înțeles dublu pe care ea în mod clar nu i-a ratat. „Așa că, gândește-te la asta câteva minute, iar când mă întorc, sper să-mi dai un răspuns diferit.”

S-a îndepărtat de tejghea și a mers pe unul dintre culoarele de gustare. Dar, în loc să ia barul Snickers al lui Nick și băuturile lor din frigider, Levi s-a îndreptat spre spatele magazinului pentru a folosi mai întâi toaleta pentru bărbați. S-a ocupat de afaceri, s-a spălat pe mâini și, în timp ce le usca cu un prosop de hârtie, a auzit o voce masculină strigând de undeva în magazin.

Imediat îngrijorat, a strecurat din toaletă și s-a deplasat în tăcere pe hol pentru a evalua situația. S-a uitat după colț și și-a simțit stomacul tresărind când a văzut un bărbat înalt și slăbănog, în vârstă de douăzeci de ani, lângă tejgheaua din față, cu o armă îndreptată direct către Sarah în timp ce ea deschidea casa de marcat, teroarea de pe fața ei aproape că îl evidențiază pe Levi. .

Isus al naibii de Hristos. Cu doar câteva secunde pentru a lua o decizie, s-a mutat înapoi pe hol și și-a folosit microfonul de umăr pentru a raporta lui Nick și dispecerului un 10-31, jaf în curs, apoi a oprit radioul pentru ca suspectul să nu audă niciun răspuns. Luând pistolul din toc, se abătu sub rafturi pentru a-și păstra prezența ascunsă. Apoi, încet, s-a îndreptat spre fața magazinului, astfel încât să aibă un punct de vedere mai bun înainte de a se confrunta cu bărbatul. Inima i-a bătut puternic și repede în piept, împreună cu un val de adrenalină, și tot ce se putea gândi era la Sarah și să se asigure că iese din această situație în siguranță.

„Toți banii, acum, cățea”, a țipat tipul ca un nebun care s-a băgat la droguri. „Mergi mult prea încet, iar dacă nu te grăbești, o să-ți suflu capul!”

A auzit-o pe Sarah scoțând un sunet de suferință și știind că cel puțin avea elementul surpriză de partea lui, Levi a ieșit în aer liber, cu arma ridicată, și a îndreptat-o spre pieptul bărbatului. „Poliție, aruncați-vă arma!”

Suspectul s-a întors imediat la sunetul vocii sale, arma pe care o ținea acum țintindu-se direct spre Levi. Mâna bărbatului s-a mișcat ușor și, fără să ezite, Levi a apăsat pe trăgaci exact când criminalul a deschis focul și au răsunat două focuri individuale.

Impactul glonțului care a lovit armura lui Levi l-a durut ca un nenorocit și l-a forțat să se întoarcă cu un pas. Cumva a reușit să se prindă înainte de a cădea în fund. Celălalt bărbat nu a fost la fel de norocos. Lovitura lui Levi l-a lovit pe tip în umărul drept, făcându-l să scadă arma în timp ce țipa de durere.

Încă zguduindu-se de lovitură, Levi s-a mișcat totuși să-l doboare pe tâlhar, dar Nick a intrat în bară prin uși și l-a bătut. În câteva secunde, partenerul său l-a avut pe suspect cu fața în jos la pământ și îl prindea în cătușe, ceea ce i-a dat lui Levi un moment să-și tragă răsuflarea, având în vedere că se simțea ca și cum ar fi fost lovit în cutia toracică de o bâtă de baseball.

„O, Doamne, Levi!" Sarah se repezi pe tejgheaua din față, cu fața palidă și cu ochii mari de frică, când ajunse la el. „ Te-a împușcat . Te simți bine?"

Își prinse arma în toc și aruncă o privire în jos la orificiul căscat din vesta lui balistică și la melcul îngropat în fibrele de kevlar. „Doamne," mormăi el, șocat de realizarea că da, fusese împușcat. Care a fost urmată rapid de recunoștință pentru armura care, cel mai probabil, îi salvase viața.

„Voi fi bine", a spus el în timp ce o privi cu atenție pe Sarah pentru a se asigura că nu era rănită în vreun fel. „Te-a rănit deloc?"

„Nu, sunt bine", îl asigură ea, cu vocea ei tremurătoare nu la fel de încrezătoare ca cuvintele ei. „Tocmai zguduit."

Primul lui instinct a fost să aibă grijă de Sarah, să o scoată din acest nenorocit de magazin la care nu ar trebui să lucreze în primul rând, dar el nu avea acest lux. Acum avea de procesat o scenă a crimei și știind că Sarah era bine, slujba lui era o prioritate.

„Știu că a fost înfricoșător, dar am nevoie să stai în spatele tejghelei în timp ce arestăm suspectul și colectăm dovezi", i-a spus el când îl auzea pe Nick chemând asistență EMT pe microfonul său de umăr. — Și nu atinge nimic, bine?

Ea dădu din cap înțelegând și făcu așa cum i-a cerut Levi, dându-i capacitatea de a se concentra asupra situației în cauză. În câteva minute, a sosit backup,

iar magazinul era plin de activitate polițistă. Suspectului i s-a citit drepturile și a fost dus la una dintre ambulanțele sosite pentru a-l transporta la spital pentru îngrijiri. După aceea, avea să fie dus la închisoare.

Levi a început partea de documentare a investigației.

„Hei, Ironman. În cazul în care ți-a scăpat de atenție, ai fost împușcat," a spus partenerul său cu răbdare. „În ciuda vestei, trebuie să îi puneți pe paramedici să arunce o privire și să vă asigurați că sunteți bine."

„Sunt bine", a mințit el, ignorând în mod deliberat durerea pulsatorie din partea stângă ori de câte ori inspira adânc. „Încă pot să văd capătul din spate al glonțului, așa că nu am de-a face cu o rană deschisă." În plus, cu cât încheiau mai devreme locul crimei și ancheta, cu atât mai devreme o putea scoate pe Sarah de aici, din moment ce sosiseră cei doi angajați care lucrau în tura de cimitir la magazinul. „Hai să facem asta și apoi voi pune EMT să verifice."

În timp ce Levi s-a ocupat de locul crimei și de jurnal, a adunat și a înregistrat dovezi și a cerut unuia dintre ceilalți angajați să-i dea o copie a videoclipului de supraveghere, Nick a intervievat-o pe Sarah și și-a notat declarația.

O oră mai târziu, toate documentele erau finalizate, zona a fost curățată, iar Sarah era încă exact acolo unde Levi îi spusese să rămână – stătea pe scaunul din spatele tejghelei din față.

Levi ocoli tejgheaua. Pe măsură ce se apropia, și-a dat seama cât de epuizată arăta – și din nou, a simțit acea dorință inexplicabilă de a avea grijă de ea – pentru că arăta atât de vulnerabilă după ce a fost ținută sub amenințarea armei.

Toată viața a fost înconjurat de vreo formă de violență – de la copilărie la armată până la aplicarea legii – și o parte din el era imună la cea mai mare parte a brutalității din lumea din jurul lui. Dar era al naibii de sigur că Sarah nu era obișnuită să-i fie amenințată viața cu o armă îndreptată în cap și ura că un nemernic dopat schimbase totul pentru ea.

Se opri chiar în fața genunchilor pe care ea îi strânsese atât de bine unul și celălalt și era mai greu ca naiba să nu-i depărteze, ca să se poată apropia și mai mult. „Ești gata să pleci de aici?" el a intrebat.

Ea dădu din cap nerăbdătoare, expresia ei recunoscătoare că în sfârșit era eliberată. "Da. Ai terminat cu mine?"

A permis unui zâmbet sexy să-i curbeze buzele. Atingându-și degetele sub bărbia ei, el îi ridică fața în sus, astfel încât să se uite direct în ochii ei mari.

„Dulce, dulce Sarah. Ce întrebare prostească, îl mustră el într-un murmur moale, astfel încât numai ea să poată auzi. „Ar trebui să știi până acum că nici măcar nu am terminat cu tine.”

Capitolul doi

Sarah se uită în ochii verzi deschis ai lui Levi, hipnotizată de felul în care treptat se întunecau de dorință. Fără nimic mai mult decât atingerea lui blândă, reușise să-i atenueze anxietatea, dar cuvintele lui rostite încet – nici măcar nu sunt aproape de a termina cu tine – o făceau prea conștientă de el ca bărbat.

Un bărbat sexy, superb, care i-a salvat literalmente viața.

„Mulțumesc”, șopti ea, știind că lucrurile s-ar fi putut termina foarte diferit în seara asta dacă nu ar fi trecut la magazin.

"Pentru?" întrebă el în timp ce-și lăsa mâna să cadă.

„Protejându-mă.” Singurul bărbat care o făcuse vreodată să se simtă în siguranță fusese tatăl ei și, în copilărie, fusese devastată când el murise. Casele de plasament în care locuise o învățaseră că singura persoană în care putea avea încredere și în care se putea baza era ea însăși. Iar bărbații pe care îi lăsase să intre în viața ei de-a lungul anilor de atunci nu făcuseră decât să întărească această realizare.

„Mă bucur că am fost aici când totul s-a prăbușit”, a spus el cu o voce joasă și stricată.

— Și eu, a recunoscut ea. Se înfioră gândindu-se ce s-ar fi putut întâmpla dacă ar fi fost singură.

„Kincaid!” strigă Nick nerăbdător, făcându-l pe Levi să se uite peste umăr la partenerul său, care stătea chiar în interiorul ușilor duble ale magazinului. „Ia-ți fundul aici. EMT nu poate părăsi sau semna eliberarea dumneavoastră până când nu vă examinează.”

"Ajung imediat." Levi se uită înapoi la Sarah și își dădu ochii peste cap, cu privirea plină de enervare. „E atât de dureros în fund.”

Ea a râs, apoi a devenit mai serioasă. „Va trebui să fiu de acord cu el. Chiar trebuie să te asiguri că ești bine.”

„Probabil că împușcătura nu a provocat altceva decât o vânătaie”, a mormăit el ca un bărbat obișnuit, chiar dacă atingea cu prudență zona în care glonțul.

era încă blocat în vesta lui.

„Atunci nu ar trebui să fie o problemă pentru tine să lași un paramedic să te verifice", a insistat ea. „Și m-ar face să mă simt mai bine."

Își înclină capul într-o parte, arătând adorabil de băiețel în loc să fie ca polițistul răutăcios care tocmai fusese. „Din moment ce acum nu ai ceas, vrei să mă însoțești până la ambulanță?"

"Sigur." Era cel pu in ce putea să facă pentru el, dar înainte ca ea să poată aluneca de pe scaun, el se apropie, inându-o pe loc.

— Să nu crezi că ai scăpat, spuse el, cu vocea joasă și răgușită, în timp ce își târa încet privirea înfierbântată de la gura ei până la ochii ei. „Nu am uitat că încă îmi datorezi un răspuns."

Îl cunoștea pe Levi doar de câteva săptămâni, dar a fost suficient timp pentru a realiza că el nu era un bărbat căruia i-ar fi dor de multe sau să lase lucrurile să meargă cu ușurință, așa că nu a surprins-o pe Sarah că i-a dat un mic memento. de data la care o invitase să iasă. Cu siguranță îi dăduse o ceartă convingătoare când ea pusese la îndoială interesul lui pentru ea, dar chiar dorea ea să se implice cu Levi, în vreun fel, când urma să părăsească Chicago în câteva săptămâni?

Femeia care era nebun de atrasă de el sărea în sus și în jos și țipa, da! în timp ce partea mai practică și mai precaută s-a grăbit să-i amintească că nu avea nevoie de complicația de a avea vreun bărbat în viața ei chiar acum. Fostul ei, Dylan, a fost destul de complicat.

După ce a anunțat schimbul din cimitir că pleacă, ea și-a luat poșeta și l-a urmat pe Levi afară până la ambulanță, unde îl aștepta un EMT. Nevrând să stea în cale, Sarah s-a lăsat pe o parte, în timp ce paramedicul i-a cerut să-și scoată vesta și cămașa pentru a putea vedea mai bine punctul de impact al glonțului.

Levi și-a scos centura de utilitate din jurul taliei care îi ținea cătușele, bastonul și alte echipamente, apoi a scos armura exterioară grea care îl protejase de glonțul suspectului. Și-a descheiat cămașa uniformă și a dat din umeri. Dedesubt, purta un tricou bleumarin, iar când l-a dezbrăcat peste cap, Sarah a fost mult prea captivată de cât de fierbinte părea pe jumătate gol. Era solid construit, cu umerii largi și brațele musculoase, iar abdomenele strânse și definite erau dovada antrenamentelor regulate.

Fumuri sfinte. Dacă ea a crezut că arăta sexy și atrăgător în uniforma lui, era devastator, uluitor de superb doar din jumătate.

Era în deplină și totală uimire. . . până când privirea ei a trecut peste vânătaia mare care se forma deja pe cutia lui toracică. Zona era umflată și decolorată într-o combinație de nuanțe de roșu, albastru și violet, iar când tehnicianul a atins ușor contuzia, Levi a tresărit și a înjurat jos și aspru.

Tipul care avea grijă de el ridică privirea spre Levi. „Am nevoie să încerci să respiri adânc."

Levi a încercat să-și umple plămânii cu aer, dar a scos un geamăt agonizant. „La naiba, asta doare."

Făcu o strâmbă și strânse maxilarul, iar Sarah îi simți durerea, împreună cu un zguduit de vinovăție. Era greu să nu te simți tulburat, deoarece Levi fusese împușcat pentru că trecuse la magazin să o viziteze.

„M-am gândit că scoaterea vestei va ușura o parte din presiune", a mormăit el, sprâncenele încruntate într-o linie mai adâncă. „Dar acum se simte mai rău, și mai ales când inspir."

EMT se încruntă. „Da, sunt destul de sigur că ai o coastă crăpată sau fracturată", a spus el în timp ce înfășura brațul lui Levi cu o manșetă pentru tensiunea arterială pentru a-i obține elementele vitale. „Dar hei, pe o notă pozitivă, ești încă în viață."

Levi a chicotit, dar Sarah nu a găsit gluma deloc amuzantă.
Mai ales când gemea din nou în timp ce-și apăsa o mână de o parte, trăsăturile sale gravate de o durere inconfundabilă. Ea se mișcă îngrijorată în picioare, simțindu-se neputincioasă pentru că nu putea face nimic în timp ce el era într-o mizerie atât de evidentă.

Nick se apropie de grup. „Deci, Ironman va supraviețui?"

„Probabil", a spus EMT în timp ce nota notițe pe un formular atașat la un clipboard. „Dar trebuie să-l ducem la spital pentru radiografii și să punem un medic să-l examineze temeinic, doar pentru a ne asigura că nu se întâmplă nimic intern. Impactul glonțului a lovit destul de aproape de unele organe vitale.
Deci, hai să te urcăm în ambulanță și să te îndreptăm."

Îngrijorarea lui Sarah a crescut, dar și-a mușcat buza de jos și a rămas tăcută, nevrând ca prezența ei să deranjeze pe nimeni în vreun fel. Levi avea nevoie de un medic și nu voia să distragă pe nimeni de la asta.

I-a aruncat paramedicului o privire tulburată. „Trebuie să merg cu ambulanța?” întrebă el, aruncând o privire rapidă către Sarah.

Își simți fața caldă la acea privire directă. Evident că Levi nu uitase prezența ei.

După un moment îndelungat, Levi și-a mutat privirea înapoi spre paramedic.

— Nick nu mă poate duce la spital?

„Nu”, a răspuns EMT, clătinând serios din cap. „Tensiunea ta este puțin ridicată și, deși probabil că este normal, având în vedere prin ce tocmai ai trecut, vreau să fii monitorizat până când vei fi sub îngrijirea unui medic.”

— Haide, Kincaid, spuse Nick cu o voce plină de umor. „Fii un băiat mare și comportă-te.”

Levi i-a dat partenerului său degetul, iar Nick a râs.

Când Levi s-a ridicat și s-a îndreptat încet, ca să poată urca în spatele ambulanței, Sarah a luat o decizie într-o fracțiune de secundă, în ciuda cât de târziu era noaptea. Ca să nu mai vorbim de cât de prost a fost să-și permită să se implice emoțional mai mult cu acest bărbat.

„Pot să merg cu el?” ea a intrebat.

Surpriza și plăcerea autentică care i-au luminat chipul lui Levi când se uita la ea a meritat din plin cererea ei spontană. Apoi, din nou, nu era ca și cum ar fi avut ceva sau pe cineva care să o aștepte înapoi la motel, așa că de ce să nu petreci câteva ore în plus cu bărbatul care tocmai îi salvase viața?

Ea și-a justificat rațiunea, știind prea bine că acțiunile ei nu erau motivate atât de recunoștință cât de îngrijorare. Odată ce era sigură că nu a suferit nicio răni interne, se va întoarce la ea și va încerca să uite de Levi Kincaid. Încearcă să fii cuvântul operator.

EMT a ridicat din umeri. „Sigur, poți veni cu, atâta timp cât pacientul nu se deranjează.”

„Nu, nu mă deranjează deloc”, a spus Levi cu o trăsătură moale și sexy, care a trimis vârtejuri nebune de căldură senzuală în spirală în jos prin burta ei. „În plus, s-ar putea să am nevoie de cineva care să mă țină de mână în timp ce doctorul mă împinge și mă înghinează.”

El era un necinstit, dar ea nu putu opri zâmbetul care îi atingea buzele. Ținând-o de mână pe care o putea descurca. Dar ea a jurat că asta era tot ce ia Levi Kincaid din ea.

* * *

De îndată ce Levi a ajuns la spital, a fost dus pentru o multitudine de teste, lăsând-o pe Sarah să-și facă griji și să iasă singură în sala de așteptare. Ea a vrut să ceară o actualizare, dar, din moment ce nu era familie, știa că nu avea cum cineva să-i dea vreun fel de informații. Ceea ce a lăsat-o să-și muște unghia mare în timp ce purta o potecă dus-întors prin mocheta industrială.

Aproape o oră mai târziu – ceea ce părea o viață întreagă – o asistentă a ieșit și s-a apropiat de ea. „Tu ești Sarah Robins?”

„Da”, a răspuns ea îngrijorată.

Cealaltă femeie a zâmbit, evident obișnuită să aibă de-a face cu vizitatorii nervoși. „Testele lui Levi sunt finalizate și i s-a repartizat o cameră privată.”

Sarah expiră u urată. „Deci, e bine?”

„Deocamdată, pare în regulă”, a spus asistenta, fără să confirme sau să infirme nimic. „Doctorul va ști mai multe de îndată ce va avea șansa de a trece peste rezultatele testelor, ceea ce ar trebui să fie în curând.”

"Pot sa il vad?" întrebă Sarah, neputând să mai aștepte în salon.

Asistenta dădu din cap, cu ochii strălucind de amuzament. „De fapt, el M-a trimis aici să te iau, așa că urmează-mă și te voi duce în camera lui.

Sarah a mers în urma femeii în timp ce treceau pe lângă triajul camerei de urgență și pe un coridor mărginit de camere numerotate. Asistenta se opri la o ușă marcată cu un număr opt.

„Este chiar înăuntru”, a spus ea, apoi s-a întors și s-a întors spre urgență.

Sarah a împins ușa și a pășit cu tentativă în camera mică, cauciucul de pe fundul pantofilor ei de tenis scoțând un scârțâit mic pe podeaua de linoleum. Levi se uită în direcția ei cu o încruntare iritată, dar de îndată ce și-a dat seama că era ea, un zâmbet incontestabil mulțumit i-a luminat fața, făcându-i inima să bată puțin mai repede și făcând-o slăbită în genunchi.

Încă din prima noapte în care l-a întâlnit, bărbatul avusese acel gen de efect de topire a oaselor asupra ei și nu semăna cu nimic din ceea ce experimentase vreodată. De asemenea, a făcut-o să-și dorească să arunce în vânt cu prudența și bunul simț, așa că doar o singură dată ea ar putea simți că este singurul focar al afecțiunii și atenției lui Levi. Gândul senzual o făcu să tremure în timp ce se îndrepta spre el.

El stătea în pat, iar ea a luat halatul de spital pe care îl purta încă, care îi lăsa picioarele goale de la genunchi în jos, și da, se uită.
Viței lui erau drăguți și tonifiați și nu-i venea să creadă că măcar se gândea la asta, dar până și picioarele lui erau sexy.

„Ce era aspectul morocănos când am intrat?" întrebă ea în timp ce îi rotunjea patul spre cealaltă parte. Acolo erau două scaune pentru vizitatori, dar ea a decis să stea în picioare. Nu avea de gând să stea mult. De îndată ce a fost asigurată că e bine, a plănuit să plece.

„Oh, ai văzut asta?" întrebă el cu un mic zâmbet. „Credeam că ești asistenta care se întoarce pentru mai multe analize de sânge și speram să o sperie."

Ea a râs. „Nu par ușor intimidați pe aici."

— A meritat încercat, spuse el, apoi expresia lui deveni serioasă când îi întâlni privirea. — Ai rămas, spuse el, tonul scăzut și răgușit al vocii lui mângâindu-i corpul ca o mângâiere. „Nu eram sigur că vei rămâne după ce m-au admis la teste."

„Mi-ai luat un glonț", a subliniat ea, în caz că el uitase acel detaliu nu prea mic în entuziasmul din seara asta. „Nu aveam de gând să plec fără să știu că ești bine."

"Apreciez asta." Își împinse degetele prin părul blond închis, care nu face decât să ciufulie și mai mult șuvițele groase. În timp ce și-a coborât mâna, tubul IV s-a încurcat în jurul unui alt cordon care a tras de un plasture cu electrod atașat de piept. Firele s-au întins, făcându-i rochia să alunece în jos câțiva centimetri și a eliberat un mârâit enervat.

"Stai." Înainte ca frustrarea lui să-l învingă, Sarah s-a apropiat și a separat cablurile, astfel încât să nu-și smulgă intravenosul din mână sau să decupleze aparatul care îi monitorizează pulsul și bătăile inimii. „Iată."

— Mul umesc, mormăi el. „Doamne, nu știu de ce trebuie să mă pună în legătură cu toate prostiile astea." Se lăsă cu spatele pe salteaua ridicată, cu expresia obscura. „Mi-au luat chiar și șase fiole de sânge", a adăugat el, arătându-i micul pansament de pe interiorul brațului său.

Doamne, a fost un pacient groaznic și a fost nevoie de efort pentru ca Sarah să nu râdă de dispoziția lui irascibilă. „Îmi pare rău că nu am fost aici să te țin de mână în timp ce ți-au înfipt acel acul mare și rău în braț", a tachinat ea.

Morocănia lui a dispărut în timp ce o privire foarte vicleană îi trecu pe trăsături. „Nu este prea târziu pentru a compensa asta. Poți să mă ții de mână acum, a îndrăznit el,

și și-a întins mâna dreaptă spre ea.

Nu exista nicio îndoială în mintea lui Sarah că o îndemna să-l atingă – și ținerea mâinii, oricât ar părea de inocentă, ar fi un contact deliberat și intim între ei. Totuși, ea nu era pe cale să-l lase să câștige provocarea și și-a întins mâna și și-a așezat mâna în cea mult mai mare și mai caldă. El și-a încolăcit degetele în jurul ale ei, surprinzând-o în mai multe moduri.

Și-a trecut ușor degetul mare peste degetele ei, mângâierea făcând-o să-și imagineze cum ar fi să aibă același deget zgâriindu-i mamelonul încordat și sensibil. Ceea ce a fost incredibil de stupid din partea ei chiar să-l imagineze, având în vedere că simplul gând îi făcea să-i furnică vârfurile sânilor și să se ridice pe tricoul ei de bumbac.

Privirea lui Levi s-a coborât la pieptul ei pentru câteva secunde pentru a se bucura reacția ei grăitoare față de el, apoi s-a ridicat treptat înapoi la fața ei.

Nu lipsea căldura din spatele privirii lui, care se potrivea cu cea care mocnea în burtica ei. — Deci, cred că ai avut timp mai mult decât suficient să te gândești la întrebarea pe care ți-am pus-o la magazin înainte să fim întrerupți nepoliticos de un tâlhar, spuse el, injectând umor în voce. „În sfârșit vei spune da unei întâlniri și mă vei scoate din mizerie? Și înainte de a răspunde la asta, nu uita. . . Am luat un glonț ca să te protejez.”

Bărbatul era cu totul nerușinat, și-a folosit recunoștința împotriva ei și i-a fost nevoie de efort să nu râdă în hohote, pentru că, în ciuda tuturor, îl găsea al naibii de fermecător. „Serios ai de gând să folosești cardul „Am luat-un glonț pentru tine” și să mă șantajezi?”

„Da”, a răspuns el fără să se pocăiască în timp ce încerca să-și ascundă propriul zâmbet. "Sunt ai de gând să spui din nou nu și să mă distrugi complet?”

Mai mult decât orice, ea a vrut să-i dea răspunsul pe care și-l dorea. La naiba, asta a vrut și ea. Totul despre Levi Kincaid era intrigant și tentant și nu-și putea aminti ultima dată, dacă vreodată, un bărbat o făcuse să se simtă atât de dorită și, da, specială. Și Doamne, era atât de obosită să fie singură și singură, în fiecare zi, cu excepția timpului pe care îl petrecea la serviciu.

Dar ea nu a avut un palmares grozav în ceea ce privește sexul masculin. Fusese arsă grav, de două ori, pentru că făcuse greșeala de a avea încredere în câțiva ticăloși despre care credea că sunt băieți de treabă. De prea multe ori devenise mulțumită și se lăsase liniștită într-un fals sentiment de siguranță...

începând cu propria ei familie, la o anumită casă de plasament, la băieții cu care se întâlnise – doar pentru a ajunge cu promisiuni încălcate care îi cioplisseră inima. A fost o poveste repetitivă în viața ei și un tipar dureros pe care și-a dorit atât de mult să-l rupă.

Dacă nu ar fi fugit de un fost iubit care controlează, dacă nu ar fi avut planuri să părăsească orașul în curând, ar fi atât de ușor să te îndrăgostești de un bărbat ca Levi. Dar, din păcate, aceasta nu era realitatea ei. Dar putea accepta întâlnirea, atâta timp cât el înțelegea mai întâi câteva lucruri.

S-a mișcat pe picioare și, fără să se gândească, și-a trecut limba pe buza de jos înainte de a vorbi. El scoase un geamăt jos, sexy, în timp ce privirea lui se concentra asupra gurii ei, iar conștientizarea din camera mică s-a îngroșat.

„Încerci să mă ispitești în mod deliberat cu ceea ce nu pot avea?” Tonul vocii lui era flămând într-un fel care nu avea nimic de-a face cu mâncarea și totul de-a face cu ea.

"Ce?" Ea a încercat să dea sens cuvintelor lui și, când întrebarea lui a fost în sfârșit înregistrată – el își dorea gura – ea clătină rapid din cap.
"Nu!" s-a repezit să spună în timp ce o înroșire caldă i-a cuprins obrajii. „Nu încercam deloc să te ispitesc!”

Un zâmbet lent, senzual, i se descurcă pe buze. "Doar pentru record,
totul despre tine mă tentează, murmură el.

Acolo au plecat din nou acei genunchi slabi. Înainte ca ei să mai poată scăpa de conversația lor, Sarah a spus ce avea în minte. „Levi, vreau să știi că nu caut nimic serios acum.”

„Destul de corect”, a spus el în timp ce degetul mare începea să-și frece ușor dosul mâinii pe care încă o ținea. „Nici eu nu cer un angajament pe viață. Doar o seară simplă, lejeră, cu tine. Putem vedea unde se duce de acolo.”

„Dacă sunt de acord cu o întâlnire, va fi o afacere unică, Levi”, îi spuse ea în timp ce încerca să-și desprindă cu nonșalanță mâna de pe a lui.

Nu a lăsat-o să plece și, în schimb, a zâmbit cu încredere. „Atunci o voi face trebuie să fac tot posibilul să te răzgândesc.”

Ea s-a abținut, cu greu, să-și dea ochii peste cap spre el. Bărbatul a fost stăruitor până la greșeală, chiar și puțin arogant, iar determinarea lui nu a meritat să se certe. "Bine în regulă. Duminică seara poți să mă scoți la o întâlnire.”

"Vedea?" Triumph și-a adâncit tonul. „Nu a fost atât de greu, nu?”

De data aceasta, ea și-a dat ochii peste cap la el. „Mi-ai uzat rezistența.”

„Știam că o voi face.” El îi făcu cu ochiul. „Dacă îmi dai adresa ta, o voi face te iau de la tine la cinci seara”

O fulgerare de panică a năvălit în ea când s-a gândit la sosirea lui la motelul mizerabil și prăpădit unde stătea ea temporar.

„Ne întâlnim la restaurant.” Nu voia să facă față rușinei și umilinței de a fi nevoită să-și explice situația de viață.

— Ai fost de acord cu o întâlnire, nu cu o întâlnire, a spus el în timp ce i-a dat mâna o strângere. „Te iau”.

Doamne, bărbatul era atât de încăpățânat și tenace, așa că i-a dat cel mai bun compromis pe care l-a permis. „Atunci, ia-mă de la magazin. Voi fi acolo până la cinci.”

El s-a încruntat la ea într-un mod care i-a spus lui Sarah că îi analizează reacția neobișnuită și că încerca să găsească o cale de a evita cererea ei, pe care ea a refuzat să o accepte.

„Este o afacere, Levi.” Tonul ei era neclintit. „Ia-mă de la magazin sau fără întâlnire. Nu poți avea totul așa cum vrei.”

Colțul gurii i se zvâcni de umor, dar în cele din urmă a cedat.
"Amenda. Ai castigat. De data asta .”

Voci bărbătești puternice au plutit în cameră de pe coridorul de afară și Sarah a privit cum o privire bruscă de iritare i-a trecut pe trăsături.

— La naiba, mormăi el pe sub răsuflarea.

Ea habar n-avea ce a cauzat schimbarea comportamentului lui. "Ce s-a întâmplat?"

Linia maxilarului i se încordă. „O să vezi în trei. . . Două . . . unu-"

Sarah a sărit literalmente când doi bărbați mari și arătoși au intrat pe neașteptate în cameră, cel mai în vârstă dintre cei doi vorbind în timp ce înaintau spre patul de spital al lui Levi.

„Iisuse Hristoase, Levi!” tipul urlă furios. „Ai fost împușcat și nu te-ai gândit să suni pe unul dintre frații tăi să ne anunțe?”

Oh, Doamne, frații lui, și iată-o, ținându-l de mână pe Levi de parcă ar fi fost iubita lui sau cineva cu care era strâns implicat. Ea și-a smuls degetele din strânsoarea lui, suficient de tare încât el a fost forțat să-i dea drumul, dar celălalt bărbat cu mâneci de tatuaje înfășurate în jurul ambelor brațe musculare a observat – și a zâmbit.

— Calmează-te, Clay, spuse Levi, din nou la morocănos. Se uită cu privirea la ambii frați când se opriră de cealaltă parte a patului lui. „Glonțul mi-a lovit vesta și nu a pus viața în pericol. Sunt aici doar pentru niște teste de rutină înainte să mă elibereze."

Bărbatul pe nume Clay aruncă o privire spre Sarah și nu se putea nega scânteia rapidă de curiozitate din privirea lui, înainte de a-și fixa fratele cu o privire directă și îngrijorată. „Ei bine, partenerul tău a crezut că este suficient de important să ne sune."

Acea informație părea să-l enerveze și mai mult pe Levi. E clar că nu-i plăcea să fie mișcat de nimeni. „Am o coastă fracturată, dar în afară de asta, sunt bine", a insistat el, deși doctorul încă nu a intrat în cameră pentru a-și analiza rezultatele testelor. „Sau cel puțin am fost până când voi doi ați venit la încărcare aici."

Tipul tatuat – care arăta ca un băiat rău total, care nu a fost deloc încurajat de comportamentul morocănos al lui Levi – a rânjit doar fratelui său. „Da, îmi pare rău că vă întrerup. . . orice am întrerupt, spuse el, fără să pară câtuși de rău.

De fapt, Sarah era sigură că îl incita în mod deliberat pe Levi și ea s-a trezit brusc fascinată de cei trei frați care aveau în mod clar dispoziții foarte diferite.

Fratele băiat rău a luat halatul de spital și picioarele goale ale lui Levi, acel zâmbet provocator reapărând. — Frumoasă rochie, apropo, a tachinat el. „Deși data viitoare, s-ar putea să vrei să-ți radă picioarele."

Levi î i îngustă privirea spre fratele său. — Nu fi prost, Mason. În vocea lui era o notă de avertizare distinctă, dar Mason părea doar amuzat de tonul amenințător al lui Levi.

— Dă-i drumul, Mason, spuse Clay, evident pacificatorul din familie, înainte de a-și încrunta înapoi pe Levi. „Mă bucur că ești bine, dar tot ar fi trebuit să ne suni. Aproape că am avut un atac de cord când primele cuvinte ale lui Nick au fost: „Levi a fost împușcat", înainte să clarifice că purtați vesta antiglonț."

— Am înțeles, spuse Levi, renunțând în cele din urmă. „Nu se va întâmpla din nou."

„Așadar, ai de gând să ne faci cunoștință cu . . .?" Mason a lăsat sentința așteaptă ca Levi sau Sarah să completeze cuvântul care lipsește.

— Prietene, spuse ea repede și, din moment ce se aflau pe părțile opuse ale patului lui Levi, le făcu un semn prietenos ambilor frați. „Eu sunt Sarah și Levi

era la magazinul unde lucrez când am fost reținut de un tâlhar înarmat. Sunt aici doar ca să mă asigur că el este cu adevărat bine înainte să mă întorc acasă."

Privirea lui Clay era plină de înțelegere, dar privirea lui Mason era mult mai iscoditoare și tocmai acel mic zâmbet de pe fața lui a făcut-o să se întrebe ce anume se gândea el. Din fericire, niciunul dintre ei nu i-a pus alte întrebări. În schimb, Clay și-a întors atenția asupra lui Levi și a insistat să cunoască detaliile a ceea ce s-a întâmplat.

În timp ce Levi le-a oferit versiunea rapidă a nopții lor, Sarah i-a oferit câteva minute în plus pentru a-i compara cu adevărat pe cei trei frați. Părul lui Clay și al lui Mason era mult mai închis decât cel mai deschis al lui Levi și, în timp ce Levi avea ochii verzi, cei doi frați erau albaștri. Clay și Mason păreau frați, cu trăsături faciale asemănătoare, dar ea nu ar fi ghicit niciodată că Levi era fratele lor.

Apoi au fost trăsăturile lor individuale de personalitate, se gândi ea, în timp ce privea fiecare frate cum se ocupa cu Levi în moduri distincte. Clay era protector, aproape parental în preocuparea lui. Mason, ei bine, el nu părea prea serios în privința nimicului, deși ea văzuse îngrijorarea inițială pe fața lui când intrase în cameră. Dar acum, el a fost totul despre a-i oferi fratelui său o perioadă grea, ceea ce Sarah i s-a părut drăgăstos, chiar dacă l-a enervat al naibii pe Levi.

Se întrebă unde sunt părinții lui Levi și s-a gândit că probabil locuiesc mai departe și că Clay le va oferi o actualizare despre starea lui Levi.
Sau poate că au murit, se gândi ea cu un pumn de tristețe care s-a strecurat asupra ei înainte de a putea opri.

În ciuda absenței oricăror părinți, ea putea vedea și simți legătura dintre acești frați și asta a făcut-o prea conștientă de lipsa ei de familie. Levi avea oameni cărora, evident, le păsa mult de el și ea invidia acea legătură strânsă pe care o împărtășeau. Una pe care o pierduse când avea opt ani. Întreaga ei familie a dispărut dintr-o singură lovitură, ceea ce o lăsase devastată, pierdută și complet singură. Și, deși ar fi putut depăși devastarea emoțională, ea încă era pierdută și singură.

Doctorul a sosit în cele din urmă și, de îndată ce bărbatul mai în vârstă a intrat în cameră, cei trei frați au tăcut, fiecare dintre ei privindu-l cu așteptare la doctor în timp ce acesta se opri lângă patul lui Levi.

„Bună ziua, domnule Kincaid. Sunt Dr. Fisher. Am avut în sfârșit șansa să vă uit la tomografia computerizată, la razele X și la rezultatele testelor de sânge", a spus el în timp ce trecea un

cu degetul pe ecranul tabletei pe care o purta, privirea lui citind orice a scos pe micul computer. „Se pare că ai două coaste fracturate pe partea stângă jos, dar ficatul și rinichii funcționează bine și ai fost scutit de orice leziuni interne. Și plămânii tăi arată bine.”

Sarah expiră în semn de recunoștință și ușurare.

— Mulțumesc lui Dumnezeu, spuse Clay sub răsuflarea, îngrijorarea care îi încruntă sprâncenele u urându-se pu in.

„La naiba, ești ca Superman”, a spus Mason cu uimire.

— Ironman, conform lui Nick, îl corectă Levi pe fratele său.

— Una peste alta, o să fii bine, continuă doctorul. „Va dura o lună bună pentru ca coastele tale să se vindece complet. În aproximativ două până la trei săptămâni, vă puteți întoarce la serviciu cu o sarcină ușoară până când medicul dumneavoastră personal vă eliberează la serviciu complet. Între timp, trebuie să vă odihniți, să vă relaxați și să nu faceți nimic obositor. Veți avea vânătăi severe în acea zonă și vă pot da o rețetă pentru Vicodin sau Norco pentru a controla durerea...

— Nu vreau analgezice, spuse Levi, întrerupându-l brusc pe doctor.

Dr. Fisher clipi la el surprins și chiar și Sarah a fost surprinsă de tonul aspru al vocii lui. Singurii care nu păreau îngrijorați de refuzul categoric al lui Levi au fost Clay și Mason, ceea ce i s-a părut interesant. În mod clar, Levi avea o problemă cu acele tipuri de narcotice și nu putea nega că era curioasă de ce.

„S-ar putea să aveți nevoie de ele pentru a fi confortabil, cel puțin pentru câteva zile”, a spus spuse doctorul, încercând din nou.

Levi clătină din cap, cu expresia hotărâtă. „Nu le vreau. voi fi amenda. Dacă mă simt inconfortabil, voi lua ibuprofen.”

— Bine, a cedat doctorul. „Dacă te răzgândești, sună la biroul meu. Mă voi asigura că asistenta îți dă numărul meu când îți aduce actele de externare. Odată ce ai terminat, ești liber să pleci.”

— Mulțumesc, doctore, spuse Levi.

Odată ce bărbatul a plecat, Sarah a decis că era timpul să plece și ea. Nu trebuia să rămână în jur în timp ce Levi era desprins de monitor și intravenos și se îmbrăca. Frații săi l-ar putea ajuta în orice fel ar avea nevoie.

„Acum că știu că ești cu adevărat bine, mă duc acasă”, ea spuse zâmbind când Levi îi aruncă o privire cu acei ochi verzi caldi.

"Cum?" el a intrebat.

Ea î i înclină capul confuză la întrebarea lui ciudată. "Cum ce?"

„Cum ai de gând să ajungi acasă când mergi aici cu ambulanța?”

Oh, da, asta. Îi plăcea foarte mult că era atât de îngrijorat, când băieții care trecuseră prin viața ei până acum nu s-ar fi gândit de două ori la siguranța ei. Avea toată intenția să cheme un taxi, deoarece autobuzele nu circulau atât de târziu în noapte – sau dimineața, după caz – dar știa instinctiv că Levi nu va suporta asta.

„Dacă ai nevoie de o plimbare, te putem duce acasă”, a spus Clay, îngrijorarea lui pentru ea la fel de sinceră.

Sarah a înghițit în sec dincolo de recunoștința neașteptată care i se strângea în gât – împreună cu dorința de a spune, da, te rog, dar nu avea cum să vrea ca vreunul dintre acești bărbați să vadă cum și unde locuia. „Apreciez oferta, dar am o prietenă care așteaptă să o sun să vină să mă ia”, a mințit ea, ignorând felul în care Levi a examinat-o – de parcă ar fi putut să-i vadă direct prin trunchiul ei, ceea ce spera ea. nu a fost cazul. Trebuia să plece de acolo înainte ca el să descopere adevărul.

— Ia-o ușor, Levi. Îi strânse prietenește brațul și, deși nu menționa întâlnirea lor de duminică, știa că nu avea cum să uite – putea vedea asta în ochii lui.

Ocoli patul și aruncă o privire către Clay, apoi către Mason. "Era mă bucur să vă cunosc pe amândoi.”

— La fel și aici, spuse Clay, apoi dădu din cap spre Mason. „Și sper asta Knucklehead nu ne-a dat nouă nouă o primă impresie proastă.”

Said knucklehead doar i-a aruncat un rânjet fermecător, iar ea a râs. "Nu deloc." Îi făcuse plăcere să-i privească pe cei trei frați interacționând.

"Bun." Clay îi aruncă un zâmbet cald. „Sper să ne vedem din nou, sperăm că data viitoare în circumstanțe mult mai plăcute.”

Se îndoia. — Și eu, spuse ea politicoasă, deși nu avea să stea suficient de mult timp pentru a mai avea de-a face cu această familie unită. Gândul a întristat-o și s-a repezit pe ușă înainte ca Levi, mereu perceptiv, să o poată chema cu privire la emoțiile despre care știa că străluceau în ochii ei.

Capitolul trei

Patru zile lungi de întins și odihnă, iar Levi se plictisise din minți. Fusese eliberat din serviciul activ cel puțin în următoarele două săptămâni și, pentru că încă nu se putea eforta, nici măcar nu putea lucra la proiectele din casă pe care îi plăcea să le facă în zilele libere. Așa că, în schimb, a urmărit cu exces filme și seriale de televiziune pe Netflix. Era acum prins la ultimele episoade ale emisiunilor sale preferate și înțelegea mai profund expresia couch potato.

De la împușcătura de marți, a avut un vizitator în fiecare zi. Miercuri, Nick și alți câțiva tipi de la stație veniseră să stea câteva ore. Joi, Clay a trecut după-amiaza pentru a se asigura că se simțea mai bine. Aduse o pizza și stătuse să urmărească câteva episoade dintr-o emisiune cu el, iar vineri, Mason a trecut pe acolo cu unicul scop de a fi o durere generală în fund. Și, bineînțeles, să se întrebe despre relația lui cu Sarah, despre care Levi nu i-a dat fratelui său nimic pentru a-și satisface curiozitatea arzătoare.

Până sâmbătă, tot ce dorea Levi era pace și liniște și să nu mai fie vizitatori. Ei bine, asta nu a fost complet adevărat. N-ar fi întors-o pe Sarah dacă i-ar fi bătut la ușă. Dar ea nu știa unde locuia el și nu schimbaseră numere de telefon pentru a suna sau a trimite mesaje. Ar fi putut conduce până la Cercul K în timpul unuia dintre turele ei de noapte – și se gândise serios la asta – dar ultimul lucru pe care voia să-l gândească era că o urmărea, chiar dacă era polițist. Trebuia doar să aibă încredere că ea va fi la magazin mâine seară, la ora specificată, pentru ca el să o ia la întâlnire.

Și ce s-a întâmplat cu Sarah să fie atât de încăpățânată cu acea cerere anume, oricum? se întrebă Levi încruntat în timp ce căuta ceva care să-i rețină atenția la televizor. Bineînțeles că a fost de acord cu termenii ei,

dar insisten a ei nu făcuse decât să-i stârnească curiozitatea i să-l facă hotărât să afle de ce era atât de evazivă. La fel cum ea refuzase oferta lui Clay de a o conduce acasă noaptea la spital, ceea ce ar fi fost mult mai ușor și mai convenabil decât să deranjeze un prieten.

Erau atât de multe despre Sarah care erau un mister și, desigur, că făceau parte din alura ei. Era o enigmă pentru el, o enigmă care îl făcea să-și dorească să afle mai multe despre ea. Și asta, în sine, a fost o noutate pentru el când era vorba de femei. Își dorea foarte mult să dezbrace acele straturi păzite ale ei pentru a descoperi toate secretele pe care știa instinctiv că le ascundea.

Nu a ratat ironia acelui proces de gândire. El însuși, cu siguranță, nu era străin să-și păstreze partea echitabilă de secrete. Ai lui erau întunecați și de coșmar, datorită unei copilării infernale și violente, care modelase băiatul înspăimântat care fusese și oferise, de asemenea, catalizatorul omului care devenise. Unul care a apreciat controlul în toate aspectele vieții sale, inclusiv mascarea emoțiilor și rareori lăsarea pe cineva să se închidă. Mai ales femeile.
Acesta este motivul pentru care fascinația lui pentru Sarah era atât de lipsită de caracter pentru el. . . totuși, aceeași fascinație inexplicabilă îl făcuse să o urmărească.

După ce a mai răsfoit câteva canale, s-a hotărât în cele din urmă cu reluări ale unui sitcom vechi, dar la jumătatea emisiunii, soneria a sunat. A gemut și și-a lăsat capul pe spate pe canapea. Chiar nu avea chef de companie, dar nu putea ignora persoana de la u ă. Camionul lui era pe alee, atât de clar că era înăuntru. Dacă ar fi fost deștept, l-ar fi parcat în garaj pentru a da impresia că nimeni nu este acasă.

Un alt ding-dong iritant , ding-dong, urmat de o lovitură fermă. A înjurat pe sub răsuflare și s-a mutat prea repede de pe canapea. O durere ascuțită, înjunghiătoare, în lateral, l-a făcut să tresară și și-a apăsat mâna pe locul încă dureros de cutia toracică. Grozav, se gândi el iritat, știind că va avea de-a face cu o pulsație sâcâitoare în următoarea jumătate de oră.

Deoarece nu se aștepta la nici un vizitator, purta o pereche de pantaloni de trening veche și comozi și un tricou decolorat. Avea picioarele goale, și-a pieptănat părul doar cu degetul azi dimineață după ce s-a trezit și avea un strat de zgârieturi pe față, deoarece nu se deranjase să se bărbierească. Cel puțin se spălase pe dinți.

Ajunse la u ă exact când se auzi o altă bătaie, i se încruntă când se uită prin vizor i văzu trei fe e feminine de cealaltă parte. Ce naiba făceau ei aici? se întrebă el, deși instinctul îi spunea că Clay și Mason i-au trimis pe trio să-l verifice – sau să-l chinuie. Nu era sigur care, dar ceea ce știa era că frații lui erau niște ticăloși pentru că le-au trimis pe aceste trei femei la el, mai ales când îi spusese clar că vrea să fie lăsat singur astăzi.

„Știm că ești acolo, așa că deschide-te și lasă-ne să intrăm.” Asta de la Katrina îndrăzneață și impertinentă, care era logodnica lui Mason și singura femeie care a fost capabilă să îmblânzească modurile sălbatice de curvă lui Mason. Luna viitoare, cei doi urmau să se căsătorească.

— Te-am văzut deja uitându-te prin vizor, Levi, a adăugat Tara – care era barmanul principal la Kincaid’s și acum managerul localului de când Clay se căsătorise. „S-a încheiat concertul”.

„Am cheia lui Clay și nu mi-e frică să o folosesc”, a venit o amenințare dulce de zahăr din partea Samanthai, soția lui Clay și cel mai bun lucru care i s-a întâmplat vreodată fratelui mai mare al lui Levi.

Știind că era depășit numeric, a deschis în cele din urmă ușa. „Doamnelor, nu ați primit nota? Nu sunt permise vizitatori astăzi.”

„Atunci este bine că suntem familie și nu vizitatori”, a spus Samantha cu un zâmbet drăguț în timp ce ridica farfuria mare pe care o ținea, astfel încât el să poată vedea conținutul prin folie de plastic. „Ți-am adus macarooanele mele franțuzești cu fleur de sel cu caramel.”

La naiba. I s-a lăsat imediat gura apă. Samantha a fost un bucătar de patiserie fenomenal, iar macaroanele ei erau uimitoare. Acele mici delicii erau o mită căreia nu i-a putut rezista.

„ Poți intra.” Se dădu înapoi pentru ca Samantha să poată intra înăuntru, apoi blocă din nou drumul, privindu-i vasul de sticlă acoperit cu folie pe care o purta Katrina. "Ce ai?"

Katrina, cu părul ei blond cu vârful mov și un braț acoperit de tatuaje colorate cu fluturi, îi aruncă un zâmbet înțelegător. „Enchilada de pui, brânză suplimentară.”

Preferatul lui, bineînțeles, și, la indicație, stomacul îi mârâia de foame. El aruncă o privire către Tara, iar ea ridică automat un galon de suc de portocale ca ofrandă, care era băutura preferată de el.

„Voi, doamnelor , nu jucați corect”, mormăi el cu bunăvoință în timp ce le lăsa și pe Katrina și Tara să intre în casă.

„Fiecare bărbat are o slăbiciune și se întâmplă să o cunoaștem pe a ta.” spuse Katrina în timp ce trecea.

Mirosul delicios al mâncărurilor mexicane i-a tachinat simțurile și le-a urmat pe fete în bucătărie, realizând cât de râvnitor era. Nu mai mâncase nimic de când luase un mic dejun târziu, care fusese doar un castron cu cereale, și i-a fost deodată recunoscător că aduseseră mâncare cu ei.

Samantha și-a pus farfuria pe blat și l-a împins spre sufrageria alăturată. „Trebuie să te odihnești. Du-te și pune-te confortabil pe canapea, iar noi îți vom aduce enchiladas.”

Voia să argumenteze că se simte bine, că, în ciuda durerii ocazionale de la coastele fracturate, era mai mult decât capabil să aibă grijă de el și, cu siguranță, își putea servi singur farfuria. Se descurcase singur de când era copil în circumstanțe mult mai traumatizante, dar cumnata lui îi arunca o privire fermă care spunea clar că ea era acum la conducere și el a făcut ceea ce ar face orice bărbat inteligent. S-a dus și s-a așezat pe canapea, cu picioarele sus pe pouf și a așteptat să vină cina la el.

Nu a trebuit să aștepte mult. Zece minute mai târziu, trio-ul a ieșit din bucătărie, fiecare dintre ei purtând ceva diferit. Katrina i-a dat farfuria cu enchilada de pui aburindă, iar Tara a pus un pahar înalt de suc de portocale pe masă, astfel încât să fie la îndemână. Samantha a așezat produsele de patiserie pe măsuța de cafea pentru mai târziu, apoi s-a așezat pe canapea lângă el, cu celelalte două fete stând și ele în jurul lui.

În timp ce a luat o mușcătură din tortilla moale de porumb umplute cu bunătate savuroasă, a trebuit să recunoască că a avea trei femei care se agitau cu el nu era pe jumătate rău. Dar l-a făcut, de asemenea, prea conștient de faptul că Clay și Mason au fost destul de norocoși să le aibă pe Samantha și Katrina în viața lor în fiecare zi, ca cele mai bune prietene și parteneri în toate lucrurile, iar el a devenit dintr-o dată omul ciudat și se simte mai mult. singur ca oricând.

Era cu adevărat fericit pentru ambii frați ai săi, dar cu siguranță observase o schimbare în relația lor acum când Clay era căsătorit și Mason era logodit. Își vedea frații mai rar și nu vorbea cu ei la fel de mult ca înainte. Își trăiau noile vieți, așa cum ar trebui. . . In timp ce el

trăia aceeași existență de zi cu zi. O viață care era de rutină, previzibilă și sigură, așa cum îi plăcea lui.

Întotdeauna fusese un singuratic și cu siguranță îi plăceau femeile, dar nu întâlnise niciodată una care să-l facă să-și dorească să împărtășească totul cu ea, inclusiv trecutul, prezentul și viitorul lui. Din cauza tuturor rahatului prin care trecuse în viața lui, acesta era un loc prea vulnerabil pentru ca el să se aventureze. Vreodată. Avea prea multe bucăți zimțate și rupte în el și nu-și putea imagina vreo femeie sănătoasă care să-și asume o șansă pentru un angajament pe viață față de cineva atât de ireparabil deteriorat. Chiar dacă cumva frații săi reușiseră să găsească femei speciale, Levi nu a văzut același final fericit pentru el.

În timp ce el lua cina, fetele i-au pus întrebări despre împușcătură și, pentru că au ajuns la el cu cele mai bune cadouri, le-a dăruit toate detaliile, până când s-au uitat la el cu ochii mari și în venera ie. Și apoi au ajuns în sfârșit la adevăratul motiv pentru care trecuseră. Să-l interogheze despre femeia misterioasă pe care Clay și Mason o cunoscuseră, dar Levi rămăsese cu buzele strânse.

„Așadar, spune-ne despre Sarah, fata pe care ai salvat-o”, a spus Samantha, albastru ochii plini de curiozitate.

Salvat a fost puțin dramatic când tocmai își făcuse treaba. "Ce zici despre ea?" Levi răspunse, fiind în mod deliberat vag, când își termina ultima înghițitură a cinei, apoi așeză farfuria pe măsuță.

„Clay a spus că era în camera ta de spital când a ajuns acolo cu Mason”, a explicat Samantha în timp ce își vâra picioarele sub ea pe canapea.

„A fost”, a răspuns el și i-a dat cea mai logică explicație. „Ea a vrut să se asigure că sunt bine și a mers la spital cu mine în ambulanță.”

„Wow, e un fel de romantic”, a spus Tara și, deși era cea mai liniștită dintre cele trei, el nu i-a ratat sclipirea tachinătoare din privirea ei care îi spunea că îi smulgea complet lanțul. Un așa isteț.

„Chiar nu a fost mare lucru.” A luat un pahar din sucul lui de portocale, rugându-se ca conversația despre Sarah să se încheie. Ca acum.

„Mason mi-a spus că atunci când a intrat, tu o țineai de mână, dar ea s-a grăbit să o retragă pe a ei”, a spus Katrina, iar Levi aproape că s-a înecat.

sucul lui. „El a spus că avea acea expresie prinsă în ochi, de parcă ascunde ceva. . . ca și cum voi doi ați fi împreună.”

Fratele lui era un nenorocit cu gura mare, iar acum Levi era 99,9% sigur că Mason o încurajase pe Katrina, probabil împreună cu Samantha și Tara, să vină să afle detaliile esențiale.

Mason îi dădea în mod constant rahat lui Levi despre lipsa lui de companie feminină, dar să se culce, când voia , nu era o problemă pentru Levi. Doar că a fost mai discriminator în ceea ce privește activitățile sale extrașcolare și nu și-a difuzat și nu și-a etalat afacerile. Îi ținea întotdeauna în intimitate, de aceea Mason credea că este celibatar și, în comparație cu isprăvile trecute ale fratelui său — înainte de a se stabili cu Katrina — Levi a presupus că era ca un călugăr .

Samantha a luat farfuria cu macarooanele și i-a întins lui Levi, iar chiar când acesta era aproape să-și pună unul în gură, ea a stricat momentul întrebând: „Voi doi vă întâlniți?”

La naiba, își dorea neapărat să se răsfețe cu unul dintre prăjiturile ușoare, aerisite, umplute cu cremă, să aibă un moment de liniște pentru a savura caramelul sărat și aluatul de migdale în timp ce i se topea în gură. Dar toate întrebările lor personale îi făceau imposibil să se distreze.

Punând macaroonul peste ceilalți, a lăsat desertul deoparte pentru mai târziu, apoi s-a uitat la trio, care așteptau cu nerăbdare răspunsul lui.

„Îmi pare rău că vă dezamăgesc pe toți trei, dar nu, nu ne întâlnim.” Nu a fost o minciună. Nu aveau o întâlnire oficială decât mâine seară.

— Oh, spuse Samantha dezamăgită. „Am sperat doar. . .”

Levi și-a frecat o mână frustrată de-a lungul miriștii de pe maxilar și și-a micșorat privirea la cumnata lui. Nu putea să spună așa ceva și să-l lase spânzurat. „Ce sperai ?”

„Poate că voi doi ați fost un obiect și am putea să o cunoaștem.”
spuse Tara, răspunzând înainte ca Samantha să poată.

Serios? Nu avea să se întâmple. De fapt, în circumstanțe normale, Sarah probabil că nu și-ar fi întâlnit niciodată frații. Cam așa a fost pentru el.

Katrina îi aruncă o privire ascuțită. „Știi, în cei doisprezece ani în care te-am cunoscut, nici măcar nu te-am auzit menționând o prietenă, darămite

l-am întâlnit pe unul dintre ei.” Un mic zâmbet amuzat i se descurcă pe buze. „Mason jură că ești încă virgină. Sau gay.”

Levi a rămas cu gura căscată la ea. Ne-al naibii de credibil. Fratele lui era un măgar atât de înțelept. „Ei bine, poți să-l asiguri că cu siguranță nu sunt gay și că nu am mai fost virgină din ultimul an de liceu.” Și ce naiba – chiar își apăra viața sexuală celor trei femei care erau ca surorile lui?

"Într-adevăr?" Sprâncenele Katrinei se ridică surprinse. „În liceu, așa erai. . .”

Retras. Introvertit. Un străin. Fiind un adolescent capricios, hormonal, cu o mulțime de probleme de familie, a fi depășit fusese singura lui modalitate de a-și menține controlul asupra emoțiilor. Doar că a existat o fată gotică la fel de capricioasă care l-a urmărit într-o zi în baie, în timp ce toți ceilalți erau la clasă, l-a împins de perete, și-a pus mâna pe pula lui și i-a spus: „Vreau să mă tragi .

Era o ofertă pe care penisul lui nu putea să o refuze și chiar și prima dată, recunoscuse nevoia lui de a fi cel care deține controlul, iar acele îndemnuri dominante crescuseră doar de fiecare dată când se încurcau. Nu fusese nimic emoționant în întâlnirile lor. Nu au vorbit despre viața lor și nu au împărtășit lucruri personale unul cu celălalt. La naiba, îi cunoștea numele doar pentru că fusese la una dintre cursurile lui. Și pentru că întâlnirile lor erau toate despre o eliberare fizică, ea îl lăsa să o ia dracu cum voia el, oricum avea nevoie – dur, agresiv, exigent, cu ea în genunchi sau cu mâinile reținute, iar el la conducere.

Da, își răspundea nevoile devreme în viață. Situația funcționase pentru amândoi și, după absolvire, se separaseră. Și până atunci, preferințele lui sexuale fuseseră stabilite.

Levi clătină din cap cu amintirea, neputând să creadă cât de îndepărtată fusese întreaga discuție despre Sarah și unde călătoriseră gândurile lui.

Se uită la toate cele trei femei, disperat să pună capăt subiectului. „Nu am această conversație cu voi, băieți.”

Samantha întinse mâna și îi strânse ușor brațul, cu privirea ei moale, caldă și hrănitoare. „Vrem doar să fii fericit.”

S-a înmuiat la declarația sinceră, apreciind faptul că le pasa. „Sunt perfect fericit”, a spus el, chiar dacă și-a dat seama că tocmai și-a contrazis gândurile anterioare despre a se simți lăsat afară și singur acum că

frații săi erau în relații angajate. Dar a fi singur a lucrat pentru el. Femeile cu care era s-ar putea bucura de acea latură mai întunecată, mai dominantă a personalității sale când era vorba de sex, dar din punct de vedere emoțional, nu avea nimic de oferit pe termen lung.

A expirat adânc, simțindu-se brusc obosit și epuizat. „Uite, Sarah este o prietenă. Putem lăsa asta?"

Din fericire, toate cele trei fete au fost de acord să dea drumul deocamdată, dar el a avut o sim ind că interesul lor pentru Sarah nu se terminase. Nici pe departe.

* * *

Sarah a aruncat o privire pe geamul din interiorul Cercului K în timp ce aștepta nerăbdătoare ca un anumit tip fierbinte și superb să o ia la întâlnire. Ea ar fi stat afară, dar când a sosit cu câteva minute în urmă, trei tipi cu un aspect neîntrerupt stăteau pe lângă clădire și, după ce a fost reținută în urmă cu doar câteva zile, s-a trezit mult mai suspicioasă. a oamenilor din zonă. Se simțea mai în siguranță, atârnând înăuntru cu cele două casiere care lucrau în tura de duminică seara.

Habar n-avea ce fel de mașină conducea Levi, dar s-a gândit că va ajunge la magazin și o va vedea stând înăuntru. Pe măsură ce minutele treceau, ea devenea din ce în ce mai anxioasă – o combinație de nervi și anticipare învârtindu-se ca o duzină de fluturi eliberați în stomacul ei. Trecuse mult timp de când nu mai avea o întâlnire cu un bărbat. Chiar și cu Dylan, el nu o scosese niciodată într-un loc drăguț cu intenții romantice și, odată ce au ajuns la Sacrosanct, ea fusese închisă în complex, iar viața ei în acele trei săptămâni se schimbase drastic, până când a scăpat în cele din urmă.

Încă nu era sigură dacă fusese o idee inteligentă să-i spună da lui Levi, dar își spusese de zeci de ori că într-o seară cu el nu va strica.
În ultimele cinci săptămâni, a trăit o viață singură, solitară, în timpul zilei în camera ei de motel și ieșind seara la muncă. A fost atât de greșit din partea ei să vrea să se bucure de o noapte de conversație ușoară cu Levi, împreună cu flirtul și atracția care a făcut-o să se simtă sexy și dorită?

Ea a precizat deja că această întâlnire era o afacere unică și intenționa să susțină afirmația. De asemenea, hotărâse că la un moment dat în seara asta avea să-i spună lui Levi că, probabil, pleacă din Chicago

în următoarele câteva săptămâni, iar o astfel de declarație era sigur că va împiedica interesul lui viitor pentru ea. Și asta, își spuse ea, era bine.

A privit cum un pick-up alb și sportiv cu patru uși se transforma în lot și se îndrepta spre magazin. Când vehiculul se apropia, ea îl văzu clar pe Levi prin parbriz. Inima a început să-i bată în piept și brusc a simțit că s-a întors la liceu. Și împreună cu acest gând au venit aceleași sentimente conștiente despre ceea ce purta ea.

Trăind în case de plasament pentru cea mai mare parte a vieții ei tinere, majoritatea hainelor ei fuseseră la mâna a doua – decolorate, uzate și mereu demodate. Nu avusese niciodată ținute drăguțe și, deși în prezent avea un buget strict, făcuse bătaie de cap la Walmart și cumpărase o rochie cisternă drăguță și cochetă, albastru regal, de pe raftul de lichidare pentru nouă dolari. Găsise o pereche de șlapi negre, cu aspect de piele lacuită, adică din plastic, care fuseseră stilate, dar doar câțiva dolari. Și chiar dacă avea nevoie disperată de vârfurile părului tuns, l-a lăsat în jos în loc de sus în coada lui normală. Cel puțin era strălucitoare și moale la atingere. Dar ținuta ei era încă ieftină și se simțea stânjenită în timp ce aștepta ca el să parcheze.

De îndată ce a tras înăuntru, ea a ieșit afară să-l întâlnească, cu un zâmbet uriaș pe buze, în ciuda nesiguranțelor. El a oprit motorul și a coborât imediat din camion, iar când a pornit spre ea, ea a observat încruntarea intensă de pe chipul lui frumos. Înainte ca ea să-l poată întâmpina pe Levi și, fără un singur cuvânt din partea lui, el o luă de braț în strânsoarea lui fermă și o escortă până în partea pasagerului vehiculului. A deschis ușa și a ajutat-o să se ridice pe scaun. În timp ce ea și-a fixat centura de siguranță, el i-a încuiat ușa înainte de a o închide, apoi a rotunjit pickup-ul spre partea șoferului.

Odată ce s-a așezat pe propriul său scaun, a aruncat o privire la ea, încă purtând acea expresie aprigă, iar ea habar nu avea de ce. "Este ceva greșit?" a întrebat ea pe un pic.

„Da, există”, a spus el în timp ce un mușchi al maxilarului i se zvâcni. „Pot să spun doar că urăsc al naibii că lucrezi aici?”

Surprinsă de vehemența neașteptată a tonului lui, ea se uită la el cu ochii mari, neștiind ce să spună la asta.

— Ai fost deja atacat de un tâlhar, acesta este un cartier prost și sunt destul de sigur că acei trei tipi de acolo nu sunt de nimic buni, a continuat el burlans, cu privirea îndreptându-se spre bărbații care i-au îndemnat.

ea să aștepte în magazin mai devreme. „Atunci ieși din magazinul ăla arătând atât de drăguț în rochia aia și toți cei trei nenorociți s-au întors să te privească. Sunt destul de sigur că dacă nu aș fi spus al naibii de clar că ești cu mine, ar fi fost peste tot pe tine."

— Îmi pare rău, spuse ea, înțelegând. Poate că nu avea altă alternativă, dar era recunoscătoare că îi păsa suficient de mult încât să fie supărată.

A expirat o respirație aspră care păru să-l liniștească puțin. „Mă gândesc că lucrezi aici noaptea îmi dă un ulcer al naibii", mormăi el în timp ce-și băga degetele prin păr. „Eu. La naiba. Urăsc ."

Și ea îl ura. Atât de mult, și chiar mai mult după ce a fost ținută în sus cu un pistol îndreptat spre capul ei. Începuse chiar să aibă mici atacuri de anxietate când anumite persoane au intrat în magazin și, sincer, abia aștepta să aibă destui bani economisiți ca să poată renunța și să meargă mai departe.

„Este doar temporar, până la . . ." Cuvintele au ieșit înainte ca ea să le poată gândi bine. I-a tăiat, dar cu siguranță i-a atras atenția.

„Până ce?" întrebă el încruntat. „Ai altă slujbă pregătită undeva?"

— Un fel, a spus ea, nesigură că ar fi vrut să înceapă întâlnirea lor cu vestea deprimantă a plecării ei iminente din Chicago.

Și-a micșorat privirea. „Ce înseamnă „un fel de"?"

— Plec din oraș în câteva săptămâni, spuse ea, scoțând totul la vedere.

Îi studie chipul prea atent. "De ce?"

"Motive personale." Ea încercă să nu se zvârcolească sub controlul lui intens și se întrebă dacă așa se simțea un suspect în timp ce era interogat de ofițerul Kincaid. Era al naibii de intimidant, dar ultimul lucru pe care voia să-l facă era să-l tragă în problemele ei.

A așteptat ca el să insiste pentru o explicație mai bună, dar după o lungă tăcere tensionată, el a surprins-o dându-se înapoi.

— Bine, spuse el mult prea ușor când ea mai văzu o duzină
întrebările încă persistau în privirea lui.

A pornit camionul și s-a întors pe stradă. Urând cât de liniștită devenise între ei, ea a încercat să readucă lucrurile la normal, altfel avea să fie o noapte lungă și incomodă.

„Cum mai faci și cum te simți?” Se gândise la el în fiecare zi, întrebându-se dacă durerea s-a diminuat, mai ales că el refuzase orice medicamente narcotice.

— Încă mă doare, dar mă descurc, spuse el, cu tonul înapoi către Levi ea știa — nu polițistul care interoga.

Ea a observat profilul lui puternic în timp ce conducea. Privirea ei se așeză pe buzele lui pline și nu se putea abține să nu se întrebe cum ar fi să-l săruți. Cu siguranță nu era prima dată când avea acest gând și deja hotărâse că, dacă el făcea încercarea în seara asta, îl lăsase. Dacă ar fi fost un singur lucru pe care l-ar putea lua cu ea când a plecat din oraș, ar fi să știe ce gust avea Levi. Ea și-a imaginat aroma căldurii și a pasiunii mistuitoare.

A simțit un mic puls între picioare și și-a încrucișat mâinile în poală și și-a redirecționat gândurile prea senzuale. „Când te întorci la muncă?”

„Sperăm că în câteva săptămâni.” A întors capul și de data asta a fost un zâmbet autentic pe buze. „Familia mea mă înnebunește.”

Ea a râs, pentru că îi cunoscuse deja pe frații lui și nu-și putea imagina decât cât de agitat era restul familiei lui. „Vin mulți vizitatori?”

El gemu. "Nu ai nici o idee. Am pus o interdicție permanentă pentru oricine trec pe acolo fără să sun mai întâi.”

„Cum au primit părinții tăi vestea că ai fost împușcat?” întrebă ea curioasă.

S-a înțepenit vizibil, iar mâinile i s-au strâns pe volan. — Părinții mei au plecat de mult timp, spuse el brusc. „Suntem doar eu și frații mei.”

Nu a ratat firul de amărăciune din vocea lui, care i-a părut ciudat, având în vedere că știa cât de greu era să-ți pierzi părinții și membrii familiei. Dar, judecând după limbajul său închis al corpului, el nu părea să vrea să discute mai departe problema, așa că ea nu era pe cale să se strecoare.

În schimb, ea i-a oferit momentul în care părea că avea nevoie pentru a-și aduna din nou calmul.

După câteva minute, a expirat adânc. „Deci, cum face Sună italian pentru cină?” el a intrebat.

— Uimitor, spuse ea, aproape prea nerăbdătoare. După ce a trăit săptămâni întregi cu ramen și mese fade, gândul la ceva atât de gustos i-a avut stomacul

mârâind în așteptare. "Unde mergem?"

El a aruncat o privire spre ea și a zâmbit. "Locul meu."

Capitolul patru

Levi o ducea la locul lui. Sarah a avut emoții amestecate în legătură cu anunțul lui, pentru că asta însemna că vor fi complet singuri, în loc să fie înconjurați de oameni într-un restaurant. Apoi, din nou, asta însemna că l-a avut doar pentru ea pentru noapte, iar asta a făcut-o. . . incredibil de fericit.

Casa lui cu două etaje era situată la marginea orașului Chicago, în ceea ce părea un cartier potrivit pentru familii. Într-o duminică târzie după-amiaza, copiii se jucau afară, în timp ce adulții își spălau mașinile, lucrau în curte sau stăteau pe verandă pentru a se bucura de ziua caldă. Levi i-a făcut cu mâna vecinului său când a întors o alee, apoi a tras camionul în garaj.

Odată ajunsă în casă, l-a urmat în bucătărie. Decorul era masculin și, din câte putea vedea în camera de zi, era o canapea mare și un pouf maro și un televizor ridicol de mare montat pe perete. Bucătăria în sine era frumos amenajată cu electrocasnice modernizate și, de îndată ce au intrat, Levi și-a pus cheile pe blat, apoi s-a întors și a pornit spre ea.

Foamea senzuală care strălucea brusc în ochii lui i-a furat respirația în timp ce el a închis distanța scurtă dintre ei, iar când a ajuns la ea, și-a așezat mâinile pe talia ei și a împins-o ușor înapoi, pas cu pas, până când a rămas prinsă de inox. frigider din otel. Metalul rece de pe spatele ei era un contrast uluitor cu căldura emanată de el, chiar dacă încă nu-și apăsa corpul de al ei. Și dragă Doamne, ea a vrut asta. Tânjea să simtă el – fiecare centimetru. Prost.

El îi dădu drumul taliei și îi legănă fața în palmele lui calde. El îi înclină ușor capul pe spate, așa că privirea ei îi întâlni pe a lui, iar ea simți că se pierde în acei ochi incredibili. Irișii verzi deschis erau fascinanti. Minunat și hipnotic. Ar putea să se uite la ei pentru totdeauna. Era ceva în

adâncimi în timp ce el se uita în jos la ea, ceva care o făcea să se simtă în siguranță. A făcut-o să dorească să aibă încredere în el cu toate speranțele și dorințele ei secrete.

Nici ea nu putea rata nevoia carnală de acolo. Ea nu cunoscuse niciodată pofta înainte – nu o experimentase niciodată și cu siguranță nu o văzuse niciodată gravată pe trăsăturile unui bărbat și îndreptată către ea. Două prime în seara asta. Membrele ei au devenit grele de dorință, în timp ce cel mai tare și mai sexy bărbat pe care l-a întâlnit vreodată se uita la gura ei de parcă ar fi fost la zece secunde să o răpească. Emoția și anticiparea se învârteau în burta ei și spera că nu va trebui să aștepte mult mai mult decât atât.

— În primul rând, murmură el răgușit în timp ce își trecea degetul mare de-a lungul buzei ei inferioare, făcându-i să se despartă ca și cum ar fi fost la comandă tăcută. „Dacă în sfârșit nu-ți simt gura împotriva a mea, nu mă voi putea gândi la nimic altceva în timpul cinei. Deci, pentru a elimina acea distragere, trebuie să te sărut. Ești de acord cu asta?”

Incapabil să formeze un răspuns coerent care să nu sune ca un scâncet de nevoie, ea dădu din cap. Oh, da vă rog.

Cu un zâmbet lent, păcătos, care i-a făcut interiorul lichefiat, capul lui a coborât încet spre al ei, iar ea a închis ochii, dorind să se asigure că a memorat totul despre Levi și despre acest sărut magic, seducător. Buzele lui le treceau peste ale ei, atât de tentante și tachinatoare, și ea nu putea face nimic pentru a opri oftatul blând care i-a scăpat.

Având nevoie de mai mult, ea a cedat îndemnului de a-și strecura limba pentru a-i atinge buza de jos. Din pieptul lui se auzi un mârâit scăzut, iar ceea ce începuse ca fiind lent și dulce s-a transformat brusc în fierbinte și sălbatic. Cu mâinile lui mari încă încadrându-i fața, gura lui a preluat controlul, deschizându-se larg în timp ce își înclină buzele ferm pe ale ei, în timp ce limba lui pătrundea adânc înăuntru, făcând-o să geme de încântare.

Gustul incredibil de erotic al lui îi umplea simțurile, iar parfumul lui lemnos și masculin o învăluie ca un drog care dă dependență de care știa că nu se va sătura niciodată. Așa că ea a luat cât a putut acum, lăsându-l să o sărute cât de tare și adânc a vrut, și a învățat repede că nu era un bărbat care să facă ceva la jumătate. Plăcerea era de nedescris. Dincolo de decadent și excitant. Intensitatea era în afara topurilor, iar felul în care a consumat-o, felul în care îi revendica gura ca și cum ar fi stăpânit-o, a fost nimic mai puțin îmbătător.

Habar n-avea cât timp a trecut înainte ca el să încheie în cele din urmă sărutul, dar a plâns în tăcere pierderea buzelor lui când le-au părăsit pe ale ei. Ea deschise ochii, realizând că doar două părți ale corpului lui o atinseseră tot timpul. Gura lui și mâinile lui pe fața ei, când ea se așteptase pe deplin și dorise, să-i simtă corpul tare și musculos ținând-o de frigider. Faptul că nu profitase de situație era o dovadă a reținerii impresionante a acestui bărbat.

— La naiba, respiră el, cu expresia la fel de năucită pe cât se simțea ea.

Ea a reușit să râdă. „Da, a meritat atât de mult să aștept."

„ Ați meritat să așteptați." Și-a alunecat degetele mari de-a lungul obrajilor ei, care i se simțeau cald și înroșiți de la sărutul lui. „Apropo, arăți frumos în seara asta."

Sarah știa că nu este o frumusețe clasică, dar complimentul sincer, combinat cu privirea adorativă din ochii lui, a făcut-o să creadă. Numai pentru seara asta. "Mulțumesc."

„Am o sticlă de vin în frigider", a spus el zâmbind și, spre dezamăgirea ei, i-a dat drumul. „Vrei un pahar în timp ce pregătesc cina?"

Ahhh, vin. Un alt lux pe care nu era pe cale să-l refuze. "Suna foarte bine."

Ea s-a îndepărtat pentru ca el să poată scoate Chardonnay-ul din frigider și i-a admirat spatele – în principal fundul strâns în timp ce se apleca să ia sticla de pe raftul de jos – în blugii lui moi și uzați.

„Ce este în meniu?"

— Carbonara de pui, spuse el în timp ce dădea jos un pahar obișnuit din dulap înainte de a-i arunca o privire ascuțită. „ Nu- mi spune că ești una dintre acele femei care mănâncă doar salată."

Ea a râs. „O, Doamne, nu. Iubesc pastele."

"Bun." Aparent mulțumit de răspunsul ei, turnă Chardonnay pe jumătate în paharul înalt, apoi i-l aduse. „Îmi pare rău că nu am pahare de vin."

„Acesta va funcționa foarte bine." Ea luă un pahar din lichidul rece, crocant și delicios, privind cum el scotea sticla și o punea înapoi în frigider.

„Nu ai niciunul?"

A clătinat din cap în timp ce a început să recupereze diverse ingrediente din frigider pentru a face cina și a le așeza lângă aragaz. "Nu. Eu nu beau."

Nu voia să-i stea în cale în timp ce el pregătea și gătea mâncarea, așa că se rezemă de blatul de granit de pe cealaltă parte a aragazului de unde lucra el. „Vin sau alcool în general?" întrebă ea curioasă, în timp ce el scoase oale și tigăi dintr-un dulap și le punea pe arzătoarele de sticlă.

„Orice alcool."

Părea atât de real în privința asta, dar, deoarece refuzase și o rețetă pentru narcotice, ea bănuia că erau multe altele pe care nu le dezvăluie când era vorba de băuturi alcoolice și medicamente. „Există un motiv pentru care nu?" a întrebat ea, dorind cu adevărat să afle mai multe. „Nu-ți place gustul sau ai avut o mahmureală foarte urâtă care te-a făcut să renunți cu totul?" a tachinat ea.

S-a oprit din ceea ce făcea pentru o clipă pentru a se uita la ea, iar în ochii lui era ceva dureros care îi spunea că aceasta era o problemă emoțională pentru el. „N-am băut niciodată alcool", a recunoscut el, pe un ton înșelător de egal.
„Dar, când eram copil, am văzut atât alcool cât și droguri încât să știu că nu sunt ceva ce mi-aș dori sau mi-ar plăcea. Știu că ele împiedică capacitatea unei persoane de a gândi corect sau logic sau de a funcționa normal, iar acea lipsă de control nu este deloc treaba mea."

Nu se putea abține să nu se întrebe ce văzuse el în copilărie care l-a făcut să facă pași atât de extremi ca bărbat. Ca să nu mai vorbim, a existat din nou acea problemă subtilă cu controlul. Nu într-un mod abuziv sau agresiv, dar tocmai a spus clar că era important pentru el să-și exercite întotdeauna reținerea emoțională, mentală și fizică.

De ce – la un nivel mai profund decât explicația lui – era întrebarea, iar ea a găsit acea parte a personalității lui extrem de fascinantă. — Acesta este motivul pentru care nu ai lua rețeta pentru analgezice de la medic?

"Da."

Nu i-a mai dat nimic, așa că a lăsat subiectul să plece. La urma urmei, avea secrete proprii. Ea și-a băut vinul, un pic mai îngâmfată, acum că el a ales să nu o facă, și a privit cum tăia pancetta, apoi o sojește cu usturoi și ulei de măsline înainte de a adăuga puiul în tigaie pentru a se prăji. Avea unul dintre acele arzătoare cu fierbere rapidă, care avea o oală mare cu apă care se agita în cel mai scurt timp. Au intrat pastele și, în timp ce acestea s-au fiert, el a batut

împreună ingredientele pentru sosul de smântână. El nu a folosit o rețetă, iar ea era cu siguranță uimită de abilitățile lui de bucătar.

„Unde ai învățat să gătești așa?” întrebă ea în timp ce el se combina totul într-o singură tigaie și amestecat astfel încât sosul să învelească toate spaghetele.

„Canale de gătit și rețete pe internet”, a spus el ridicând din umeri. „Când crești mâncând macaroane și brânză dintr-o cutie și sandvișuri cu unt de arahide și jeleu, apoi mergi să mănânci pachete MRE fără gust în armată, palatul tău adult tânjește la mâncare cu arome mai apetisante.”

Tocmai îi dăduse mai multe fragmente din trecutul său, iar ea păstra informațiile. „Sunt atât de impresionat.”

A ras un bloc proaspat de parmezan peste vasul de paste, apoi a luat o furculita si a rasucit spaghetele si alte bunuri cremoase in jurul colilor. — Gustă, spuse el și i-o duse la gură.

L-a lăsat să o hrănească cu mușcătura și a fost dincolo de uimitor. Papilele ei gustative lipsite s-au bucurat și era aproape sigură că ochii ei tocmai i-au dat peste cap. „O, Doamne,” gemu ea. „Trebuie să mă căsătoresc cu tine.”

De îndată ce au ieșit cuvintele — care erau menite să fie jucăușe și cochet — ochii ei se măriră, iar el doar zâmbi.

„Este cam greu de făcut când pleci din oraș”, a tachinat el corect înapoi, dar ea văzu dezamăgirea și întrebările din ochii lui.

Totuși, el nu a întrebat, respectându-i intimitatea, așa cum ea o respectase pe a lui.

A servit două farfurii, apoi le-a luat vasele de pe blat. „Hai, hai să mâncăm.”

Ea îl urmă până la o masă mică cu patru scaune. După ce ea s-a așezat, el i-a pus cina în fața ei, apoi s-a așezat peste masă. Au mâncat câteva minute liniștite, iar ea a savurat și savurat fiecare mușcătură.

— Deci, care este povestea ta, Sarah Robins? întrebă el după un timp, cu privirea iscoditoare.

Îi lăsa pe ea să-i spună doar ce voia. Amândoi au fost atât de precauți și precauți când a fost vorba de a împărtăși ceva personal, dar ea se simțea confortabil cu Levi, într-un mod care i-a permis să aibă încredere în el cu părți din trecutul ei. Chiar și părțile dificile, dureroase. Și ar fi o mincinoasă dacă nu ar recunoaște că ea speră că dacă ar divulga unele lucruri, el va face la fel.

„Ei bine, am crescut în Barrington aici, în Chicago, și până la vârsta de opt ani, am avut o copilărie grozavă”, a spus ea zâmbind, pentru că cei

amintirile ca un copil fericit și lipsit de griji erau cele mai bune pe care le-a avut.
„Din păcate, atunci mi-am pierdut părinții, fratele meu mai mic și bunica într-un incendiu în casă care a fost declanșat de o lipsă de electricitate în sufragerie. Din câte mi s-a spus, focul s-a extins rapid la nivelul de jos, iar până a ajuns la etajul doi, unde se aflau toate dormitoarele, întreaga casă era cuprinsă de flăcări și nu se mai putea ieși."

„La dracu'. Furculița lui de paste s-a oprit chiar deasupra farfurii și el se uită la ea neîncrezător. — Ai fost singurul care a ieșit în siguranță?

„Nu, nu am fost acasă în noaptea aceea." Tristețea familiară și vinovăția i s-au strâns în piept, împreună cu devastarea de a avea totul familiar și reconfortant smuls dintr-o singură lovitură. „Am fost la o petrecere de pijamă acasă la un prieten. Nu am aflat decât a doua zi dimineață, când mi-a spus mama prietenului meu. Într-o zi, familia mea a fost acolo, iar în următoarea, au dispărut."

— La naiba, mormăi el pe sub răsuflare, cu privirea blândă de simpatie.
"Îmi pare atât de rău."

„Nu aveam alte rude cu care să locuiesc, așa că am fost plasată în plasament destul de repede", a continuat ea, amintindu-și cât de încremenită fusese, așa cum s-ar fi întâmplat ieri, în loc de atâția ani în urmă. „A fost înfricoșător pentru un copil care tocmai și-a pierdut familia", a recunoscut ea.

"Îmi pot imagina doar." A mai mâncat din cină și a fost clar voia să afle mai multe. — Ai fost cel puțin plasat într-o familie bună?

A luat un pahar de vin pentru a-si acorda cateva momente in plus. Ea nu spusese niciodată nimănui această poveste înainte, pentru că a fost impulsul pentru atât de multe dintre nesiguranțe pe care le purta cu ea, chiar și ca adult - de a nu fi suficient de bună sau de iubită suficient pentru ca cineva să stea cu ea, să o iubească și pune-o pe primul loc.

Era un tipar pe care voia cu disperare să-l rupă. „A durat câțiva ani, dar a patra familie care m-a primit când aveam doisprezece ani a fost minunată și a fost prima dată când mi-am lăsat garda jos și mi-am permis să cred că sunt căutat. Au avut o fiică de vârsta mea și eram prieteni de nedespărțit și cei mai buni. După aproximativ un an în grija lor, au decis că vor să mă adopte".

„Este grozav", a spus el, deși era ceva și în privința lui expresie perceptivă care îi spunea că știa că lucrurile nu se terminaseră bine.

„A fost grozav”, a fost de acord ea, amintindu-și cât de încântată fusese când i-au spus vestea, cât de în siguranță se simțise pentru prima dată de când își pierduse întreaga familie. „Până când soțul a primit o promovare care includea mutarea în Germania. Soții Ackerman au decis că este prea lung și complicat să treacă prin procesul de adopție din cauza legilor internaționale, așa că s-au răzgândit. Când au plecat în Germania, am fost retransmis imediat înapoi în sistem.”

Și-a lăsat furculița pe farfuria goală și a înjurat pe sub răsuflare.
Nu putea să-și arunce o privire peste masă la el, să se uite în ochii lui și să vadă că mila de care se temea se reflectă în privirea lui.

După acea respingere zguduitoare, ea nu a mai fost niciodată la fel. Speriată să aibă încredere în cineva și teamă să nu se atașeze din nou, mai ales din punct de vedere emoțional, devenise retrasă și se izolase, ceea ce, la rândul său, făcuse din ea un copil mai greu de plasat. „Am trecut prin destul de multe case de plasament după aceea, și mai ales prin cele care căutau un salariu suplimentar de stat în loc să-și dorească cu adevărat un copil. Când am împlinit optsprezece ani și am absolvit liceul, am ieșit din asistența maternală și am fost complet singură, fără unde să mă duc.”

"Ce s-a întâmplat?" întrebă el încet.

În cele din urmă și-a permis să se uite la Levi, iar compasiunea și înțelegerea pe care le-a văzut pe chipul lui i-au dat curajul să-i răspundă. „Am rămas fără adăpost pentru o perioadă, luptându-mă să-mi găsesc un loc de muncă și a fost greu și terifiant. O femeie de la adăpostul în care stăteam m-a pus în contact cu o organizație numită Foster Link care ajută tinerii adulți abia ieșiți din sistem care se luptă să supraviețuiască pentru că nu au un sistem de sprijin. M-au stabilit cu un asistent de caz, iar ea m-a ajutat să intru într-un program de locuințe, astfel încât să nu mai eram fără adăpost. De acolo, am stabilit un plan care includea găsirea unui loc de muncă și concentrarea pe o carieră pe termen lung.
În câteva săptămâni, lucram ca recepționer într-un cabinet medical și am decis să urmez cursuri de noapte la un colegiu comunitar local, pentru a putea lucra pentru o diplomă de infirmieră.”

Pentru prima dată în viața ei, simțise de parcă și-a găsit în sfârșit o cale și a avut o direcție, cu un viitor promițător. „Apoi aproximativ un an mai târziu, am întâlnit un tip la școală. Era la cursul meu de biologie și, după câteva luni de întâlnire, am părăsit programul de locuințe și ne-am mutat împreună.”

Nici măcar nu putea spune că îl iubea pe James. Acum recunoscu că decizia ei de la acea vreme fusese mai mult cu privire la nevoia ei de securitate și stabilitate și, încă o dată, crezuse că găsise asta, de data aceasta cu el.
Cu excepția faptului că descoperise, cu întârziere, că James era despre el însuși și, cu siguranță, nu rămăsese acolo când lucrurile deveniseră grele.

„Biroul în care lucram a încetat, ceea ce m-a lăsat din nou șomer", a spus ea în timp ce își aluneca absentă degetele de-a lungul condensului care se aduna pe pahar, în timp ce Levi asculta în tăcere. „Și apoi într-o zi, când am venit acasă de la un interviu, toate lucrurile lui James au dispărut, la fel și el." De asemenea, scoase din contul lor comun de economii toți, cu excepția celor zece dolari, lăsându-i apartamentul stricat, precum și șomerul. „Așadar, am fost din nou pe cont propriu.
A trebuit să renunț la școală ca să pot lucra două locuri de muncă pentru a merge înainte și, ei bine, a fost o luptă de atunci."

Nu s-a putut decide să-i spună lui Levi despre Dylan – că încă o dată și-a permis să creadă că el era diferit, că îi pasă de ea... . . când tot timpul avusese motive ascunse și odată ce o ademenise în Sacrosanct, devenise un nemernic posesiv. Atunci Sarah a hotărât că era timpul să plece, în orice mod putea.

„Uneori, viața este o luptă", a spus Levi, de parcă ar fi trecut prin partea lui de ceartă. „Dar nu trebuie să fie întotdeauna așa."

Ea a zâmbit la comentariul lui, știind că el încerca să fie pozitiv. „Si eu cred asta. Ceea ce face parte din motivul pentru care plec din Chicago. Sunt pregătit pentru un nou început, undeva, un loc curat, ca să zic așa, și din moment ce nu am nimic sau pe nimeni care să mă lege de acest oraș, este momentul perfect să plec."

— Înțeleg, spuse el încet, deși ar fi putut jura că a văzut o licărire de regret în privirea lui. „Dar atâta timp cât ești încă aici, există întotdeauna șansa ca ceva s-ar putea răzgândi."

Ea clătină din cap. "Mă îndoiesc de asta." Decizia ei era hotărâtă și chiar și un bărbat la fel de sexy și amabil ca Levi nu și-ar fi ocolit planurile – nu că i-ar fi oferit un motiv să rămână.

Lucrurile s-au liniștit, iar ea s-a mișcat pe scaun și a privit în jos la ea farfurie goală. „Cina a fost minunată. Mulțumesc."

"Ma bucur ca ti-a placut." S-a ridicat și și-a luat farfuria. Când ea s-a mutat să facă același lucru, el a întins o mână ca să o oprească înainte de a-și strânge și farfuria și ustensilele. „Rămâneți chiar aici. O să le pun pe astea

mașina de spălat vase și puneți deoparte resturile. Ești gata de desert? Este ceva decadent și de ciocolată."

Ea râse și ridică privirea în ochii lui verzi întunecați, încercând să nu se înece în adâncurile lor seducătoare. „Ar trebui să știi că sunt nerușinat când vine vorba de orice fel de desert. Și dacă este ciocolată, atunci voi fi în rai."

El zâmbi și îi făcu cu ochiul. „O călătorie în rai, se apropie."

Se întoarse în bucătărie, iar ea îl auzi la chiuvetă în timp ce cură a vasele, apoi zgomotul u ilor dulapurilor deschizându-se i închizându-se, până când, în cele din urmă, s-a întors cu două farfurii mai mici.

Aproape că a gemut la desertul bogat și indulgent pe care l-a pus în fața ei. „Tu ai făcut asta?" întrebă ea neîncrezătoare.

El râse, sunetul scăzut și sexy în timp ce stătea vizavi de ea cu propria lui felie de prăjitură cu mousse de ciocolată. "Nu. Abilitățile mele de gătit nu se extind la deserturi. L-am cumpărat. Dar nu-i spune asta cumnatei mele, Samantha, care este un bucătar de patiserie fenomenal la una dintre acele brutării de lux din centrul orașului."

Sarah se îndoia că va întâlni vreodată femeia. „Buzele mele sunt sigilate", a spus ea și a luat o mușcătură din prăjitura topită în gură și, de data aceasta, a gemut de textura și gustul delicios de pe limba ei.

Privirea cu pleoapele grele a lui Levi se concentra asupra gurii ei de peste masă și, chiar și cu distanța dintre ei, se simțea totuși ca o mângâiere fizică. „Este același sunet pe care l-ai făcut când te-am sărutat", a subliniat el răgușit. „Este atât de cald."

Fața i s-a îmbujorat și a reușit să înghită mușcătura din gură. „Așa se întâmplă când mă hrănești cu ciocolată."

„Îmi place", murmură el, cu o licărire de băiat rău în ochi. „Deci, dacă te-aș săruta în timp ce mănânci ciocolată, crezi că ar fi o experiență orgasmică pentru tine?"

Da, iar corpul ei a fost de acord. Mai ales acele părți fetițe neglijate dintre picioarele ei care pulsau și furnicau la gândul că gura lui era din nou pe a ei. Sau pe orice parte a ei.

A încercat să se scuture de senzație și, pentru că își dorea neapărat să-și termine desertul, a schimbat subiectul deocamdată. „Ai spus că părinții tăi au plecat", a spus ea, atingând un subiect pe care îl evitase mai devreme. "Ce s-a întâmplat?"

El și-a arcuit o sprânceană spre ea, aparent dezamăgit că ea nu-l acceptase cu oferta lui orgasmică. „Tit for tat?”

Ea a ridicat din umeri și, da, poate profita de acest fapt
că tocmai îi vărsase trecutul. „Corect este corect.”

Nu a răspuns imediat. În cele din urmă, a clătinat din cap și și-a frecat o mână de-a lungul maxilarului, acea privire păzită din spatele ochilor lui dispărând. „Doamne, nici nu știu de unde să încep.”

Emoția crudă și sinceră scrisă pe toată fața lui îi făcea deja inima să se strângă, pentru că bănuia că povestea lui era la fel de dureroasă ca și a ei. — Să începem cu mama ta, îl îndemnă ea blând. „Cum a murit?”

Din nou, el a ezitat, doar suficient de mult pentru ca ea să creadă că se răzgândise despre împărtășire, dar apoi vorbi. „Mama mea era o prostituată și o drogată”, a spus el, șocând-o cu cuvintele sale necenzurate. „Pentru ea, totul a fost să-și obțină următoarea doză, așa că pentru a plăti drogurile, s-a curvit singură. Nu i-a pasat deloc pe niciunul dintre copiii ei, iar când aveam în jur de opt ani, a fost arestată pentru deținere de droguri și solicitare. A fost a cincea infracțiune a ei sub diferite acuzații și a fost condamnată la închisoare pentru optsprezece luni. Ea a murit în urma unui accident vascular cerebral în timp ce era încarcerată.”

Sarah era atât de uluită încât nu putea decât să se uite la el în timp ce procesa tot ce tocmai spusese el. „Tatăl tău te-a crescut?” întrebă ea deoarece era cea mai logică presupunere.

Gura i s-a răsucit într-un zâmbet plin de ciudă, chiar dacă își mușca desertul. „Chestia este că niciunul dintre noi, băieții, nu știa cine sunt tații noștri, de când mama mea a rămas însărcinată când era cu trei băieți diferiți. Am avut o mulțime de ticăloși abuzivi care au trecut prin viața noastră din cauza dependențelor mamei mele, dar nu am avut niciodată o figură paternă.”

Deci, el suferise în copilărie, la fel ca ea, și asta o făcea să se simtă ciudat de legată de el. — Voi trei ați ajuns în plasament? Ura să întrebe, dar voia să știe ce li sa întâmplat.

A scuturat din cap. "Nu. Dacă nu ar fi fost Clay, am fi fost cu siguranță despărțiți. Cumva, cumva, a fost capabil să ne țină împreună. Avea șaisprezece ani la acea vreme și, în cei doi ani de după aceea, a reușit să ne țină pe toți sub radarul serviciilor sociale în timp ce lucra cu slujbe pentru a ne sprijini. După cum am spus mai devreme, am mâncat multe macaroane cu brânză și unt de arahide și sandvișuri cu jeleu.”

Sarah nu putu opri nodul emoțional care i se forma în gât. Pe de o parte, se putea raporta total la trecutul și copilăria lui Levi, iar pe de altă parte, știa că el și frații lui trecuseră printr-un cu totul alt tip de iad. „Nici nu-mi pot imagina cât de greu a fost asta pentru toți trei."

„Clay a fost, evident, cel mai mare lucru, deoarece era cel mai în vârstă. Mason, ei bine, el a fost un nenorocit de iad care a fost o provocare constantă pentru Clay. Si eu . . ." El a ridicat din umeri, de parcă nu ar conta.

Dar ceea ce îndurase conta pentru ea. Și într-un timp foarte scurt, ea aflase deja atât de multe despre Levi încât a putut să-și termine sentința pentru el. „Tu ai fost cel tăcut, interior, nu-i așa?"

În privirea lui îi pâlpâia surpriza că ea îl prinsese atât de ușor. „Când ești în mod constant amenințat cu „fii bun sau vei fi luat", tinde să sperie un copil. Îmi era atât de frică să nu-mi mai văd niciodată frații și singurul mod în care puteam face față haosului din tot ce se petrecea în jurul meu era să-mi păstrez fricile și emoțiile compartimentate, astfel încât să nu mă copleșească complet."

Ea și-a dat seama că, chiar și ca bărbat, Levi încă avea nevoie să-și mențină acel control; recunoscuse la fel de mult mai devreme când ea îl întrebase despre consumul de alcool și el spusese că lipsa de control nu este chiar treaba mea. Totul avea sens și se alinia cu personalitatea lui de conducere. Era sigură că starea în armată nu făcuse decât să intensifice și să solidifice acele trăsături.

— Ai menționat că ești în serviciu? Își dădu seama că ar putea folosi o pauză de la intensitatea poveștii sale și spera că această parte a vieții lui i-a fost mai ușoară.

„Da. Am fost în Armată, ca ofițer de poliție militară." Se lăsă dezinvolt pe spate în scaun, aparent recunoscător că a lăsat în urmă discuția din copilărie. „Odată ce am fost externată, a fost o tranziție naturală și ușoară către polițist."

„Alegerea profesiei ți se potrivește", a spus ea zâmbind.

Își înclină capul, cu expresia lui curioasă. „Da? Cum așa?"

„Te cunosc de vreo cinci săptămâni, aproape șase, și există doar un aer de autoritate în tine, fără a fi îndrăzneață", a spus ea, gândindu-se la toate detaliile pe care le adunase mental despre Levi în timpul lui. se oprește la Cercul K și, mai nou, când fusese cu frații săi. „Ești onorabil și loial. Și ești protector. Mă faci să mă simt în siguranță", ea

recunoscu încet. Datorită mai mult a cine era el ca bărbat decât a lui fiind polițist. Și acea revelație a speriat-o, pentru că avusese încredere în alți bărbați în trecut doar pentru a realiza că sentimentul de securitate fusese totul o iluzie.

Ochii lui Levi s-au întunecat într-o nuanță în timp ce îi studia chipul și, deși stătea peste masă, ea tremura de parcă el ar fi atins-o intim. „Poate că sunt doar protector cu tine."

Murmurul cald și senzual al vocii lui s-a adăugat la conștientizarea care trecea brusc prin ea. — Tocmai îți făceai treaba aseară la magazin.

„Da, am fost", a fost de acord el. „Dar asta nu explică de ce încă mă simt protector față de tine. De ce vreau să te scot din punct de vedere fizic din slujba aia de rahat și să mă asigur că ești în siguranță."

Oh wow. Căldura care sclipea brusc în privirea lui o făcu să se miște pe scaun, la fel ca zâmbetul tentant care îi trăgea gura. Cumva, atmosfera dintre ei se schimbase, iar simțurile ei feminine erau complet adaptate la sex-appeal-ul lui.

Ea s-a ridicat brusc și și-a apucat farfuria goală de desert și furculița. A început să se alăture ei, dar de data aceasta ea și-a întins mâna pentru a-l opri, așa cum îi făcuse mai devreme. „Tu ai făcut felurile de mâncare pentru cină. Cel puțin pot face sunt farfuriile de desert." Și Doamne, a avut nevoie de câteva minute pentru a-și supune hormonii dezordonați.

Ea a scăpat în bucătărie și a spălat farfuriile și furculițele, apoi le-a pus pe raftul pentru vase. Chiar când a terminat și intenționa să se întoarcă, Levi a venit în spatele ei, atât de liniștit încât a sărit când el și-a desfășurat palmele de ambele părți ale chiuvetei, ca să nu poată scăpa, și i-a apăsat atât de încet trupul de spatele ei.

Ea închise ochii și înghiți în sec, neputând opri goana de dor care își făcea drum prin sistemul ei. Era delicios prinsă – între brațele lui musculoase și lângă șoldurile slabe înfipte de fundul ei – deși știa, chiar și cu cel mai mic protest din partea ei, că se va da înapoi. Dar se simțea al naibii de bine. Atât de puternic și cald și real.

Să-i reziste era aproape imposibil, mai ales când și-a trecut buzele peste acel loc gol și sensibil unde i se termina gâtul și începea umărul.

Pielea de găină i se ridica de-a lungul brațelor. „Levi, ce faci?" reuși ea să rostească, chiar dacă capul ei se înclina spre stânga pentru a-i oferi mai mult

acces în partea laterală a gâtului ei.

— Încă nu am terminat cu desertul, murmură el la urechea ei. „Iar tu, dulce Sarah, ai un gust mai bun decât ciocolata.”

Capitolul cinci

Sarah tremura la cuvintele ispititoare ale lui Levi, mai ales când el și-a urmat comentariul răgușit, alunecându-și limba caldă și umedă de-a lungul pielii ei, în timp ce îi împingea bretea rochiei și a sutienului pe brațul drept, expunând mai multă suprafață pentru ca el să guste. O altă linsă lungă și lentă îi făcu coapsele strânse de senzația de furnicături care înflorește între picioarele ei, iar când el și-a înfipt ușor dinții în tendoanele de-a lungul umărului ei, ea a gemut în timp ce întregul ei corp se zguduia de la marginea delicios de trezitoare a durerii pe care i-a dat-o.

Sfarcurile ei s-au strâns în vârfuri dure care se încordau de materialul subțire al rochiei ei, de parcă le-ar fi smuls direct cu degetele. Ea și-a ridicat mâna ca să se întindă înapoi, astfel încât să-și poată trece degetele prin părul lui, dar el a prins încheietura mâinii într-o strângere fermă înainte ca ea să poată ajunge la destinație. Ghidându-i brațul înapoi în jos, el îi turti palma pe marginea tejghelei.

„ Nu le mai mutați. Singurele mâini care ajung să se atingă sunt ale mele, spuse el într-un mârâit scăzut și insistent lângă urechea ei. „Doar relaxează-te și lasă-mă să te fac să te simți bine."

Relaxarea era imposibilă, dar pentru că dorea să experimenteze orice plăcere pe care Levi avea să o ofere, nu scotea un cuvânt, doar lăsa corpul ei să se predea seducției lui, ceea ce îi era incredibil de ușor să facă — cu el . Ea știa deja că el era un bărbat căruia îi plăcea să fie la conducere și descoperi repede că era o femeie care de bunăvoie – și fără rușine – răspundea acelei margini sexuale dominante pe care o auzi vibrând în vocea lui.

El și-a alunecat mâna în părul ei, iar ritmul inimii ei s-a accelerat în timp ce el și-a răsucit încet și ușor șuvițele în jurul degetelor până când a putut controla mișcarea capului ei. El o trase mai mult în lateral și ușor înapoi, expunându-i complet tot gâtul, gâtul și linia lungă a umărului ei.

— Deschide ochii, Sarah, ordonă el încet. „Este ceva ce vreau să vezi.”

Ca și cum ar fi avut-o sub vraja lui, ea a ascultat și și-a ridicat genele grele, privind drept înainte, deoarece nu putea să se uite în altă parte. Respirația i s-a tăiat în gât când le-a văzut ambele reflexe pe fereastra bucătăriei. Cu întunericul afară, era ca și cum s-ar fi uitat într-o oglindă, permițându-i să-și vadă chipul devastator de masculin alături de a ei – trăsăturile lui intense și ochii incandescenți care străluceau de căldură și poftă.

„Vreau să vezi cât de frumoasă ești așa”, a spus el, ciugulindu-i lobul în timp ce mâna lui liberă aluneca de-a lungul curbei taliei ei. „Toți blânzi, dornici și dornici. Ești atât de perfectă.”

Nu, nu era perfectă deloc. Departe de. Dar chiar acum, în acest moment, avea să creadă că ea era tot ce își dorea Levi. Tot ce avea nevoie. Aceasta a fost fantezia ei să o ia cu ea odată ce nu mai era.

„Ești gata să te desfășori pentru mine?” întrebă el, cu vocea întunecată de promisiune.

Habar n-avea ce intenționa să-i facă, dar nu stătea să oprească valul de emoție care curgea prin ea și nu a ezitat cu răspunsul ei. "Da, te rog."

El chicoti, sunetul rău i-a mărit și mai mult așteptarea.
„Nu trebuie să fii atât de potrivit și politicos cu mine, pentru că nu este nimic civilizat în lucrurile pe care vreau să ți le fac. În acest moment, totul ține de plăcerea ta, așa că bucură-te, dragă.”

Buzele lui i-au atins din nou gâtul, la început încet și blând, apoi cu o presiune din ce în ce mai mare, în timp ce își înghiți fața de-a lungul gâtului ei.
Simți zgârietura ușoară de miriște pe carnea ei, o arsură subtilă care îi stârni un alt geamăt dezinhibat. Neputând să se abțină, ea închise ochii pentru a savura fiecare senzație palpitantă pe care o evoca cu gura lui – și Doamne, bărbatul era incredibil de priceput la genul de sărutări trezitoare pe gât care făceau din femeie o sclavă voluntară a dorințelor lui.

Era flexibilă și cedează la orice voia el să-i facă. Chiar și atunci când i-a eliberat părul și și-a înfășurat mâna în jurul gâtului ei, iar degetele i s-au strâns ușor pe corzile ei vocale - ceva ce cu orice alt tip ar fi declanșat un comutator de avertizare - ea i-a permis să-și încline capul înapoi și mai mult, până când a fost sprijinindu-se pe umărul opus.
Atât a avut încredere în el.

Spatele ei se arcui și șoldurile ei se împinseră provocator de ale lui. Prin materialul subțire al rochiei ei, ea putea simți conturul erecției sale groase și dure ca stâncă, învelit în denim, în timp ce îi apăsa de-a lungul cutei fundului ei.
Cu trupul lui înghesuindu-l pe al ei de tejghea, combinat cu felul în care el a ținut-o neobosit, ea a fost capturată și reținută în cel mai palpitant și tentant mod posibil.

Buzele lui se mișcau de-a lungul curbei gâtului ei, întredeschise și umede, sugând și sărutând, respirația lui zdrențuită pe carnea ei atât de fierbinte încât nu putea gândi bine. De parcă nu ar fi fost de ajuns, a adăugat răzuirea și ciugulirea dinților lui, stimulând fiecare dintre zonele ei erogene și făcându-i clitorisul să pulse de nevoie.

Sânii i-au crescut atât de plini și strânși încât îi furnicau, sfarcurile ei atât de tari încât s-au rănit. Și când limba lui păcătoasă s-a alăturat cu lisuri lungi și senzuale, ea a scâncit încet. Coapsele îi tremurau, iar căldura umedă se strângea în locuri intime, pentru că acum știa cât de bine se vor simți gura și limba lui între picioarele ei. Mai bun decât orice om care venise înaintea lui.

Atât de multe senzații carnale s-au ciocnit în interiorul ei și a început să gâfâie, chiar pe punctul de a atinge punctul culminant. . . și cum a fost posibil asta chiar de la simple sărutări pe gât? Sărutări incredibil de erotice , dar totuși, să învețe atât de repede, nu era o normă pentru ea. Apoi, din nou, când își făcuse vreun tip timp și atenție pentru a se răsfăța cu acest tip de preludiu îndelungat?
Nu. Și a fost al naibii de glorios.

„Levi”, a icnit ea, mișcându-și fundul neliniștit împotriva a ceea ce își dorea cel mai mult. L. Înăuntrul ei. Ușurând durerea pe care o aprinsese. „Mă faci așa. . .” Nu putea să fie atât de îndrăzneață și să spună ceva atât de explicit.

„Te fac și ce?” a insistat el răgușit, buzele și vocea lui vibrând pe gâtul ei, în timp ce degetele din jurul gâtului ei îi mângâiau ușor linia maxilarului. „Slab în genunchi?”

— Ăsta e un lucru, spuse ea, râzând ușor și deschizând din nou ochii.

„Firbinte și deranjat?” a sugerat el, apoi a supt și a lins o potecă de-a lungul umărului ei, făcând-o să geme ca o iubitoare.

„Da, și asta.” Și-a mușcat buza de jos, neștiind sigur cât va mai putea suporta acest chin.

„Ce zici de chestia umedă și dulce?" El a respirat fierbinte în urechea ei în timp ce-și strecură mâna liberă sub tivul rochiei ei și și-a întins degetele lungi și calde de-a lungul coapsei ei. „Păsărica ta este moale, fierbinte și nevoiașă?" Se mângâie mai aproape de chiloții simpli de bumbac care erau incontestabil îmbibați, tachinandu-o. „Ai nevoie de mine să te fac să vii?"

Ea înghiți în sec și se strânse de marginea tejghelei pentru sprijin.
Un alt lucru cu care nu era deloc obișnuită - vorbe murdare. Dar venind de la Levi, era fierbinte, sexy și emoționant și i-a plăcut.

„Răspunde-mi, Sarah", a cerut el pe un ton scăzut și scurt, în timp ce îi trecu un deget pe interiorul coapsei goale pentru a-i atrage atenția.

Ea trase o respirație speriată, așa cum părea să facă acel mic de durere reverberează împotriva clitorisului ei. — Da, spuse ea repede. „O, Doamne, da."

„Da, ce?" a întrebat el nerăbdător în timp ce degetele i se flectau în jurul gâtului ei, iar gura îi frământa obrazul. „Nu-ți ating păsărica moale și tremurătoare până când nu o ceri."

El și-a mutat mâna la talia lenjeria ei și s-a oprit acolo, căldura palmei lui pe burta ei inferioară o marca pe pielea ei.
Sexul lui Sarah se simțea greoi, umflat, iar gândul că el o părăsește așa, într-o stare de poftă agitată, o făcea mai nesăbuită decât fusese vreodată. Ea și-a rostogolit capul pe umărul lui, astfel încât să se uite în sus la el, uitându-se în ochii care erau atât de întunecați și înfometați de ea.

„Pune-ți degetele pe clitorisul meu, Levi", a râs ea disperată, știind că el ar accepta nu mai puțin decât versiunea murdară. „Atinge-mă, mângâie-mă, fă-mă să vin, te rog."

— Bună fată, murmură el de parcă ar fi trecut pe lângă un fel de nerostit
Test.

În cele din urmă, dându-i trupului ceea ce îi dorea, el și-a strecurat mâna în chiloții ei și chiar în jos între picioarele ei, trăgând din ea un gâfâit uluit. De îndată ce a întâlnit căldura ei moale și umedă, degetele lui s-au oprit în pliurile ei plinuțe în timp ce gemea, trupul lui tremurând cu putere de al ei. „Iisuse Hristoase, Sara."
Cuvintele îi sunau rupte din gât. „Ești absolut îmbibat și atât de moale."

„Nu te opri, Levi", a rugat ea în timp ce își rostogoli frenetic șoldurile împotriva mâna lui, îndemnând-o să se miște. „Te rog, nu te opri."

El a înjurat din nou și și-a împins degetele adânc între carnea ei dureroasă și le-a târât înapoi prin fanta ei, până când a apăsat și a frecat.

împotriva clitorisului ei și împingând-o spre eliberarea cataclismică care se construiește frenetic în interiorul ei. Cu cealaltă mână a lui încă la gâtul ei, ea își înclină capul pe spate pentru a-i întâlni din nou privirea furioasă. Maxilarul îi era încleștat, întregul corp încordat, iar nevoia neîmblânzită care ardea în ochii lui era contagioasă, făcând-o și pe ea să ia foc.

S-a zvârcolit de mâna care o plăcea și a gemut disperată, sunetele respirate alunecând pe lângă buzele ei iar și iar. „Levi. . .”

"La dracu. Acolo îmi vreau gura,” a răpit el, cu ochii luminați dinăuntru, în timp ce degetele lui o lucrau necruțător. „Vreau să te lins și să te mănânc și să te gust pe limba mea când vii. Apoi vreau să-mi strec penisul în păsărica ta moale și strânsă și să mă îngrop atât de adânc încât să-mi țipi numele.”

Acestea au fost ultimele cuvinte pe care le-a auzit în timp ce el și-a tras gura spre a lui și a sărutat-o, tare și adânc, fără a-i oferi de ales decât să răspundă în timp ce buzele lui au cucerit și devorat. Limba lui se învârtea peste și în jurul ei, imitând felul în care degetele lui îi înconjurau clitorisul, împingând-o în cea mai dulce și mai rafinată uitare.

Ea s-a zguduit de el, trupul ei tremurând în timp ce atingea punctul culminant atât de tare încât a țipat pe buzele lui, contracțiile ducând-o mai sus și peste o margine pe care nu și-o imaginase niciodată că există. Și când a fost în sfârșit capabilă să gândească, s-a întrebat dacă va mai fi vreodată la fel.

În cele din urmă, i-a eliberat gura și și-a lăsat mâna din gâtul ei. Ea s-a lăsat ca o păpu ă de cârpă pe tejghea, cu capul căzut înainte în timp ce încerca să se orienteze. El stătea încă în spatele ei, cu mâinile lui acum pe șoldurile ei, cu blândețe, dar suficient de ferm pentru a o ține în picioare, astfel încât să nu se afunde pe podea.

"Esti bine?" întrebă el, umorându-și vocea profundă și răgușită.

„Umm, cred că da”, a răspuns ea, ritmul cardiac încetinindu-și în cele din urmă și respirația revenind la normal. „Așa a fost. . . intens."

„Și ai fost al naibii de uimitor”, a spus el, trecându-și mâinile de-a lungul taliei ei.

Cu excepția faptului că ea tocmai se bucurase de un orgasm fenomenal, el era încă tare ca granitul pe fundul ei și doar simțind amprenta acelui penis impresionant a făcut-o să-și dorească mai mult de la el decât doar degetele lui care o fac plăcere.

Ea s-a întors în brațele lui și, în timp ce el i-a dat suficient loc să se miște, el nu s-a îndepărtat. Stătea în continuare aproape, cu colțul gurii înclinat cu a

zâmbet îngâmfat, mulțumit de sine.

Ea știa ce voia să-l întrebe, dar nu mai făcuse niciodată o propunere unui bărbat și se simți brusc stânjenită, având în vedere ce tocmai îi făcuse el. "Vrei să . . . umm, du-te în dormitor și . . .”

Îi făcu milă de încercarea ei fără grație de a-l seduce și clătină din cap. "Nu in seara asta." El i-a vârât cu tandrețe câteva șuvițe din părul ei în spatele urechii, un strop de regret sclipind în privirea lui. „Dar să nu te înșeli, nu îmi doresc mai mult decât să te dezbrac și să te întind pe patul meu, apoi să conduc atât de adânc în corpul tău încât nu poți face nimic altceva decât să iei fiecare centimetru din mine. ”

Cuvintele lui au inflamat-o din nou și au încurcat-o. „Dacă asta ne dorim amândoi , atunci de ce nu?” Pentru că adevărul era că, cel mai probabil, nu va mai fi o noapte cu Levi. Fusese de acord cu o întâlnire dintr-un motiv – a păstrat lucrurile între ei simple și necomplicate atunci când era timpul să plece. Cu excepția modului în care inima i s-a strâns la gândul că îl va lăsa pe bărbatul ăsta în urmă, se temea că se îndrăgostit deja de el.

— Ahhh, Sarah, spuse el cu un oftat blând în timp ce-și trase un deget de-a lungul maxilarului ei. „Ai o inocență atât de dulce despre tine și nu sunt sigur că ești pregătit pentru mine.”

Ea clipi spre el. Cum putea să spună asta după felul în care tocmai îi răspunsese ea? Corpul ei era pregătit, gata și atât de dornic, și nu era ca și cum ar fi fost virgină, pentru că a strigat cu voce tare, și a spus asta clar. „Nu sunt nevinovat când vine vorba de sex.”

El și-a arcuit o sprânceană blond închis spre ea, care era plină de o provocare liniștită. „Tu ești când vine vorba de genul meu de sex.”

"Care este?"

"Să spunem că . . . problema pe care o am despre controlul? Se extinde la ceea ce se întâmplă în dormitor și la ceea ce vreau să-ți fac cât timp suntem acolo.”

Și-a lins buza de jos în timp ce imaginația ei a intrat în plin, viziunile erotice umplându-i mintea atât de fierbinte și de incitantă încât a trebuit să-și înăbușe un fior. „Sunt de acord cu asta.”

„Ești absolut sigur? Pentru că nu sunt un amant blând.” Buzele lui s-au răsucit cu un zâmbet aproape pervers în timp ce o strânse din nou de șolduri și o trase înainte, astfel încât creasta erecției lui îi amintește cât de mult trebuia să dea – în mod clar mai mult decât un bărbat obișnuit.

„Ești de acord să fii reținut în patul meu în timp ce am acces la fiecare parte a corpului tău gol pentru a face ce vreau? Și doar ca să fiu clar, te vreau pe mâini și în genunchi, ca să pot să te apuc și să-ți lovesc fundul în timp ce te lovesc, așa că al naibii de tare și adânc că te va împinge în sus pe saltea câțiva metri și vei uita propriul nume. Te vreau pe spate, picioarele tale desfășurate indecent, cu gura și limba și degetele mele dracundu-te înainte să te iau cu penisul meu. Și când crezi că nu mai poți suporta, o să vreau să fac totul din nou."

Oh. Ale mele. Dumnezeu. Cu fiecare detaliu descriptiv pe care l-a împărtășit, ea și-a simțit ochii deschizându-se – în stare de șoc și, Doamne să o ajute, cu așteptarea de a experimenta acea parte mai întunecată a lui Levi care l-a făcut bărbatul complex care era. Ea a înțeles asta acum.

El și-a ridicat mâna și și-a târât degetul mare de-a lungul buzei ei inferioare înainte de a o apăsa înăuntru până când ea a simțit gustul pielii lui calde și sărate. „Și gura asta dulce, moale și nevinovată a ta? Vreau să-i fac lucruri murdare, murdare. Vreau să-l văd înghițindu-mi fiecare bucată din penis în timp ce îmi împing drumul spre fundul gâtului tău. Vreau să simt că mă suge uscat când vin."

Un zgomot de scâncet ușurat ieși din ea și a trebuit să reziste impulsului de a se lăsa în genunchi și să- l lase să facă acele lucruri fierbinți, indecente. Când devenise atât de nerușinat? Chiar dacă gândul îi trecea prin minte, ea știa că Levi era motivul. Niciun alt bărbat nu o făcuse vreodată să se simtă atât de dezinhibată.

Privirea lui perceptivă i-a străbătut trăsăturile, iar un zâmbet sexy, înțelegător, îi curba gura. „Respiri greu, fața ta este îmbujorată și sfarcurile sunt drăguțe și strânse pe rochia ta, așa că corpului tău îi place clar ideea de a-mi oferi tot ce îmi doresc și am nevoie." Trase aer înfiorător, anun ându-i că i el dorea acele lucruri. „Dar nu în seara asta", a spus el, dezamăgindu-o când a rămas ferm cu această decizie. „Nu mergem acolo până nu știu sigur că ești pregătit mental și că să fii cu mine nu te va speria."

„Ai speriat alte femei?" a întrebat ea, nu pentru că ar fi fost frică, dar era cu siguranță curioasă.

Chicotul lui era scăzut și spontan. „Nu, dar apoi am ales întotdeauna partenerii mei sexuali foarte atent. Tu, Sarah Robins, ești excepția."

Cu acea revelație atârnând în aer, el s-a îndepărtat de ea și și-a împins vârfurile mâinilor în buzunarele din față ale blugilor. „Am dat

ești mai mult decât suficient să te gândești la această seară, așa că ce-ar fi să te iau acasă și să reluăm această discuție la a doua noastră întâlnire?

Ea a deschis gura ca să răspundă la asta, dar el a întrerupt-o repede înainte ca ea să poată vorbi.

„Înainte să-mi reamintești că nu vei fi mult timp în preajmă, pentru timpul cât vei fi aici în Chicago, poți să păstrezi mintea deschisă despre... . . S.U.A?" Îi întâlni privirea, intenția lui serioasă și persuasivă.

Era atât de al naibii de tentant și, cu siguranță, nu a cerut pentru totdeauna. La naiba, tocmai îi dăduse o rezumat foarte explicit a exact care era interesul lui pentru ea. El oferea o aventură temporară – deși una arzătoare, cu el implicit controlat – și înainte ca ea să se răzgândească, ea a răspuns cu un încurajator, dar nu pe deplin angajat: „Poate”.

El râse, umorul adâncindu-și tonul. „Nu chiar un da și nu chiar un Nu. Dar este cu siguranță un răspuns cu care pot lucra.”

Capitolul șase

Încă stând în bucătărie, Levi și-a frecat o mână de-a lungul maxilarului, uitându-se pe Sarah în timp ce mergea pe holul care ducea la baie. Absența ei i-a oferit câteva minute să proceseze tot ce se întâmplase în ultimele ore. Nu doar sărutul și orgasmul care aproape că îl făcuseră peste margine cu nevoia de a simți acele contracții ondulate în jurul penisului lui, ci și conversațiile lor profunde și intime de la cină, împărtășirea care îi dăduse o perspectivă mai bună asupra vieții ei dureroase de durere și mai ales, modul în care sentimentele lui pentru Sarah Robins escaladau într-un ritm șocant de rapid.

Gândul ar fi trebuit să-l panicheze. El nu a lăsat femeile să treacă de acele bariere care îi protejează inima, dar el a parcurs deja gama de emoții cu ea. Trecuse de la un interes flirt la îngrijorare și grija la dorința s-o protejeze de orice și de tot în viață care i-ar putea face rău. Cu orice altă femeie, ar fi repede să taie legăturile la cea mai mică schimbare a sentimentelor sale, dar era ceva delicat și vulnerabil la Sarah care îl făcea să vrea să o tragă mai aproape, nu să o împingă departe.

Poate că erau asemănările din trecutul lor, felul în care crescuseră amândoi fără părinți care să-i hrănească și să-i ghideze. Cel puțin îl avusese pe Clay drept model și pe cineva care-i stricase fundul ca să se asigure că cei trei nu erau despărțiți de serviciile sociale, dar Sarah... . . A crede că pierduse părinți iubitori din cauza unui incendiu, apoi fusese abandonată de o altă familie despre care credea că o dorea, i-a frânt inima. . . și l-a făcut să vrea să fie cel care să repare totul în același timp.

O cunoștea de aproape șase săptămâni, iar ceea ce începuse ca o oprire prietenoasă și flirtatoare la Circle K evoluase și el își dorea mai mult. Sexual, da, voia să corupă acea inocență și să facă din ea propria sa fată murdară privată, pe care știa fără îndoială că o ascunsese în ea.

Ea nu tresărise și nu se uitase la el îngrozită când el își pusese toate predilecțiile pe masă și accepta nevoia lui de control. De fapt, văzuse fascinația distinctă din privirea ei, și la naiba, înfrânând dorința de a nu o târâi în dormitorul lui și de a continua cu fiecare lucru salatos pe care i-o sugerase că fusese al naibii de aproape imposibil.

Dar aceasta a depășit simpla atracție. Ea a fost prima femeie care a agitat ceva adânc în el, când el a crezut sincer că o parte din el a fost deteriorată fără reparații. Era incontestabil atras de acea dulce inocență despre care vorbise, de acea natură sensibilă a ei care îi spunea că era mai puțin obosită decât el de oameni și de motivele lor – în ciuda prin ce trecuse. În timp ce avea tendința să aleagă femei pe care le considera sigure și ușor de îndepărtat, doar gândul că Sarah se îndepărtează de el îi făcea stomacul să se răsucească cu ceva mult prea posesiv.

Când ea îi spusese cu nerăbdare planul ei de a părăsi orașul când el o luase mai devreme, a trebuit să-și întărească expresia în mod deliberat, astfel încât ea să nu poată vedea panica fulgerându-l prin ideea de a o pierde înainte să o fi pierdut. a avut-o vreodată. Apoi plecase și o împinsese pentru oa doua întâlnire, când știa că încerca să împiedice lucrurile între ei să devină prea împletite.

A expirat greu și și-a rezemat șoldul de tejghea, reproșându-se în tăcere pentru că este un nemernic egoist – pentru că dacă ar avea într-adevăr o fărâmă de decență în el, l-ar elibera pe Sarah în loc să o urmărească mai departe, și nu doar pentru că voia să plece. Nu fusese niciodată în stare să ofere unei femei mai mult decât sex, așa că ce l-a făcut să creadă că avea capacitatea de a-i oferi lui Sarah ceea ce avea nevoie emoțional?

Chiar și pentru scurtul timp în care a rămas aici, ea merita mai mult decât un bărbat nenorocit care purta prea multă amărăciune din trecutul său. Fusese forțat să păstreze secrete oribile de la frații săi pe care niciun băiat de cinci ani nu ar fi trebuit să le vadă sau să le îndure. Îngropase toate acele amintiri respingătoare și tulburătoare cât putea de adânc, dar ele erau mereu acolo în fundul minții lui, bântuindu-l ca o fantomă. Oricât ar fi încercat să uite, mânia și resentimentele nu aveau să dispară niciodată complet și știa fără îndoială că acțiunile mamei sale, de mai multe ori, i-au distrus capacitatea de a crede în dragoste.

Dar chiar știind că a cărat o tonă de bagaje, Levi tot nu se putea hotărî să o lase pe Sarah să plece. Și nu era pregătit să gândească

despre ea l-a părăsit până când a venit momentul și a fost forțat să facă asta.

— Sunt gata, spuse Sarah în timp ce se întorcea în bucătărie. Ea a luat una uită-te la fața lui și îngrijorarea i-a încrețit sprâncenele. "Este totul în regulă?"

Doamne, ea era deja atât de adaptată la dispozițiile lui, când el era în mod normal foarte priceput să-și țină emoțiile ascunse. „Sunt bine", a mințit el, dorind să lase trecutul acolo unde îi era locul. Și-a luat cheile camionului și i-a zâmbit. „Hai să te ducem acasă."

Câteva minute mai târziu, se aflau în vehiculul lui și tocmai ieșiseră din cartierul lui, când îi aruncă o privire rapidă peste taxi. „În ce direcție spre locul tău?"

Ea se frământă pe scaunul ei și nu voia să se uite la el. „Umm, poți pur și simplu lasa-ma la magazin."

Nu a fost surprins că Sarah insista să o lase la Circle K de unde o luase cu câteva ore în urmă, dar în noaptea în care fusese împușcat, în calitate de polițist, observase ceva înainte de a se îndrepta spre el. magazinul.
Nu mai fuseseră mașini parcate nicăieri în apropierea magazinului sau în jurul magazinului și, când doar Sarah lucra, își aminti că se întreba unde era vehiculul ei .
Și apoi totul a escaladat atât de repede odată cu jaful, iar acel gând fusese ultimul lucru în minte.

Dar acum, el nu avea de gând să o ducă în acea direcție până când ea nu l-a asigurat mai întâi de câteva lucruri. „Ai o mașină acolo?"

Ea a ezitat și, deși el bănuia răspunsul ei, el a insistat pentru el. „Sarah, răspunde-mi."

Ea aruncă o privire pe geamul pasagerului. „Nu, nu am mașină, dar o să mă ia un prieten."

Cuvintele au ieșit din ea în grabă – exact aceeași scuză pe care o dăduse lui Clay în noaptea aceea la spital, când el îi oferise o plimbare acasă. Dacă ar fi făcut chiar și cel mai mic efort să-l privească în ochi, Levi ar fi putut-o crede în privința prietenului. Dar el fusese polițist suficient de mult pentru a recunoaște semnele că ea nu era sinceră – răspunsurile ei întârziate, faptul că încă nu-i întâmpina privirea, tonul instabil al vocii ei – toate i-au spus instinctiv că ea ascundea ceva. Nu era prima dată când avea acea impresie și paria că, indiferent de secretele pe care le păstra, toate legate de jobul ei mai puțin de dorit, care, fără îndoială, plătea doar salariul minim, insistența ei că va părăsi orașul în curând. , iar acum, problema ei cu el o conduce direct acasă.

„O să-i dau un telefon prietenului meu de îndată ce ajung la magazin, ca să nu trebuiască să aștepți”, i-a spus ea în timp ce își strângea și desfăcu mâinile în poală într-un gest nervos.

— Nu, spuse el și, în timp ce vocea lui era blândă, avertismentul din tonul lui nu se înșela.

În cele din urmă, ea îi aruncă o privire, limbajul trupului ei și privirea cu ochii mari din privirea ei fiind umplute de o precauție distinctă. „Nu ce?”

La dracu. S-a prins puternic de volan. Cu răbdarea atârnată de un fir subțire, a găsit un loc de parcare legal pe stradă și a oprit la bordură. A pus camioneta în parcare și și-a întors întregul corp spre ea, încercând să-și mențină frustrarea la un nivel acceptabil.

„Nu mă minți, Sarah. Niciodată, spuse el cu răbdare, dorind ca ea să aibă încredere în el cu orice se întâmplă în viața ei. „Încep chiar acum cu răspunsul la întrebarea mea. Cum ajungi la serviciu în fiecare zi și acasă în fiecare noapte?”

Buzele acelea pline pe care le răpise nu cu mult timp în urmă strânseră atât de ușor, iar ea îl privi direct în ochii lui. "Iau autobuzul." Ea a ridicat din umeri. "Nu e mare lucru."

A fost o mare afacere pentru el când era lăsată la o stație de autobuz într-o zonă de rahat a orașului și tot trebuia să meargă până la magazin sau oriunde dracu' locuia.

„Te duc acasă, pentru că nu te las să te urci într-un autobuz atât de târziu în noapte.” Îl înnebunea să creadă că după miezul nopții a luat singur transportul în comun și i se putea întâmpla orice .

"Da-mi adresa ta."

Ea clătină din cap, cu expresia încăpă ânată. "Nu. Sunt pe cont propriu de mult timp și pot avea grijă de mine.”

Știa că asta era adevărat pe baza a ceea ce ea îi împărtășise mai devreme, dar nu putea nega instinctele de protecție pe care le stârnea în el. Fiind în forțele de ordine, era de datoria lui să apere oamenii, dar nu fusese niciodată unul care să se implice în viața unei femei cu care se întâlnea sau să dicteze lucrurile pe care le făcea. Din nou, Sarah devenea rapid excepția de la fiecare regulă nenorocită pe care și-o pusese.

— Asta nu este o alegere, Sarah, spuse el, știind că era mult mai încăpățânat și mai tenace decât ar putea fi ea vreodată și că nu se dădea înapoi. „Vreau să mă asigur că ajungi acasă în siguranță, așa că asta nu se va întâmpla altfel. Unde locui i?"

Ea se uită la el și își încrucișă brațele peste piept, defensiv. „Vrei să știi unde locuiesc?” Ea a pus întrebarea ca pe o îndrăzneală. "Amenda. Lasa-ma sa-ti arat."

Ea i-a dat o adresă în Englewood pe care el a introdus-o calm în sistemul său de navigație, chiar dacă se gândea în tăcere în capul lui, Isus nenorocit de Hristos. Levi știa că zona generală era un pustiu pentru toate nivelurile de criminalitate și nu era un loc pentru o femeie singură și vulnerabilă să trăiască.

Când a început să conducă din nou, Sarah a ales să rămână tăcută și și-a ținut privirea abătută. Da, era supărată pe el pentru că era atât de îndrăzneață, dar când a venit vorba de bunăstarea ei, nu i-a dat fundul de șobolan. Bunăstarea ei a fost principala lui preocupare și prioritate.

A urmat indicațiile de pe GPS-ul său, în timp ce mica săgeată îi ducea printr-o zonă cu venituri mici, infestată de bande și îi apropia din ce în ce mai mult de destinație. La un bloc distanță de adresă, Levi s-a oprit la un semafor roșu și a aruncat o privire prin parbriz pentru a vedea ce era în față în partea dreaptă. O senzație răutăcioasă s-a învârtit în burta lui când a văzut motelul Sleepy Time cu două etaje și semnul luminos VACANTY . Iluminat mai jos, era tragerea la sorti pentru orice prostituată, dependentă de droguri și alte activități neplăcute: tarife orare disponibile.

Nici un fel. A oprit câțiva traficanți de droguri și prostituate în această locație prăpădită și, Iisuse Hristoase, voia să creadă că a fost un fel de greșeală cu adresa, dar când semaforul a devenit verde și a început să conducă înainte, Sarah a fost cea care și-a confirmat cele mai mari temeri.

— Mă poți lăsa la bordura din fața motelului, spuse ea încet.
„De acolo pot merge până la camera mea.”

El îi aruncă o privire rapidă, neîncrezătoare, încercând ca naiba să rămână calm și liniștit când întregul lui corp vibra de furie – nu față de Sarah, ci față de situație.

„Nu este o opțiune al naibii”, a spus el, pe un ton intransigen, în timp ce a întors camionul în aleea motelului. Nu o lăsa din ochi până nu a fost închisă în camera ei și nici atunci nu știa dacă putea cu adevărat să plece și să o lase în pace. „Unde este camera ta?”

„În spate. Nivel inferior. Camera 116, spuse ea cu o voce atât de reticentă încât abia o auzea.

În timp ce trecea cu mașina prin parcare, a trebuit să înghită fizic bila care i se ridica în gât, în timp ce se gândea la cineva la fel de lipsit de apărare ca Sarah care trăia în acest mediu periculos în fiecare zi. În plus, această groapă de gunoi era o amintire inevitabil a tuturor momentelor în care mama lui îl forțase să fie martor la propriul ei stil de viață dezgustător și disprețuitor - schimbând trucuri pentru bani, pe care apoi le-ar întoarce și le-a predat celui mai apropiat. traficant de droguri pentru o reparație în loc să-l hrănească pe băiețelul flămând de cinci ani pe care îl adusese cu ea. El va fi aproape în timp ce ea făcea lucruri revoltătoare străinilor, iar ea îl amenințase să tacă, să nu le spună niciodată fraților săi, altfel va fi luat.

Da, grozave amintiri acolo.

S-a îndreptat spre spatele motelului slab luminat și și-a tras vehiculul într-un loc de parcare. El a oprit motorul și s-a întors spre Sarah, apucând-o de încheietura mâinii exact când ea încerca să-și desfacă centura de siguranță. Ea îi aruncă o privire ascuțită și în cabină era suficientă lumină pentru ca el să-și vadă fața îmbujorată și cât de supărată era. . . pe dinafara. Dar sub acea emoție înfuriată, el a văzut adevăratul adevăr în ochii ei, care reflecta rușinea și umilința.

A înjurat pe sub răsuflarea. „Ce naiba, Sarah? De ce locuiești aici?”

— E tot ce îmi pot permite, spuse ea, ridicându-și bărbia cu voință. „Încerc doar să trec peste câteva săptămâni până am destui bani să plec. Și este mai bine decât să trăiești pe stradă.”

Oricât de mult i-a admirat puterea și forța, l-a ucis înăuntru să știe că la asta venea acasă în fiecare seară. Și dintr-un motiv oarecare, ea evident că nu avea pe nimeni altcineva la care să poată apela. Cu siguranță nicio familie de care să vorbim.

— Lasă-mă să te ajut, Sarah. Dacă ai nevoie de bani sau...

"Nu." Ea l-a tăiat și și-a tras mâna din strânsoarea lui. „Nu am nevoie de documente sau îți pare rău pentru mine. Am fost în situații mai rele decât aceasta și mi-a fost absolut bine să rămân aici.”

Ea și-a desfăcut centura de siguranță și, fără a o încătușa – lucru pe care el se gândea serios – el știa că nu putea să o împiedice pe Sarah să coboare din vehicul. A băgat rapid mâna în torpedou și și-a luat revolverul de serviciu, pe care îl pusese acolo mai devreme înainte de a o ridica de la magazin. Nu a mers niciodată departe fără armă și, în mod normal, o avea în toc sub cămașă, dar nu a vrut să o sperie.

dacă l-ar fi atins în timp ce el o săruta — pentru că da, știa că primul sărut din bucătărie avea să aibă loc.

Ochii ei s-au mărit când a văzut pistolul, iar când privirea ei s-a ridicat spre a lui, el a fixat-o cu o privire fermă. „Ține-ți fundul exact acolo unde este până când vin și te iau”, a spus el, fără a rata enervarea care a fulgerat în ochii ei.

Mulțumit că ea nu avea de gând să-l ceartă sau să-l sfideze, chiar dacă nu-i păsa de ordinul lui, el a coborât din partea lui a camionului, privirea lui scanând automat împrejurimile, în timp ce își băga arma în centura din spate a camionului. blugii lui. Nu era nimeni în această zonă din spate în acest moment, dar parcarea și în jurul vehiculului său erau pline de ambalaje pentru prezervative, seringi folosite și accesorii pentru droguri.

Al naibii de grozav.

Când Levi a ajuns pe partea pasagerului și a ajutat-o, el clocotea în tăcere — din nou, din cauza situației dificile a lui Sarah și a refuzului ei încăpățânat de a accepta orice ajutor. Ținând o mână pe baza coloanei ei și corpul ei înțepenit și plin de tensiune ascuns aproape, el o lăsă să conducă spre camera ei.
El stătea în spatele ei în timp ce ea a luat o carte de cheie și a trecut-o, apoi a deschis ușa și a pășit înăuntru.

Înainte ca el să aibă șansa să o urmărească, un strigăt blând și îngrozit a scăpat de ea și ea s-a mișcat brusc înapoi până când spatele s-a ciocnit de partea din față a corpului lui. A prins-o de brațe pentru a o liniști, dar a simțit-o tremurând. O privire peste umărul ei în camera, care era luminată de lampa slabă de pe noptieră, și el și-a dat seama de ce. Locul fusese complet jefuit – salteaua fusese trasă din sofra, pernele fuseseră rupte, iar sertarele dulapului erau deschise la întâmplare și fuseseră răsturnate.

Reac ionând rapid i instinctiv, Levi o împinse pe Sarah înapoi de peretele de lângă u ă i î i retrase arma. Camera era mică, fără multe locuri în care un criminal să se ascundă și i-a luat mai puțin de un minut să verifice dulapul minuscul, apoi să mături baia compactă. Cineva scosese capacul de la toaletă și a observat că fereastra fusese deschisă. Cadrul era suficient de mare pentru ca cineva să treacă prin el, iar Levi bănuia că cel mai probabil fusese o spargere întâmplătoare. Că cineva știa că era afară pentru seara și a intrat cu speranța de a găsi bani sau ceva de valoare.

Dar când se întorcea în dormitor, era clar că Sarah nu avea prea multe, darămite ceva de valoare financiară. Ea îi spusese că lucrurile erau grele de ceva vreme, dar asta... . . asta era aproape săracă. În dulap erau doar câteva haine atârnate, iar sertarele conțineau strictul necesar. Chiar și mâncarea aruncată pe podea era simplă și ieftină – și îi amintea de felul de alimente pe care Clay le cumpărase pentru el și Mason pentru a-și umple burtica înfometată: ramen, fulgi de ovăz, batoane de granola fără marcă și unt de arahide. La dracu.

S-a întors la Sarah și, din moment ce nu exista nicio amenințare iminentă, și-a dus arma în centura blugilor. Fața ei era palidă, tremura vizibil și se uita la el cu o teamă legitimă în ochii plini de lacrimi.

"Ei . . . au luat . . . TV și cuptor cu microunde", se bâlbâi ea, clar șocată.

Lui Levi nu i-a păsat nimic din toate astea, iar mâine avea să se ocupe de raportarea efracției și a jafului către directorul motelului. În momentul de față, singura lui preocupare era să o scoată pe Sarah din nenorocitul de gaură infernală odată pentru totdeauna.

Capitolul șapte

Levi nu putea dormi. Nu este o mare surpriză având în vedere tot ce s-a întâmplat în această seară. Își băgă mâinile în spatele capului și se uită la umbrele care pluteau peste tavan, cu mintea plină de atâtea gânduri încât era greu să le proceseze pe toate. Dar era cel puțin un lucru pentru care nu mai trebuia să-și facă griji și acela era să știe că Sarah era în siguranță – în casa lui și dormea într-unul din dormitoarele libere de pe hol. Slavă domnului.

Fusese al naibii de u urat că nu se certase cu el când îi ordonase să- i împacheteze lucrurile, toate, pentru că ea nu se mai întoarce. Apoi, din nou, fusese într-o stare traumatizată, mișcându-se prin cameră ca și cum ar fi operat pe pilot automat. Toate hainele și obiectele ei personale încapuseseră într-un rucsac de mărime obișnuită, un gând care îl îndurera. Și când a intrat în baie și a văzut capacul de pe toaletă, intrase într-o panică totală – iar el habar nu avea de ce.

Respirația ei crescuse, corpul ei tremura și lacrimi uriașe îi curgeau din ochi în timp ce murmura: „Nu, nu, nu” din nou și din nou, până când în cele din urmă el a prins-o de brațe și a cerut să știe ce era în neregulă.

Cu un suspine uriaș, învins, îi spusese că avea puțin peste trei sute de dolari pe care îi ținuse într-o pungă Ziploc în rezervor pentru a fi păstrată în siguranță. Erau toți banii pe care îi avea pe numele ei, acum dispăruți, cel mai probabil în mâinile unui drogat care era înțelept cu acel truc anume. O luase în brațe și îi promisese că totul va fi în regulă și, chiar și acum, a jurat că va fi… . . dacă l-ar lăsa să o ajute.

Dar acum că criza s-a terminat, Levi nu a putut să nu analizeze situația lui Sarah. El a încercat să ia tot ce știa despre circumstanțele ei groaznice și să le adună pe toate ca bucăți ale unui puzzle pentru a forma o poveste completă. Toate acele scenarii nu au făcut o imagine frumoasă: felul minim în care trăise,

slujba pe care a lucrat-o, tipul de mâncare pe care a cumpărat-o, lucrurile ei slabe și chiar modul în care și-a ascuns toți banii pentru că nu avea un cont bancar - erau o configurație perfectă pentru ca cineva să le ridice și să dispară. un moment de preaviz. Dacă era un om de jocuri de noroc, ar fi pariat pe tot ce deținea că ea fuge de cineva sau de ceva.

Se gândise să o preseze pentru răspunsuri odată ce o ajunsese acasă, dar nivelul ei de anxietate era atât de mare, starea ei de spirit atât de agitată, o făcuse să facă un duș cald, apoi să bea un pahar de vin, înainte de a o băga. patul de oaspeți pe hol față de al lui.

Și când ea se uitase la el cu niște ochi albaștri care erau atât de triști și pierduți și șoptise: „Îmi pare atât de rău”, pentru ceva care nu era nici măcar vina ei, el simțise inima lui răsucindu-se tare și ascuțită. pieptul lui. Se alunecase în pat lângă ea, o luase în brațe și o ținuse strâns. Întoarcerea în camera lui nu fusese ușoară.

Acum că era mai calm și mai rațional, și-a dat seama că forțarea ei să-și explice situația, toate acestea, ar fi cea mai rapidă modalitate de a o îndepărta. Dacă aflase ceva despre Sarah, era că era foarte mândră și nu-i plăcea să se bazeze pe nimeni pentru nimic. Odată ce s-a trezit și și-a dat seama că era la mila lui și nu avea unde să meargă, va fi defensivă și precaută. Trebuia să se retragă, nu să împingă mai tare.

Era împotriva fiecăruia dintre instinctele lui, atât de bărbat, cât și de polițist, să se retragă, dar aceeași intuiție îi spunea să calce încet și cu grijă, altfel ar fugi și ea de el. Cel mai bun lucru pe care îl putea face era să o țină în siguranță și protejată, fără nicio pretenție, și să sperăm că ea va veni și i-ar fi încredințat adevărul adevărat.

Zgomotul pașilor blânzi care se scurgeau pe hol îl trase din gânduri. Aruncă o privire către ușa deschisă a dormitorului său exact când silueta zveltă a lui Sarah apăru în cadru.

Îngrijorat, s-a mutat de pe pat și s-a dus la ea. — Hei, spuse el încet, luându-i mâna între a lui. "Este totul în regulă?"

Lumina lunii curgea prin fereastra neacoperită, luminând unghiurile delicate ale feței ei, iar angoasa din ochii ei îl tăia drept prin el, ascuțită ca un cuțit. . . . Nu." Vocea ei era mică,

expresia ei incertă în timp ce „Da se mișcă îngrijorată în picioarele goale înainte de a spune mai multe. „Nu vreau să fiu singură în seara asta. Pot să dorm aici cu tine?”

Refuzul ei nici nu i-a trecut prin cap. De fapt, ar dormi mai bine știind că ea era chiar lângă el, unde ar putea să o supravegheze și să vadă singur în orice moment că ea se odihnea lini tită.

— Bineînțeles că poți sta cu mine, spuse el și, cu mâna ei încă strânsă în a lui, o conduse de cealaltă parte a patului.

El trase cuverturile înapoi, privind cum ea se târa pe saltea purtând un maiou răzuit și pantaloni scurți de dormit la fel de vechi și uzați.
În mod clar, pijamalele ei cunoscuseră zile mai bune, iar materialul subțire nu a făcut nimic pentru a-și ascundea sânii mici și fermi și curba prea zveltă a șoldurilor și fundului ei.

Să o aibă în patul lui în seara asta nu a fost vorba despre sex, dar asta nu l-a împiedicat să se ridice și să ia în seamă sfarcurile ei strânse și picioarele netede pe care i-ar plăcea să le simtă înfășurate în jurul taliei lui în timp ce-și arunca adânc în interior. a ei.

A înghițit un geamăt înainte ca acesta să-i poată scăpa din gât și să învingă gândurile provocatoare care nu aveau să ducă decât la un somn greu și agitat. Odată ce ea s-a așezat sub cuvertură, el s-a dus pe partea sa din pat și s-a rostogolit pe lângă el. Capetele lor erau pe perne separate, dar se aflau unul față în față, la mai puțin de un picior de spațiu între ei.

— Chiar îmi pare rău, Levi, spuse ea încet, deși încă putea auzi bogatie de regrete in vocea ei. „Îți tot fac multe necazuri."

"Cum așa?"

Își băgă mâinile sub obraz, cu sprâncenele încruntate.
„Jaful de la magazin și tu ai fost împușcat, în primul rând", i-a amintit ea.

— Awww, asta nu a fost altceva decât o mică vânătaie, spuse el zâmbind jucăuș în încercarea de a ușura conversația.

Ea nu zâmbi așa cum sperase el. „Și tu trebuie să mă aduci înapoi la tine, ca să am unde să stau peste noapte."

— Nu doar pentru noapte, Sarah, spuse el în timp ce întindea mâna și mângâia degetul lui tandru de-a lungul maxilarului ei. „Cât timp ai nevoie."

„Nu va dura mult", a insistat ea cu o voce răgușită, cuprinsă de emoție. „Jur că nu va fi."

— Nu-mi pasă dacă este, spuse el, dându-și seama cât de adevărat era – cât de repede ajunsese să-i pese de ea. Și cât de mult o dorea, și mai mult decât fizic. „Nu există limită de timp pentru oferta mea."

„Mulțumesc”, șopti ea, de parcă el tocmai i-ar fi oferit un cadou prețios.

El a văzut lacrimi de recuno tin ă strălucind în ochii ei, iar ea înghi i în sec. Bănuia că nu era obișnuită ca cineva să dea ceva fără să ceară ceva în schimb. Sau doar bunătate în general. Fiind un copil al unui cunoscut dependent de droguri și curvă de crack, nici el nu avusese multă bunătate în viața sa tânără, dar, ca adult, cel puțin era înconjurat de oameni buni și cumsecade pe care putea conta dacă ar fi avea nevoie de orice.

Sarah nu părea să aibă acest lux.

El a vrut să fie acea persoană pentru ea, cea care a protejat-o și a alungat demonii ei, reali sau imaginați. Voia să fie bărbatul la care să se poată apela. Și chiar acum, a înțeles ce putea oferi - confort și un sentiment de siguranță în mijlocul vieții ei instabile.

El o apucă ușor de braț și o trase spre el. „Vino aici și lasă-mă să te țin.”

Cu un sunet moale, nearticulat, se mișcă repede și se grăbi pe distanța scurtă dintre ei. Agățată de el ca un colac de salvare, ea și-a îngropat fața pe pieptul lui gol. El îi cuprinse umerii cu un braț și o trase mai aproape, căldura corpului lui absorbind frigul din a ei.

„Doamne, sunt o mizerie”, a spus ea, iar el i-a simțit lacrimile umede pe pielea lui. „Viața mea este o mizerie”.

Și-a trecut mâna liberă prin părul ei și i-a pus un sărut tandru frunte. — Nu ești o mizerie, Sarah.

Ea a râs aspru la gâtul lui, de parcă el habar n-ar fi avut ce viață ei a fost ca și l-a enervat că nu a făcut-o. Nu chiar.

„Toți banii s-au dus. . . iar acum trebuie să încep să economisesc din nou.”

Părea atât de învinsă, dar comentariul ei ia oferit o deschidere pentru a-i îndemna cu blândețe pentru răspunsuri mai profunde, iar el a mers cu ea. „Să economisești pentru ce, dragă?”

"A pleca." Brațele ei s-au strâns în jurul taliei lui, parcă ar fi contrazis cuvintele pe care tocmai le rostise ținându-se de el. "Trebuie sa plec."

„De ce trebuie să pleci?” a întrebat el calm, când a vrut cu adevărat cerere, de ce fugi?

Ea clătină din cap. "Pentru ca o fac."

Levi nu a primit niciunul dintre răspunsurile pe care le căuta, dar în cele din urmă ea s-a relaxat împotriva lui, adormind în brațele lui. A stat mult mai mult timp, sperând

la naiba că ar fi în stare să găsească o modalitate de a-i răzgândi părerea despre plecarea din Chicago.

Despre părăsirea lui.

* * *

Sarah s-a trezit treptat devreme în dimineața următoare, momentan confuză de motivul pentru care a fost îmbrățișată cu un corp cald de bărbat într-un pat care era moale și confortabil – spre deosebire de salteaua rigidă, tare și urât mirositoare pe care dormea. ultima lună și jumătate. Ea a deschis treptat ochii și i-au trebuit câteva momente pentru a-și învălui mintea în jurul ei, iar când a făcut-o, amintirile oribile din noaptea trecută au revenit într-un val copleșitor de disperare.

Totuși, aici era, în siguranță și protejată în casa lui Levi, ghemuită lângă el, cu capul sprijinit pe pieptul lui. Urechea ei era lipită de inima lui, iar sunetul fiecărei bătăi constante o lini ti i o lini ti. A fost pentru prima dată în veșnicie când s-a simțit cu adevărat în siguranță și relaxată, în loc să se trezească și să fie precaută și păzită de orice , din momentul în care ochii i s-au deschis.

Dar oricât de recunoscătoare a fost pentru confortul lui Levi noaptea trecută și pentru oferta lui de a rămâne cu el atâta timp cât avea nevoie, ea nu voia să fie o povară sau o responsabilitate pentru el. În mod clar, era un om care era obișnuit să trăiască singur și pe cont propriu. Avea nevoie doar de câteva zile, cel mult o săptămână, pentru a strânge din nou niște bani și a-și găsi un plan. Atunci va fi pe drum. Fiecare zi în care stătea în Chicago era o altă zi pentru ca Dylan să o găsească.

Stomacul i se strânse la cunoștință, pentru că știa cu certitudine că el o va duce imediat înapoi la Sacrosanct, indiferent de protestele ei, chiar dacă asta însemna că făcea asta împotriva voinței ei. Și odată ce a fost închisă din nou în spatele acelor porți de oțel, nu mai era nicio îndoială în mintea ei că nu va mai exista o altă șansă de a scăpa de comunitatea de cult. Nu când se confrunta deja cu pedeapsa pentru că a fost dezertor.

Dar chiar acum, în acest moment liniștit, pașnic, ea nu voia să se gândească la nimic în afară de Levi și la cât de mult îl dorea. Mai ales după felul în care o sedusese în bucătărie cu sărutările lui trezitoare și cu un orgasm de curbare a degetelor de la picioare, gândi ea cu un zâmbet care alunga acele gânduri mai întunecate ale lui Dylan. Ea a vrut să-i întoarcă favoarea și să-l facă pe Levi să se simtă bine,

de asemenea. Și dacă a dus la mai mult. . . ea nu s-ar plânge. El o avertizase deja despre preferințele sale erotice și nu era nimic despre Levi care să o sperie – cu siguranță nu nevoia lui de a deține control sau înclinația pentru sexul fierbinte, murdar și dur.

Avea un picior drapat peste una dintre coapsele lui și un braț prins în jurul taliei lui. Închizând ochii, ea și-a pus mâna pe pieptul lui gol și și-a trecut încet palma pe trunchiul lui, având grijă să stea departe de vânătaia din partea stângă jos.

Tiparul lui de respirație s-a schimbat imediat, devenind din ce în ce mai profund, mai greu, de parcă s-ar fi trezit și și-ar fi dat seama că este sedus de data asta. Ea și-a folosit degetele pentru a trasa adânciturile de-a lungul abdomenului lui musculos și le-a alunecat și mai jos, până când a ajuns la talia pantalonilor scurti de sport din bumbac pe care îi purtase în pat.

Sub urechea ei, ritmul inimii lui creștea, iar pulsul ei îi tremura prin vene în timp ce își aluneca degetele pe sub banda elastică. Vârfurile degetelor ei trecură imediat peste capul gros și încordat al unei erecții substanțiale, dar înainte de a-i putea mângâia lungimea, Levi scoase un mârâit sălbatic și îi apucă încheietura mâinii. El îi trase mâna de pe pantaloni scurți și, în clipa următoare, o puse pe spate, cu corpul pe jumătate deasupra ei, așa că a fost prinsă sub el.

I-a ancorat un braț deasupra capului ei în timp ce se uita la ea, cu ochii lui verzi strălucitori, fierbinți și foarte, foarte lucizi. — Te îndrepți către un teritoriu periculos, a avertizat el cu voce răgușită.

— Știu, șopti ea. Voia să uite totul în ea
viața în acest moment, ca să se poată preda pasiunii și doar să simtă.

Maxilarul i s-a încleștat și ea știa că el se gândea la situație, eventual peste gândire, și nu voia să-i dea șansa să o refuze din nou.

— Te vreau, Levi. Și-a lins buza de jos, îngrijorată. "Vă rog."

El a înjurat pe sub răsuflarea, dar spre u urarea ei, nu a respins-o a a cum se temea ea. În schimb, el s-a mișcat brusc și a călcat pe coapsele ei, prinzând-o sub greutatea lui. Ea ridică privirea spre el, atât de devastator de superbă și sexy, cu un corp făcut pentru păcat. El emana încredere masculină pură și avea puterea fizică să o susțină. A făcut-o slabă de dorință și umedă de dorință.

Își sprijini mâinile de ambele părți ale capului ei, privirea lui directă și intensă când o întâlni pe a ei. „Dacă facem asta, o facem în felul meu . Înțelegi?"

Felul lui era să fie responsabil și ea să se predea controlului lui. El făcuse asta irefutabil de clar noaptea trecută, așa că nu mai era nicio înțelegere greșită a intenției lui acum. Anticiparea a făcut-o fără suflare, iar emoția a făcut ca mameloanele ei să se strângă în puncte dureroase sub materialul zgârieturi al maioului ei. Pofta care aprinse în privirea lui îi spuse că le observase pe amândouă.

— Da, înțeleg, spuse ea, dând din cap cu nerăbdare.

Un zâmbet lent, păcătos, îi curba gura în timp ce îi împingea în sus tivul maioului ei, apoi îl trase în sus, peste capul ei și dezactiva. Se ridică, aruncând piesa de îmbrăcăminte pe podea, în timp ce privirea lui părea să devoreze sânii ei mici, dar fermi. În timp ce el a fost momentan distras, ia dat o oportunitate rapidă de a-și arunca privirea în jos, spre coloana lungă și groasă de carne care se împingea insistent pe pantalonii scurți de bumbac. Gândul la atât de mult cocoș care o întinde și o umple dincolo de orice experimentase până acum a făcut-o să tremure. Și când în cele din urmă și-a târât privirea înapoi spre a lui, nu se putea înșela zâmbetul plin de cunoștință și ușor arogant de pe buzele lui.

„Pune-ți ambele mâini deasupra capului și ține-le acolo”, el a ordonat și a așteptat ca ea să se supună.

Ea și-a ridicat brațele și le-a așezat pe pernă deasupra capului, cu palmele în sus și deschise. Poziția în sus i-a întins partea superioară a corpului, făcând-o să se simtă surprinzător de senzuală și de nerăbdată într-un mod în care nu mai fusese niciodată înainte. Încă stătea pe șoldurile ei, el și-a întins mâinile pe burta ei plat și le-a alunecat încet pe trunchiul ei, făcându-i să iasă din buze un oftat de plăcere. Când a ajuns la sânii ei, i-a strâns împreună și și-a trecut degetele peste sfarcurile ei strânse și sensibile, înainte de a le ciupi ușor și a le rostogoli între degete.

Ea a gâfâit și și-a arcuit spatele, șocată de modul în care ușoară zguduire de durere a avut capacitatea de a furniza un val de căldură și umezeală între picioarele ei.

ocat, de asemenea, de cât de mult a încântat-o când a smuls din nou de vârfurile dure, pline de nervi.

Cu sânii ei încă umplundu-i mâinile, el le-a împins în sus în timp ce își cobora capul și își trecu limba peste un mamelon rigid înainte de a o trage puternic și adânc în gură. Ea scoase un sunet de miolăit ușor în timp ce el sugea

ea, în timp ce limba lui se învârtea și dinții lui zgâriau carnea acum fragedă, până când ea a fost trezită dincolo de credință. Și-a apăsat șoldurile în sus, unduindu-se pe coapsele musculoase care încă se aflau încă pe picioarele inferioare ale corpului, disperată să ușureze clădirea, nevoia palpitantă extinzându-se în interiorul ei.

În timpul lui dulce, gura lui s-a mișcat treptat pe stomacul ei tremurător, lăsând o dâră fierbinte și umedă de sărutări în urma lui. Când a ajuns la talia pantalonilor scurți și chiloților ei de somn, i-a dezbrăcat rapid până la capăt, apoi a îngenuncheat între picioarele ei. Mâinile lui și-au netezit drumul în interiorul coapselor ei, împingându-le larg deschise și dezvăluind-o pe toată privirea lui aprinsă, plină de poftă.

— Îți amintești ce ți-am spus aseară? murmură el, privind cum își împingea degetele prin pliurile plinuțe ale sexului ei plângător – de la clitoris până la miez, apoi înapoi din nou.

Era lipită de excitare, umflată, dureroasă și, cu fiecare glisare a degetelor lui de-a lungul fantei ei, își pierdea rapid capacitatea de a se concentra la orice altceva decât la felul în care o atingea. "Care parte?" gâfâi ea, incapabil să-și amintească ceva anume când o avea atât de neliniștită și de nevoiașă.

El și-a aplecat capul și i-a mușcat ușor interiorul coapsei, făcând-o să sufle și să-și arcuiască spatele din nou. „Partea în care am spus că vreau să lins această păsărică dulce și să te mănânc și să te gust pe limba mea când vii."

Numai cuvintele lui o făcură să se cutremure. Putea doar să-și imagineze cum va reacționa corpul ei când el își va îndeplini promisiunea. „O, Doamne, da. Amintesc."

— Exact asta se va întâmpla, dragă, spuse el în timp ce el
se a eză mai confortabil între membrele ei desfăcute.

El a aranjat un picior, apoi pe celălalt, peste umerii lui largi, apoi a suflat un curent fierbinte de aer peste pliurile ei umede. Și-a mușcat buza de jos și a gemut, tot corpul ei tremurând de așteptare.

Și-a alunecat mâinile mari și calde până la șoldurile ei, strângându-le strâns cu degetele, asigurându-o cu strânsoarea lui. „Dacă doar respirația mea de pe păsărica ta te face să tremurați, vă puteți imagina ce va face limba mea?"

Nu voia să-și imagineze, voia să simtă asta. — Arată-mi, a șoptit ea cu desăvârșire.

Și-a pus imediat gura fierbinte și deschisă pe sexul ei, devorând-o până când ea s-a zvârcolit și a gemut – și și-a dat seama cu întârziere că nu era pregătită pentru impactul abilităților orale ale acestui bărbat. Sau ea sălbatică, nerușinată

răspuns la ceva atât de decadent. A fost nevoie de fiecare gram de reținere pentru ca ea să-și țină mâinile deasupra capului și să nu se întindă să-i prindă părul cu degetele. Oricât de mult ar fi vrut să-și coboare brațele, nu voia să riște să-l dezamăgească. Nu, a vrut să demonstreze că îi poate oferi acel control de care avea nevoie.

Cu un scop unic, el i-a lins pliurile, i-a supt clitorisul și s-a ospătat fără încetare cu carnea ei umflată, intensificând căldura lichidă care fierbea adânc în miezul ei. În timp ce gura lui s-a mișcat pe carnea ei și limba lui i-a făcut cele mai răutăcioase păsărică, miriștea de dimineață de pe maxilarul lui a zgâriat și a ars pielea fragedă de pe interiorul coapselor care îi încadrează fața, adăugându-i la suprasolicitarea senzorială.

Apoi degetele lui s-au alăturat, două dintre ele împingând imposibil de adânc în interiorul corpului ei alunecos, apoi reluând un ritm de intrare și ieșire care se potrivea cu fiecare mișcare tare a limbii lui peste acel loc dulce și sensibil dintre picioarele ei. A bătut-o cu senzații, a copleșit-o cu promisiunea extazului. Gâfâi și, fără să-și folosească mâinile, și-a arcuit spatele, încercând să se strângă mai aproape de acea gură magică – șoldurile ei unduindu-se, zdrobindu-se, în timp ce el o făcea aproape să delireze de nevoia de a
vino.

O altă lovitură puternică și profundă a degetelor lui, cuplată cu vârtejul de aspirare a limbii lui pe clitorisul ei, a făcut-o să ardă cu forța orgasmului ei. Ea a strigat numele lui, zvârnindu-se sub strânsoarea lui pe șoldurile ei, în timp ce cea mai sublimă fericire pe care o experimentase vreodată a consumat fiecare parte din ea.

Înainte ca ea să aibă șansa să coboare din acel nivel orgasmic și chiar și în timp ce micile replici climatice i-au ondulat corpul, Levi sa mutat rapid într-o poziție îngenunchiată între picioarele ei, ținându-le răspândite.
Prin ochii cu glugă, ea a privit cum el își împinge pantalonii scurți de bumbac pe coapse, eliberându-și erecția groasă și uriașă. Pentru o scurtă secundă, ea a crezut că va împinge înăuntrul ei, dar, în schimb, el și-a târât degetele prin păsărica ei înmuiată, acoperindu-le cu sucurile ei moale. Apoi și-a înfășurat strâns palma lubrifiată în jurul penisului încordat și și-a mângâiat lungimea prin pumn.

El și-a apăsat degetul mare pe clitorisul ei încă palpitant, frecând și stimulând acel mănunchi de nervi înapoi la viață. Gâfâi, uluită de nevoia reînnoită care îi pulsa adânc în burtă și senzația de furnicături care se adună.

i convergând acolo unde el o masa. Unde privirea lui era concentrată asupra sexului ei expus, în timp ce el își făcea plăcere în același timp.

Ea nu făcuse niciodată parte din ceva atât de fierbinte și captivant, nu se uitase niciodată la un bărbat în timp ce se ridicase. Dar îl privea acum pe Levi, absolut fascinată de actul îndrăzneț și sexual. Maxilarul îi era încleștat, expresia lui întunecată și sălbatică, deoarece propriile sale dorințe îl împingeau spre eliberare. Pieptul i s-a urcat, iar mușchii de-a lungul stomacului i s-au flectat și s-au strâns în timp ce-și pompa pumnul strâns. De fiecare dată când penisul îi trecea prin strânsoarea lui, capul plinuț se umfla și precum se scurgea din vârf.

Respirația lui a devenit întreruptă și a crescut presiunea și frecarea împotriva clitorisului ei, împingând-o și mai aproape de marginea unui alt punct culminant dezvăluitor de suflet. „Vino din nou”, a cerut el cu gura căreia își mângâia pumnul, mai tare, mai repede.

În mod șocant, corpul ei a răspuns la comanda lui, iar ea a gemut și s-a cutremurat când un alt orgasm a trecut prin ea. Chiar dacă a fost cuprinsă de propriul ei punct culminant glorios, ea a refuzat să închidă ochii, având nevoie să-l vadă pe Levi cedând eliberării lui.

Ea îi întâlni privirea. Intensitatea sălbatică care strălucea în adâncul ochilor lui era posesiv și dominator, în timp ce își aplatiza mâna liberă lângă șoldul ei și se aplecă mai mult peste ea, pregătindu-se pentru propriul orgasm.
O altă tragere fermă pe penis și întregul corp sa încordat. Ea a surprins expresia de plăcere la marginea durerii, care i-a fulgerat pe față înainte ca el să-și dea capul pe spate, să se cutremure și să mârâie răgușit în timp ce venea atât de tare, încât explozia inițială de lichid lăptos i-a țâșnit până la sâni și, în cele din urmă, s-a vărsat peste ea. stomac, de asemenea.

"Iisus . . . la naiba, spuse el într-o expirație zdrențuită în timp ce se așeza pe spate pe călcâie și încerca să-și tragă respirația. Când în cele din urmă și-a revenit, a înțeles mizeria pe care o făcuse peste ea, un zâmbet lent, inconfundabil, curbandu-i colțurile gurii. Privirea lui era la fel de arogantă.

„Nu o să mint”, a tras el în timp ce își strecură vârfurile degetelor prin substanța lipicioasă de pe burta ei, mângându-i-o pe piele. „Este fierbinte ca la naiba să mă văd venind peste tot corpul tău gol.” Aceleași degete au alunecat prin traseul alunecos de esență masculină până la sânii ei, unde el a acoperit un mamelon strâns cu mai mult din parfumul lui, de parcă și-ar fi pus amprenta asupra ei.

Neputând să vorbească, ea doar a oftat de plăcere.

„Cine știa că ești o fată atât de murdară?” Părea încântat de constatare.

Înainte de Levi, Sarah n-ar fi bănuit niciodată că avea o senzație obraznică în ea, dar el a dovedit că se înșela. Făcuse sex înainte, dar nu fusese niciodată atât de intim cu un bărbat. Sau așa dezinhibată. — Toată vina ta, a tachinat ea încet.

El zâmbi nepocăit. „Îmi voi lua cu plăcere vina pentru că te-am corupat.”

S-a mutat de pe pat și, fără un gram de modestie, și-a dezbrăcat restul pantalonilor scurți, astfel încât să fie la fel de gol ca ea. Îi întinse mâna, iar ea îl lăsă să o ajute și pe ea să se ridice.

— Haide, fată murdară, spuse el în timp ce conducea spre baia alăturată. „Hai să facem un duș și să te curățăm.”

Era o ofertă pe care nu avea de gând să o refuze.

Capitolul opt

Levi a luat o cutie de ouă din frigider, împreună cu câteva ciuperci, șuncă și brânză, pentru a le face fiecare o omletă la micul dejun. Sarah era încă sub duș – încă o dată, vina lui – pentru că de îndată ce își săpune mâinile și începuse să-i spele corpul, amândoi se distraseră. Atingerea lui Sarah și simțindu-i pielea moale, umedă și goală sub palmele lui a făcut ca pula lui să o dorească din nou, chiar și după ce primul lui orgasm ar fi trebuit să-l lase sătul. Numai că nu avea prezervative în casă – pe care plănuia să le rectifice astăzi – dar acea admitere nu o împiedicase să se îngenuncheze în fața lui și să facă următorul lucru cel mai bun.

Cu ea uitându-se la el cu ochi albaștri nerăbdători, plini de dorința de a-i face plăcere și apă caldă din duș căzând peste umerii ei, el știa că nu avea cum să-i reziste. Nici nu a vrut. Murea dornic să-și simtă gura ei dulce, moale și inocentă sugându-l? Abso al naibii. Dar dincolo de acea fantezie masculină tipică, o altă parte a lui spera că conexiunea lor fizică va fi începutul ca ea să aibă încredere în el mai mult decât corpul ei. Pentru că nu se putea nega că Levi nu era pregătit să o lase pe Sarah să plece în curând, și mai ales până când nu știa de la ce fugea ea nu mai avea capacitatea de a-i face rău în vreun fel.

Dar toate acele gânduri i-au fugit din minte în timp ce se sprijinise de cabina de duș cu gresie, cu mâinile încurcate în părul ei ud, iar ea îi șoptise cuvintele: „Spune-mi ce vrei. Arată-mi cum îți place cel mai mult."

Cu cuvinte murdare care o făceau să-și umezească buzele în așteptare, el i-a spus toate modurile în care voia să-și tragă gura delicioasă, apoi a privit cum ea ia cât mai mult din penisul lui între acele buzele mătăsoase și a început să-i sufle. mintea nenorocită — la fel ca și pula lui. Ea a facut

tot ce el cerea și învăța repede ce îi plăcea cel mai mult, chiar dacă instinctele ei au preluat controlul.

Limba ei cu textură catifelată îi mângâia partea inferioară a tijei lui, iar ea strânse strâns baza erecției lui cu degetele, în timp ce buzele ei alunecau în sus și în jos pe lungimea rigidă a tijei lui. Și când ea a întins mâna și i-a masat ușor bilele încordate în mână, el nu și-a putut împiedica ochii să se rotească înapoi în pură satisfacție.

Pe măsură ce ea continua să-l lucreze, toate incertitudinile ei au dispărut, iar o vulpiră înflăcărată ia luat locul în timp ce ea îl suge de parcă nu s-ar putea sătura de gustul lui. La fiecare trecere, ea s-a mai relaxat puțin, l-a învăluit puțin mai adânc și amândoi au gemut când capul lat al penisului i-a lovit în sfârșit gâtul. Ea a înghițit instinctiv în jurul lui, strângând vârful sensibil, iar dracu' sfânt, el a trebuit să strângă din dinți împotriva zgomotului orbitor al nevoii de a dezlănțui pofta care îi pulsa prin penis.

„La naiba, Sarah. Am de gând să vin, a avertizat-o el pe un ton morocănos.

Ea i-a răspuns sugând mai tare în loc să se îndepărteze, distrugându-l și distrugându-i controlul. Ea și-a închis ochii, și-a relaxat maxilarul și l-a lăsat să stabilească ritmul, chiar și atunci când el și-a ancorat mâna la ceafă și a început să-și împingă cu seriozitate în timp ce urmărea un alt orgasm care nu a fost mai puțin intens decât cel pe care îl făcuse. tocmai am experimentat în dormitor cu ea.

Felul în care acceptase tot ce trebuia să-i dea el și înghițise fiecare picătură a naibii, fusese la fel de fierbinte ca atunci când îi marcase trupul cu venirea lui. Niciodată nu se simțise atât de posesiv cu o femeie precum se simțise cu Sarah în acel moment și fusese șocat de cât de mult dorea să o revendice și să o facă a lui în toate modurile care contau.

Chiar și acum, amintirea a fost suficient de puternică încât să-l facă să se cutremure din nou și să-și facă penisul nestăpânit – care ar fi trebuit să fie complet drenat de acele două orgasme – să se încurajeze pentru mai mult.

„La naiba", a mormăit el în timp ce batea o jumătate de duzină de ouă în spumă. Își putea imagina doar ce avea să-i facă atunci când în cele din urmă s-a îngropat în căldura ei strânsă și umedă și a simțit-o în jurul penisului.

A expirat adânc și și-a redirecționat gândurile înainte ca acestea să-l facă mai greu decât era deja, mai ales dacă intenționa să pregătească micul dejun înainte ca Sarah să i se alăture.

Cincisprezece minute mai târziu, avea două omlete pufoase pe o farfurie, umplute cu șuncă și ciuperci sotate și acoperite cu brânză topită. Tocmai când a terminat de turnat câte un pahar de suc de portocale rece, Sarah a intrat în bucătărie. Părul ei era încă umed de la duș și îi plăcea cât de proaspătă și naturală arăta fața ei fără machiaj. Își pusese aceeași pereche de blugi dezgoliți pe care îi purta la serviciu, care erau mult prea largi pe ea și un tricou la fel de vechi și decolorat. După ce a ajutat-o să-și împacheteze lucrurile aseară, el știa acum că deținea doar câteva piese de îmbrăcăminte.

Când privirile lor s-au întâlnit, ea i-a aruncat un zâmbet dulce și timid, iar el a știut că înroșirea roz care i-a acoperit obrajii era rezultatul a ceea ce tocmai îi făcuse ea sub duș. Poate că ar fi fost dornică să-i suge penisul, dar la lumina reală a zilei, arăta atât de elegantă și potrivită și, evident, încă se împăca cu cât de ușor renunțase la orice aparență de modestie cu el. În timp ce el, pe de altă parte, intenționa să convingă acel comportament obraznic să joace cu fiecare șansă pe care o avea.

Imediat ce a ajuns la el, el i-a luat chipul frumos în mâini și i-a tras gura la a lui. Ea a venit de bunăvoie și, de îndată ce buzele lor s-au atins, ale ei s-au deschis automat într-un oftat primitor. Își băgă limba înăuntru, gustând o notă subtilă de pasta de dinți cu mentă pe care o folosise pentru a se spăla pe dinți, în timp ce o săruta încet și încet, seducându-o mai degrabă decât răpindu-o.

Mâinile ei au ajuns la pieptul lui și s-a topit împotriva lui. Îi plăcea că ea își dărâma zidurile și avea încredere în el, chiar dacă era doar fizic pentru moment. Ar lua tot ce ar putea obține și, sperăm, că restul ei va veni la timp.

În cele din urmă, el a încheiat sărutul, iar ea s-a uitat la el cu ochi visători încețoșați de dorință. — Bună dimineața, murmură ea.

Își trecu degetul mare de-a lungul buzei ei inferioare umede și îi dădu un rău rânjet băiat. „Da, a fost al naibii de fabulos.”

Ea a surprins referința lui sexy la orgasmele de care se bucuraseră amândoi și și-a aplecat capul pentru a-și ascunde un alt val de culoare pe față. „Orice ai făcut miroase delicios.”

El i-a întins o farfurie și un pahar cu suc de portocale înainte de a-și lua pe al lui. „Bine, pentru că mă aștept să mănânci fiecare mușcătură.”

— Încerci să mă îngrași? întrebă ea cu o voce tachinătoare în timp ce se îndrepta spre masa de sufragerie și se alunecă pe același scaun pe care îl ocupase noaptea trecută. „Pentru că între paste și desertul cu ciocolată m-ai hrănit la cină, iar acum cu această omletă uriașă, o să mă îngraș zece lire."

— Cred că ar trebui să țintim cel puțin cincisprezece sau douăzeci, spuse el serios în timp ce începea să-și ia micul dejun. Deși nu era subnutrită, nu exista nicio îndoială în mintea lui că dieta ei anterioară nu îi făcuse niciun favor corpului ei. Era prea slabă, iar el era destul de sigur că nu era prin alegere.

Și-a luat furculița, dar nu a mușcat. „Dacă am noroc, o să merg la sânii mei și nu direct spre stomac și coapse, spuse ea ironic.

„Sânii tăi sunt al naibii de perfecți așa cum sunt." Acele movile moi de carne i se potriviseră în mâini ca și cum ar fi fost făcute exclusiv pentru el și, în opinia lui, mai mult decât o gură era o risipă. „Dacă aș avea vreun cuvânt de spus în această chestiune, aș distribui curbele suplimentare în șoldurile tale, astfel încât să am ceva substanțial de care să mă apuc atunci când te trag, și fundul tău, astfel încât să existe un pic de căptușeală pentru a-mi amortiza greu. împinguri când te iau din spate."

Ochii ei s-au rotunjit de șoc, iar el a fost mulțumit să vadă că ea nu părea opusă niciunui scenariu. Bine, pentru că asta abia răzuiește suprafața tuturor lucrurilor murdare și sexy pe care voia să le facă.

Când ea nu a răspuns verbal, el și-a îndreptat furculița spre farfuria ei. „Acum mănâncă, tot", a ordonat el ca un sergent. — Sau te pun peste genunchi și te voi bate ca pe o fată rea.

Sprâncenele ei blonde s-au ridicat, dar nici ea nu părea împotriva acestei idei ciudate. În schimb, un zâmbet vag și sady i-a tras buzele. — Da, ofițer Kincaid.

Și s-a dus din nou nenorocitul său de pula, zvâcnind la sunetul răgușit al vocii lui Sarah, în timp ce își folosea rangul de polițist într-un mod care l-a făcut să-și imagineze ea în cătușe și pe el ca o figură de autoritate. Oh, la naiba da. În seara asta, avea să afle exact de ce era capabil ofițerul Kincaid .

După câteva minute în care au mâncat în liniște, Levi a decis că trebuie să-i informeze Sarah ce plănuise pentru acea zi. El aruncă o privire peste masă în timp ce bea un pahar din sucul lui de portocale, încântat să vadă că ea terminase mai mult de jumătate din omletă.

„Sunt câteva lucruri personale pe care trebuie să le fac astăzi, care probabil îmi vor lua câteva ore", a spus el, așteptând până când ea își ridică privirea la el înainte.

continuând. „Am nevoie să stai în această casă și să nu mergi nicăieri cât timp sunt plecat, așa că nu-mi fac griji pentru tine, bine?”

Ea a ridicat din umeri când și-a tăiat o altă secțiune din omletă cu furculița. „Nu este ca și cum aș avea unde să merg, în afară de a lucra în seara asta.”

— Bine, spuse el dând din cap. „Îți poți petrece restul dimineții și după-amiezii relaxându-te și uitându-te la televizor. Am Netflix, așa că sunt sigur că poți găsi câteva filme pe care ai dori să le vezi.”

Habar nu avea de planurile lui, dar munca ei avea să se schimbe începând de astăzi, pentru că el terminase să o lase pe Sarah să se pună în situații potențial periculoase. Pentru restul timpului petrecut în Chicago, el trebuia să știe că se afla într-un mediu sigur, inclusiv la locul de muncă. Dar până când nu a vorbit cu Clay și nu a avut acordul fratelui său, nu era pregătit să o informeze pe Sarah despre această schimbare atât la locul de muncă, cât și la programul ei de muncă. El anticipa o ceartă când a făcut-o și era una pe care intenționa să o câștige.

„Îți voi lăsa numărul meu de telefon mobil. Dacă ai nevoie de ceva cât timp sunt plecat, sună-mă, bine?”

Ea a luat o înghițitură din suc. „Sunt sigur că voi fi bine.”

Nu acesta era răspunsul pe care voia să-l audă. Își puse furculița pe farfuria goală, și-a sprijinit antebrațele pe masă și s-a asigurat că ea îi vad expresia serioasă ca dracu’. — Dar mă vei suna dacă ai nevoie de ceva, nu? repetă el neclintit.

Ea și-a dat ochii peste cap spre el, de parcă ar fi fost ridicol. — Da, ofițer Kincaid.

Oh, da, cu siguranță scotea cătușele în seara asta.

* * *

Prima oprire făcută de Levi a fost la Sleepy Time Motel. Chiar și în plină zi, locul arăta ca un nenorocit de rahat, dar cel puțin el a ajuns acolo suficient de devreme încât să nu fi fost încă drogați, prostituate sau traficanți de droguri. Și-a parcat camioneta și s-a îndreptat spre partea din față a motelului și spre ușa de sticlă unică cu un bilet scris de mână, lipit de fereastră, pe care scria: CHECK IN AICI.

În timp ce păși în micul birou care avea mai mult de dimensiunea unei cabine cu un tejghea lung și înalt, care împărțea camera în două secțiuni și mai mici,

un bâzâit îi anunță sosirea. Biroul era gol, iar când nimeni nu părea să-l ajute, el a împins cu nerăbdare soneria de pe tejghea până când o ușă laterală s-a deschis și un bărbat neîngrijit, de vârstă mijlocie, cu părul lung, sfârșit și o barbă murdară, a ieșit poticnindu-se pur și simplu. o pereche de pantaloni de pijama de flanel.

„Doamne, omule", mormăi tipul iritat. „Eram la toaletă."

Se îndreptă spre tejghea, aducând cu el parfumul puternic, neplăcut, de a fi fumat iarbă. Tipul părea stânjenit, dar, din moment ce Levi nu era aici în calitate oficială, nu îi păsa deloc ce făcuse tipul înainte să vină.

"Ce vrei? Tarif orar sau zilnic?" întrebă bărbatul în timp ce el a căutat ceva sub cealaltă parte a tejghelei.

"Nici. Nu sunt aici pentru o cameră." Când tipul și-a micșorat privirea suspicios, a explicat Levi. „Aveți un oaspete care stă aici, pe nume Sarah Robins. Camera 116. E aici de câteva săptămâni.

Înainte ca Levi să poată termina ceea ce fusese pe cale să spună, celălalt bărbat a intervenit cu o privire supărată. „Ce-i cu tipa asta dintr-o dată? De când e la motel, nu am văzut-o niciodată cu un ioan, iar acum ești al doilea tip care a venit aici și-o cere numele."

Levi nu sa obosit să corecteze presupunerea celuilalt tip. Era prea prins de ceea ce tocmai dezvăluise bărbatul. „Ce vrei să spui că sunt al doilea tip care a întrebat despre ea? Când a venit cealaltă persoană și cum îl cheamă?"

„Aseară era târziu și nu știu cum naiba îl cheamă. Nu am întrebat, spuse el necăjit. „I-am spus numărul camerei ei și asta e ultima dată pe care l-am văzut. Nu este treaba mea să țin evidența tuturor bărbaților care se opresc aici."

Stomacul lui Levi se răsuci de neliniște brusc. Un bărbat o căutase în mod special pe Sarah și știa al naibii de bine că nu era din motivele pe care le insinua acest ticălos. Deci, cine era tipul și ce-și dorea cu ea?

„Aseară, camera ei a fost spartă și a fost jefuită."

Coincidență? Levi habar n-avea, dar nu-i plăcea faptul că cele două incidente se petrecuseră exact în aceeași seară.

„Da, tipul meu de întreținere mi-a trimis un mesaj în această dimineață că fereastra de la baie a fost deschisă, iar când a intrat, locul a fost aruncat la gunoi."

Celălalt tip îl privi pe Levi în sus și în jos. — Ești aici să plătești daunele, atunci?

Levi aproape că a râs în fața bărbatului. "Nu. Sunt aici să raportez spargerea și să o verific pe doamna Robins din asta. . . loc, spuse el, surprinzându-se înainte ca o descriere mai derogatorie să-i cadă din gură. „Nu va mai rămâne aici.” Mai ales acum că știa că un alt bărbat venise să o caute.

Funcționarul se rezemă insolent de tejghea. „Da, ei bine, dacă daunele nu sunt plătite, atunci doamna Robins poate să-i sărute depozitul, iar restul plății săptămânii ei pentru cameră, la revedere.”

Levi a zâmbit și nu a fost unul plăcut. Nu, ăsta a fost un naibii de tine o să-ți dau cu piciorul în fund și o să mă bucur de un fel de zâmbet. Dacă ticălosul credea că e în regulă să-l amenințe, atunci Levi nu avea nicio reținere să facă la fel. Nu era vina lui Sarah că camera ei fusese jefuită și nu avea nicio posibilitate, naibii, că Levi nu avea de gând să-l lase pe ticălosul ăsta să o înșele din banii care îi aparțineau de drept și de care avea nevoie acum, când i se furase ascunzișul.

Băgând mâna în buzunar, Levi își scoase portofelul și îl deschise pentru a-i arăta șefului lui insigna strălucitoare de poliție. Ochii tipului s-au marit, și a devenit imediat palid și a făcut un pas clătinat înapoi când o privire de rahat i -a apărut pe față.

"Da, asa este. Sunt polițist”, a spus el, pe tonul lui îngâmfat, pentru că nu exista nicio îndoială că Levi avea acum avantajul în situație. „Chiar vrei să depun un raport la CPD pentru spargere și jaf pentru a-i recupera plata doamnei Robin? Pentru că, dacă trebuie să-mi iau timp să scriu o declarație, pot garanta că vor fi mai multe alte infracțiuni în raport, inclusiv să fii sub influență.”

„Nu, nu, bineînțeles că nu”, a dat repede înapoi, deși nu părea mulțumit că s-a despărțit de bani. „Voi scrie doar un cec pentru rambursare.”

În niciun caz, Levi nu accepta un cec bancar de la această groapă și risca șansa ca cel mai probabil să sară. „Vreau în numerar.”

Ochii injectați de sânge ai tipului se uitară la el. „Nu am atât de mulți bani la îndemână.”

„Glumești de mine chiar acum?” Levi bubui neîncrezător.
„Nu m-ai auzit când am spus că sunt polițist ? Știu că nouăzeci și nouă

procent din clientela dvs. cu tariful orar de la acest hotel plătește în numerar. Nu te băga cu mine.”

Buzele bărbatului s-au apăsat într-o linie subțire de enervare, dar a reținut cu înțelepciune cuvintele usturatoare pe care, fără îndoială, dorea să le arunce lui Levi. În schimb, a spus: „Mă întorc imediat”, apoi a dispărut din nou pe ușa laterală.

Levi aruncă o privire la ora pe telefon, dându-i tipului cinci minute să se întoarcă înainte să plece și să obțină el însuși nenorociții de bani. Din fericire, idiotul s-a întors în patru și jumătate și a trântit o mână de bancnote pe tejghea din fața lui Levi.

„Vezi, acum nu a fost atât de greu, nu?” Întrebă Levi plăcut după ce a numărat banii ca să se asigure că tipul a inclus restul plății săptămânii și depozitul.

Era totul acolo, așa că treaba lui aici era făcută, deși nu se putea opri să se întrebe despre celălalt bărbat care se întrebase despre Sarah. El a băgat în buzunar banii pentru a-i oferi ei când s-a întors acasă și i-a zâmbit funcționarului care arăta furios. — Să ai o zi bună, spuse Levi sarcastic și se întoarse spre camioneta lui.

O comisie mai jos, una de plecat.

Înainte de a părăsi parcare, Levi i-a trimis un mesaj lui Clay: Ești prin preajmă? Eu am nevoie să vorbesc cu tine.

Răspunsul lui Clay a revenit în câteva secunde. Sunt la bar și fac inventarierea. Este totul în regulă?

Nu era greu de imaginat expresia îngrijorată a lui Clay. Vechile obiceiuri au murit din greu pentru fratele său cel mai mare, care și-a petrecut cea mai mare parte a vieții îngrijindu-se și îngrijindu-se de Mason și Levi. Totul e bine. Trebuie doar să cer o favoare.
Voi fi acolo în cincisprezece minute.

Levi a condus spre barul pe care îl deținea fratele său. Kincaid's era situat într-o zonă mai degradată a orașului și, deși Clay moștenise o grămadă de bani de la proprietarul anterior, împreună cu barul , el a refuzat să mute locul într-o zonă mai bună. Clay nu avea nevoie și nici nu dorea prea multe, dar îi plăcea barul și patronii, deși petrecea mult mai puțin timp acolo acum, când el și Samantha erau căsătoriți.

Când Levi a ajuns la Kincaid's, a folosit ușa din spate a barului, știind că rămânea deschisă în primele ore ale după-amiezii pentru livrări. L-a găsit pe Clay în biroul său, stând în spatele biroului său și introducând informații în computerul său. Bătu cu degetele în tocul ușii

anunță prezența lui, iar fratele său și-a ridicat privirea și i-a făcut semn să intre
cameră.

„Hei,” a salutat Clay în timp ce Levi se așeza pe unul dintre scaunele din fața biroului fratelui său. „Cum sunt coastele fracturate?”

— Încă doare și învinețit, spuse Levi ridicând din umeri, răsfățându-și fratele cu discuția inițială. „Dar cu nimic cu care să nu pot face față.”

Pe buzele lui Clay se liniști un rânjet ironic. „Amândoi știm că dacă i s-ar fi întâmplat asta lui Mason, el s-ar fi plâns amândoi în fiecare zi despre fiecare mică durere și durere.”

Levi a râs de acord, pentru că, în ciuda faptului că se comportase dur, fratele lor mijlociu era mult mai melodramatic decât fuseseră ei doi vreodată.

„De aceea sunt polițistul, și nu el.” Al naibii de păsărică.

„Apropo de care . . . când te întorci la muncă?”

„Încă două sau trei săptămâni, după ce doctorul mă eliberează din nou de serviciu.”

Clay ridică o sprânceană curioasă. „Te-ai plictisit încă din minți?”

Levi se îndreptase în direcția plictiselii, până când totul cu Sarah îi dăduse ceva asupra căruia să se concentreze. „De fapt, ultimele zile au fost . . . interesant, și nu vorbesc despre acea ambuscadă de femei năzuitoare care sosesc la ușa mea sâmbătă, spuse el cu înțelepciune, pentru că soția lui Clay făcuse parte din acel grup de femei iscoditoare.

Clay chicoti și își ridică mâinile, absolvindu-se de acea decizie.

„Nu am avut nimic de-a face cu asta. Mason se află într-o misiune de aflare a faptelor despre femeia ta misterioasă. El mor de nerăbdare să știe ce se întâmplă între voi doi.”

Levi a zâmbit în timp ce își întindea picioarele în fața lui. „Sunt sigur că a fost dezamăgit când Katrina a venit acasă fără nicio informație super-secretă despre Sarah.”

Fratele lui mai mare și-a înclinat capul pentru a confirma suspiciunile lui Levi, dar Clay nu a insistat pentru mai multe detalii, chiar dacă privirea îi era plină de curiozitate în legătură cu femeia pe care o întâlnise la spital. În schimb, a schimbat subiectul, ceea ce nu a schimbat deloc direcția conversației, deoarece totul era despre Sarah.

"Asa de . . . nu ești unul care să ceară favoruri, spuse în cele din urmă Clay în timp ce se apleca înapoi în scaunul său de piele și îl privi pe Levi speculativ. "Care-i treaba?"

Levi a ajuns direct la obiect. „Vreau să o angajezi pe Sarah ca chelneriță de cocktail la Kincaid’s.”

Gura lui Clay se deschise, apoi se închise din nou, vădit surprins de cererea neașteptată. Și clar șocat că favoarea lui Levi era legată de femeia cu care tocmai discutaseră.

În cele din urmă, după ce au trecut câteva momente de liniște, fratele său a vorbit.

„De ce ai nevoie să o angajez?” întrebă Clay.

Fratele său nu a ezitat să sublinieze limbajul puternic și direct pe care l-a folosit Levi atunci când majoritatea oamenilor ar fi pus întrebarea într-un mod mai obișnuit, cum ar fi: „Ai putea să o angajezi pe Sarah?” Cuvântul nevoie implica o legătură emoțională cu Sarah, precum și o miză personală în ceea ce i s-a întâmplat.

Și nu putea nega că simțea ambele sentimente.

Clay aștepta un răspuns, iar Levi știa că îi datorează o explicație, care să-l ajute și pe fratele său să înțeleagă mai bine situația. „Pentru început, Sarah lucrează la Circle K unde am fost împușcat.”

„Ea a fost cea care a fost jefuită în noaptea în care ai fost acolo, dreapta?" întrebă el, amintindu-și ce îi spusese Sarah la spital.

"Da. Nemernicul avea o armă îndreptată spre capul ei, spuse Levi, fără să-i pese cât de protector părea. „Martul este, de asemenea, într-o parte de rahat din Englewood și m-aș simți mult mai bine dacă ar lucra undeva. . . sigur."

„Unde poți fi cu ochii pe ea?” întrebă Clay cu o sprânceană ridicată.

„Unde este înconjurată de oameni în care am încredere”, a clarificat el. „De asemenea, ea locuiește într-un motel de mai bine de o lună și este genul care se închiriază la oră pentru că asta este tot ce își poate permite.”

Clay tresări, expresia lui fiind imediat simpatică, pentru că amândoi știau totul despre sacrificiile pe care trebuie să le facă o persoană când își făceau fiecare bănuț pentru a se descurca. "Iisus."

„Și noaptea trecută, camera ei a fost jefuită și jefuită”, a continuat Levi, astfel încât Clay să înțeleagă cât de gravă era situația lui Sarah. „Cine a trecut prin locul a rupt-o și a furat toți banii pe care îi avea. Și ea nu a avut mare lucru de început.”

„Și ea încă rămâne acolo?” întrebă Clay neîncrezător.

„Glumești al naibii de mine? Desigur că nu." Levi îl privi pe Clay în ochi de peste birou, realizând cât de multe era pe cale să dezvăluie despre viața lui personală – lucru pe care nu îl împărtășea în mod deschis. Nici măcar cu frații lui. Totul făcea parte din acea problemă de control a lui și a învățat de la o vârstă fragedă să țină totul în interior. „Sarah stă la mine.”

Surpriza a pâlpâit în ochii lui Clay, iar un zâmbet leneș i-a apărut un colț al gurii. "La naiba. Și aici am crezut că sunt singurul din familie cu sindromul Cavalerului Alb."

Fratele lui Levi era cunoscut pentru că îi ajuta pe cei care nu au avut noroc într-un fel, cum ar fi domnisoara în primejdie pe care o salvase, care a aterizat în barul lui cu luni în urmă în încercarea de a scăpa de căsătoria cu un bărbat pe care nu-l iubea. . Acum, aceeași femeie era soția lui Clay.

„Nu-ți face griji, porecla ta, Saint Clay, este încă intactă", îl asigură Levi cu un rânjet tachinător. „Spre deosebire de tine, nu-mi fac un obicei din a salva femei."

Clay î i înclină capul curios. „Faptul că nu faci din asta un obicei, totuși această femeie pare să fie excepția, este ceea ce mă intrigă."

Levi a crescut fiind cel care a analizat mereu oamenii și situațiile și și-a dat seama că nu-i plăcea să fie la capătul examinării fratelui său. „Încerc doar să o ajut pe Sarah să treacă printr-o perioadă grea, nu să mă căsătoresc cu ea", a spus el sarcastic.

Ochii lui Clay licăriră de amuzament. „Da, ei bine, ia-o de la cineva care știe direct. A ajuta femeia potrivită nu este neapărat un lucru rău."

Lucrurile i-a mers bine pentru Clay, dar, oricât de mult lui Levi venea să-i pese de Sarah, ea îi spusese clar că nu mai rămânea mult în Chicago. Și, în timp ce o mare parte din el nu dorea ca ea să plece, Levi știa și că nu avea dreptul să-i ceară să rămână atunci când nu reușise niciodată să susțină o relație pe termen lung cu nicio femeie până acum.

Ultimul lucru pe care voia să-l facă era să o conducă pe Sarah doar pentru a-i frânge inima undeva pe linie. Nimic din acestea nu însemna că stomacul lui nu era în noduri la gândul că ea decolează și că el nu mai auzise niciodată de ea.

Trebuia să treacă acel pod când ajungea la el.

Nici Levi nu a vrut să detalieze cu Clay, așa că a readus discuția la scopul inițial de a fi acolo la bar. „Nu mi-ai răspuns niciodată la întrebare. O vei angaja?"

Clay și-a frecat o mână pe bărbie când a analizat cererea odată din nou. „Are experiență de lucru într-un bar sau de chelneriță?"

— Samantha a făcut-o? a tras imediat înapoi, amintindu-i fratelui său că soția lui nu lucrase niciodată nicio slujbă înainte de a intra în acea noapte fatidică la Kincaid.

Levi habar n-avea dacă Sarah lucrase vreodată într-un bar sau într-un restaurant, dar nu era pe cale să o lase pe Clay să folosească lipsa de experiență din partea ei ca scuză pentru a nu o angaja.

Clay chicoti. „Punctul luat."

Aplecându-se înainte pe scaun, Levi și-a sprijinit antebrațele pe coapse. „Dă-i doar șansa de a se dovedi. Asta e tot ce cer."

— Îți pasă de ea, murmură Clay. Cuvintele erau o declarație de fapt și nu o întrebare.

Da, lui Levi îi păsa, probabil mai mult decât era înțelept, dar nu era pe cale să confirme sau să infirme comentariul fratelui său. „Sarah a avut o viață grea, se luptă acum și vreau doar să-i fac acest lucru ușor."

Clay dădu din cap înțelegând, pentru că dacă era un lucru cu care fratele lui era foarte familiarizat, era greutățile și lupta de a supraviețui și de a se descurca. „Atunci consideră-o angajată."

Capitolul nouă

În timp ce Levi era plecat, Sarah a terminat de curățat bucătăria de la micul dejun și s-a uitat la câteva emisiuni la televizor, ținând un ochi pe timpul de când era programată să lucreze în seara asta și trebuia să plece în câteva ore. Dacă Levi nu se întorcea curând, va trebui să-și dea seama unde era cea mai apropiată stație de autobuz, astfel încât să nu întârzie la tură. Poate că a insistat ca ea să-l sune dacă avea nevoie de ceva, dar habar nu avea ce comisioane făcea el sau cât de importante erau, și nu voia să fie un inconvenient.

Își petrecuse ani de zile făcându-și singură și găsind modalități de a improviza în situații mai puțin decât ideale. În ultima vreme, viața ei devenise o astfel de răsturnare de evenimente, una imediat după aceea, și încerca doar să treacă prin haos, așa cum făcea întotdeauna. Acesta era un lucru la care se pricepea, punând un picior în fața celuilalt, în ciuda circumstanțelor sau obstacolelor puse în fața ei. Și de când și-a pierdut părinții, a întâmpinat o mulțime de pietre de poticnire și a îndurat o mulțime de dureri de inimă,

de asemenea.

Sarah și-a încovoiat picioarele sub ea pe canapeaua moale a lui Levi și a scos un oftat obosit. Nu pentru că era epuizată din punct de vedere fizic, ci din punct de vedere emoțional se simțea complet stârnită. Era atât de obosită să se lupte în fiecare zi, să facă alegeri greșite care duceau la și mai multă mizerie. Situația oribilă cu Dylan fiind cea mai recentă decizie proastă a ei, totul pentru că și-a lăsat garda jos și a crezut în promisiunile pe care le făcuse. Sau, mai degrabă, minciunile pe care i le spusese.

Și aici era din nou, căzând din nou în același tipar familiar cu Levi. Cu toate acestea, chiar dacă acel gând i-a intrat în minte, ea nu se îndoia că el era un om de cuvânt. Numai în săptămâna trecută, el se dovedise într-o multitudine de moduri, protejând-o și ținând-o în siguranță atunci când ea nu mai avea unde să meargă și nimeni altcineva la care să apeleze. Nu ceruse nimic înăuntru

se întoarse, și nici un steag roșu nu flutura în fața ei. Și, dacă ar fi trebuit să recunoască adevărul, au existat întotdeauna steaguri roșii. Nu, nu se putea compara pe Levi cu niciunul dintre tipii din trecutul ei care profitaseră de ea.

Avea încredere în Levi implicit și o speria cât de tare și repede se îndrăgonea de el, chiar dacă încerca să-și țină emoțiile în afara ecuației, care devenea din ce în ce mai dificilă pe zi ce trecea. La naiba, ea se luptase cu atracția ei pentru el din prima zi în care intrase în magazin și cochetase cu ea. După ce petrecuse timp cu el în afara serviciului și după tot ce împărtășiseră în ultimele douăzeci și patru de ore, nu putea nega că sentimentele ei pentru el se intensificau rapid.

Era cel mai bun, cel mai grijuliu și onorabil bărbat pe care l-a întâlnit vreodată în ciuda propriului său trecut deteriorat și, deși o ajuta chiar acum și părea dispus să o lase aici cu el atâta timp cât avea nevoie, ea învățase. din experiență că nimic atât de bun nu ar putea dura pentru totdeauna. Nu a făcut-o niciodată. Întotdeauna se întâmpla ceva care să-i amintească că nu era demnă de a fi iubită, ceea ce se lega de o altă frică profundă a ei, că nu merita să fie fericită, nu atunci când fusese singura care supraviețuise incendiului care fusese și-a ucis întreaga familie. Chiar și după toți acești ani, vinovăția și durerea aveau încă capacitatea de a o consuma și de a o umple de o tristețe copleșitoare.

Zgomotul cuiva care intra în casă din garaj a scos-o din gândurile ei sumbre. Ea aruncă o privire pe hol exact când Levi a intrat în bucătărie purtând o cutie plată de carton și un sac de plastic pentru băcănie.
Ea s-a mutat de pe canapea să i se alăture, inhalând parfumul delicios și savuros al pizza pe care o adusese acasă cu el, un răsfăț de care nu se bucurase de prea mult timp. I-a făcut gura apă când el a deschis capacul și a văzut pepperoni, ciuperci și toppinguri de brânză lipicioasă.

A dat jos două farfurii, dându-și seama cât de confortabilă era deja în bucătăria lui Levi. În casa lui.

Nu te obișnui cu asta, i-a batjocorit subconștientul, iar ea a strivit repede gândul înainte ca acesta să o poată deprima.

Ea îi întinse una dintre farfurii și luă o felie de pizza. "De ce este
este că mănânc mereu când sunt în preajma ta?

„Contribui doar la acele kilograme în plus pe care trebuie să le câștigi”, a spus el, amintindu-i de conversația lor de azi dimineață și unde prefera el.

acele curbe — șoldurile și fundul ei. „Și m-am gândit că nu ai mâncat nimic la prânz, așa că asta ar trebui să ne țină toată noaptea, astfel încât să nu ne facem griji pentru cină.”

Era atât de obișnuită să nu mănânce la un program obișnuit, încât sări peste mese se întâmpla tot timpul. „Cu siguranță voi avea burta plină când voi merge la serviciu în seara asta”, a spus ea fericită.

Se uită lung la ea de parcă ar fi vrut să spună ceva, dar, în schimb, î i întoarse privirea i î i servi câteva bucă i din plăcinta savuroasă. Amândoi s-au sprijinit de blat unul lângă celălalt, mulțumiți să-și mănânce pizza chiar acolo, în bucătărie.

După câteva mușcături, ea rupse liniștea ușoară care se așezase între ei. — Ți-ai făcut toate sarcinile?

"Da." Și-a ținut farfuria cu o mână și a băgat mâna în buzunarul din față al blugilor cu cealaltă. Retrăgând un mănunchi de bancnote, i-o întinse. "Asta e a ta."

În mod tentativ, ea a luat banii, complet confuză. "A mea?" Ea clătină din cap și se încruntă, încercând să-și înțeleagă cum ar fi putut să obțină banii furați înapoi. "De unde ai luat-o?"

„Nu sunt banii care lipseau din camera ta”, a spus el, înlăturând această noțiune. „Dar am trecut la biroul motelului să raportez spargerea și să-ți obțin o rambursare pentru restul plății săptămânii tale, deoarece nu mai stai acolo.”

Ea se uită la el neîncrezătoare. „Sunt șocat că ți l-au dat înapoi.”

El a ridicat din umeri, de parcă nu ar fi fost mare lucru. „Băiatul avea nevoie de puțină motivație pentru a preda banii, iar eu i-am dat.”

Lăsând banii deoparte, ea zâmbi amuzată, sigură că știa care fusese factorul motivant. — Ți-ai aruncat insigna și te-ai jucat pe polițistul cel mare și rău, nu-i așa?

A chicotit fără scuze. "S-ar putea să am."

— Ei bine, mulțumesc, spuse ea sincer. "Apreciez asta." Nu erau mulți bani în schema lucrurilor, cu siguranță nu atât de mulți cât fuseseră furați, dar fiecare dolar a făcut diferența pentru ea și viitorul ei.

Și-au terminat pizza și, deși ea a avut impresia că în mintea lui Levi se gândea și alte lucruri pe baza expresiei sale contemplative, el nu a împărtășit nimic care l-a distras. L-a ajutat să învelească resturile în folie de tablă și să le pună la frigider. În timp ce a luat

cutie de carton afară, la gunoi, le-a pus farfuriile în mașina de spălat vase și a șters zona, bucurându-se de treburile casnice.

Sacul de plastic pe care îl adusese cu el mai devreme se afla la capătul îndepărtat al tejghelei, iar ea apucă geanta și întinse mâna înăuntru pentru a pune deoparte tot ce cumpărase el. Scoase o cutie neagră de prezervative Magnum exact când îl auzi pe Levi întorcându-se înapoi în bucătărie.

Ea ridică privirea la el cu ochi mari, iar el îi aruncă un rânjet sexy.

"Ce s-a întâmplat?" întrebă el, umorându-și tonul în timp ce se apropia a ei. — Prea îngâmfat din partea mea?

După ceea ce se întâmplase azi dimineață între ei — în pat și la duș, ea nu l-a învinuit că și-a cumpărat protecția. Cu ea rămânând aici sub același acoperiș ca el, amândoi știau că sexul era inevitabil.

Dar ea a ridicat o sprânceană și nu a rezistat să-l tachineze puțin. „Presumptuos pentru că ai cumpărat prezervativele sau pentru că ai luat mărimea Magnum?”

Râsul lui era jos și răutăcios în timp ce o ținea de tejghea cu intenție, ochii lui sclipind de căldură și dorință în timp ce se uita în jos la buzele ei întredeschise. „Dragă, ai avut mâna înfășurată în jurul penisului meu tare în această dimineață și cât ai putea să-ți descurci în gură. Poate ai nevoie de un memento cu ce ai de-a face?”

Întrebarea semăna mai degrabă cu o îndrăzneală salacioasă, iar corpul ei a răspuns cu un val de umezeală între coapse. „Da, poate da.”

Și-a înclinat capul astfel încât respirația lui caldă să-i atinse coaja urechii. „Atunci haideți să vă facem să vă familiarizați din nou cu lungimea și lățimea penisului meu, astfel încât să nu aveți nicio îndoială în mintea dvs. cu privire la dimensiune.”

Apucând-o de mână, el îi apăsă palma de vârful blugilor lui și îi răsuci degetele în jurul erecției substanțiale care se forma deja. „Și din moment ce mâna și gura ta își amintesc cu greu dimensiunile exacte ale penisului meu, hai să vedem cum se potrivește în păsărica ta strâmtă.”

Oh Doamne. Gura bărbatului era atât de murdară, cuvintele lui atât de obscene și o făcea fierbinte și umedă ca naiba. Ea dorea tot ceea ce oferea el, cu excepția timpului nu putea fi mai greșit. — Nu putem, reuși ea, cu dezamăgirea clară în voce. „Trebuie să plec în curând la serviciu.”

Pofta din privirea lui s-a răcit cu câteva grade, suficient pentru ca ea să vadă strălucirea fără compromisuri din ochii lui în timp ce se uita direct în ai ei. „Ești

nu intru în seara asta."

Ea se înțepeni împotriva lui. Despre ce naiba vorbea? "Bineinteles ca sunt."

„Nu, nu ești", a repetat el, cu expresia neclintită. „Am sunat la managerul magazinului și i-am spus că ai renunțat."

Gâfâi, șocul făcând-o momentan fără cuvinte în timp ce absorbea ceea ce tocmai spusese el. Ea știa că el ura locul unde lucra ea, dar nu-i venea să creadă că va face ceva atât de neplăcut care să-i afecteze în mod direct mijloacele de trai. „Levi, am nevoie de jobul acela." Panica s-a instalat imediat, iar ea a încercat să se îndepărteze de el.

El o apucă de șolduri, ținând-o exact acolo unde era. — Calmează-te, dragă, spuse el pe un ton lini titor. „Promit că ai un loc de muncă. Unul nou în care veți fi în siguranță și nu trebuie să vă faceți griji că vreun înțepător vă va îndrepta din nou cu pistolul în cap. Vei câștiga chiar mai mulți bani decât faci la magazin."

Capul i se învârtea în timp ce încerca să înțeleagă ceea ce spunea el. "Nu înțeleg."

El a zâmbit, deși ea nu a ratat privirea precaută din ochii lui, în timp ce el continua să-i evalueze reacția. „Fratele meu Clay te angajează să lucrezi la barul lui ca chelneriță de cocktail. Își plătește toți angajații mult peste salariul minim, plus tu iei acasă orice bacșiș pe care le faci. Și îți va acorda câte ore vrei sau ai nevoie și vei începe mâine seară."

Complet copleșită, ea se uită la el, în timp ce înțelegerea a ceea ce făcuse el se scufunda în el. Ce făcuse pentru ea. A fost un gest atât de gânditor și de amabil și a însemnat atât de mult pentru ea, încât a fost greu să-ți rețină lacrimile care amenințau să iasă. „Levi..."

El îi apăsă un deget pe buze, tăindu-i-o. „Te rog, nu fi supărat", a spus el în grabă, privirea din privirea lui atât de grijulie încât o făcu să o doară inima. „Știu că ar fi trebuit să te întreb mai întâi, dar nu am vrut să-ți dau șansa de a te certa sau de a spune nu. Nu suport gândul că lucrezi la acel magazin după ce ți s-a întâmplat."

Intențiile lui erau atât de bune și pure, iar ea nu era obișnuită ca cineva să fie atât de altruist în numele ei. — Nu sunt supărată, spuse ea, înghițind în spate senzația de strângere în gât. „De fapt, sunt foarte recunoscător. Mulțumesc."

A expirat adânc, u urarea lui atât de profundă încât tensiunea din corpul lui s-a u urat i i-a zâmbit din nou. „Este un lucru bun că ai fost de acord, pentru că am crezut serios că va trebui să scot cătușele și să le folosesc pentru a te ține aici.”

Nu i-a ratat privirea stricată din privirea lui și gândul de a fi legat de cătușele lui Levi și de a-l lăsa să aibă control complet asupra plăcerii ei, așa cum o făcuse azi dimineață, i-au transmis un fior secret.
Acum că au avut toată noaptea împreună, ea a vrut să profite.
Întâmpinându-i privirea, ea îi aruncă un zâmbet înflăcărat, îmbietor, în timp ce se ridică pe degetele de la picioare și își frământă gura de a lui într-un sărut tentant. „Du-te înainte și încătușează-mă, ofițer Kincaid”, a îndrăznit ea într-o șoaptă seducătoare. "Știi că vrei."

„Doamne,” spuse el cu un mârâit scăzut, aprig, care o făcu să tremure de nerăbdare.

El a prins una dintre mâinile ei în a lui, apoi a luat cutia de prezervative Magnum pe care o pusese pe blat și a condus-o afară din bucătărie. Ea a crezut sigur că se îndreptau spre dormitorul lui, dar el se opri în sufragerie în fața canapelei moale și moale.

„Rămâneți chiar aici”, ordonă el, aruncând cutia de protecție pe una dintre ele pernele. "Ma intorc imediat."
Nu a trebuit să aștepte mult până se întoarce. În dormitorul lui, își scoase tricoul și acum purta doar blugii și un zâmbet rău ca păcatul pe fața lui superbă. Picioarele îi erau goale și o pereche de cătușe de argint îi atârnau de mână.

Oh, Doamne, chiar aveau de gând să facă asta. Avea să-i permită acestui bărbat să o rețină și să o ia așa cum dorea el. Și fiecare parte a ei a vrut ca el.

Stătea lângă ea, ochii lui verde închis căutându-i pe ai ei. „Ești sigur că ești de acord cu asta?”
Ea a dat din cap. "Da."
„Atunci hai să te dezbrăcăm.” A scăpat manșetele lângă cutia de prezervative, apoi și-a strecurat mâinile sub tivul tricoului ei, împingând materialul încet pe corp.

Ea tremura când degetele lui îi treceau de-a lungul cărnii goale și își ridică brațele peste cap, astfel încât el să poată scoate vârful. Întinzându-se în spatele ei, i-a desfăcut sutienul și l-a lăsat să cadă și pe podea. Sânii i s-au umflat

sub privirea lui avidă, iar ea a înlăturat un geamăt când el și-a tras sfarcurile în puncte strânse, dureroase, înainte de a-și trage degetele în jos până la nasturele blugilor ei. Pe îndelete, le desfăcu și coborî fermoarul. Îi împinse denimul până la coapse, apoi o lăsa să-i ia restul drumului.

Asta a lăsat-o pur și simplu în chiloți simpli și plictisitori de bumbac, dar felul în care privirea lui flămândă se plimba pe lungimea ei a făcut-o pe Sarah să se simtă incredibil de sexy și chiar frumoasă.

El ridică cătușele și se întoarse spre ea.

„Aceia sunt adevărați?” întrebă ea curioasă. Cu siguranță arătau

aceasta.

"Da. Sunt cătușele mele de serviciu și abia aștept să le văd pe tine, spuse el cu burlaci.

Ea întinse mâinile, oferindu-i-se fără ezitare.

— Atunci pune-mă în mână, ofițer Kincaid, spuse ea răgușită. "Fa-ma al tau."

* * *

Fa-ma al tau. Cuvintele lui Sarah au stârnit ceva fierbinte și posesiv în adâncul stomacului lui Levi și l-au făcut să-și dea seama în acel moment cât de mult își dorea ca această femeie să fie a lui. Și mai mult decât fizic.

A fost un gând nebun, având în vedere că își petrecuse întreaga viață de adult evitând relațiile angajate și nu investește niciodată emoțiile când era vorba de sex sau de femei în general. Dar, în timp ce se uita la Sarah acum, stând în fața lui vulnerabilă și aproape goală, cu brațele întinse spre el cu o acceptare atât de dulce, ceva în interiorul lui s-a schimbat într-un mod pe care nu-l mai simțise niciodată înainte, pentru că întotdeauna fusese prea păzit. .

Cunoașterea trecutului lui Sarah și a problemelor ei cu oamenii de încredere a făcut această acceptare a ei cu atât mai umilitoare, iar el a văzut-o pentru darul care era. Ochii ei albaștri erau mari și fără viclenie, iar corpul ei era complet relaxat, cedându-i chiar înainte ca el să o ceară.

Era perfectă pentru el, din toate punctele de vedere.

Reținuse alte femei din cauza nevoii lui de control, dar Sarah era polar opusul fiecăreia dintre acele întâlniri scurte și de scurtă durată.
Ea nu era una dintre acele dracu’ necomplicate și fără minte pe care le căutase în trecut și el a refuzat să o trateze la fel. Dar nu avea de gând să mintă - gândul la cătușele lui atârnând în jurul încheieturilor ei delicate a făcut

el tare ca granitul. Restricționarea capacității ei de a-și folosi mâinile a devenit totul despre el, sporind plăcerea ei în toate modurile imaginabile și nu despre propriile lui blocări personale.

Se aștepta ca el să-și asigure mâinile în fața ei, dar el a făcut opusul și i-a tras brațele la spate, unde a trecut să prindă buclele de oțel din jurul încheieturilor ei mici. Se asigura că nu erau prea strânși, apoi nu se opuse să mângâie încet un deget în adâncimea coloanei ei. Ea a tremurat, iar geamătul blând și încântător pe care l-a eliberat s-a dus direct la pula lui care deja pulsa.

Ea întoarse capul și încercă să se uite la el. — Aici ajungi să mă percheziționați? întrebă ea pe nerăsuflate, jucăușă.

El a zambit. „Vrei să fii perchezi ionat?"

Ea dădu din cap. — Da, vă rog, ofițer Kincaid.

În continuare în spatele ei, el și-a agățat degetele mari în talia chiloților ei și i-a împins pe picioarele ei până când i-au căzut în picioare.

Apropiindu-se de spatele ei, el și-a înghiontat genunchiul între coapsele ei.

„Întinde-mi aceste picioare superbe, fată murdară. Vreau să mă asigur că fac o căutare foarte amănunțită ."

Ea și-a lărgit poziția, apoi a tras un aer rapid când el a întins mâna și i-a luat sânii în mâini, mângâindu-i și ciupindu-i ușor sfarcurile.

„Ce speri să găsești?" a întrebat ea atât de nevinovat.

„O păsărică udă", îi sufla el în ureche, în timp ce mâinile lui înfășurate alunecau pe stomacul ei spre destinație. „Este datoria mea să mă asigur că acest corp este gata să fie tras, în stilul Magnum."

Ea a râs încet, apoi a gemut când degetele lui s-au adâncit în ea moale falduri de carne, deja moale de dorință. „Sunt suficient de ud pentru tine?"

"Nu încă." El mu că curba goală a gâtului ei, atrăgând un gâfâit speriat de la ea care l-a făcut să zâmbească. „Dar vei fi după ce te voi face să vii."

El a eliberat-o și s-a îndepărtat, iar ea a scos un zgomot de protest către pierderea atingerii sale.

„Nu-ți face griji, dragă", a spus el în timp ce se plimba în fața ei și își trăgea ușor dosul degetelor de-a lungul obrazului ei înroșit. „Nu o să te las mult timp atârnat."

Inițial, el avusese toată intenția să o aplece peste canapea ca să poată intra în ea din spate, greu și adânc, dar și-a schimbat rapid

minte pentru că totul despre a fi cu Sarah era diferit. Ea era diferită, iar când și-a împins penisul în ea de prima dată, a vrut să-i vadă fața în timp ce păsărica ei strânsă se întindea treptat pentru a se adapta pe toți. Voia să vadă cum ea se dezlănțuia doar pentru el și voia să-și simtă mușchii interni strânși în jurul lui în timp ce ea trecea peste fiecare centimetru din tija lui, chiar înainte ca el să-și dea drumul la propria eliberare.

Își dădu repede blugii și slipul, apoi se așeză pe canapea în fața locului în care încă stătea Sarah. Ochii ei smălțuiți au observat lungimea dură și groasă a erecției lui în timp ce el a rupt un prezervativ și s-a învelit.
Ea și-a lins buzele și, oricât de mult i-ar plăcea să aibă din nou gura ei delicioasă pe el, el și-a dorit mai mult în adâncul ei.

„Vino aici și călărește pe mine", a ordonat el încet, iar când ea a pășit înainte, el a apucat-o de talie și a ajutat-o să îngenuncheze deasupra poală. Ea a început să se coboare, dar el a clătinat din cap și a ținut-o pe picioare deasupra coapselor lui.

„Nu încă", a spus el, netezindu-și mâinile de-a lungul șoldurilor ei și de-a lungul cutelor coapselor ei, până când degetele lui i-au deschis păsărica, astfel încât să poată vedea toate pliurile frumoase dintre ele. „Te vreau mai umedă decât ești deja, ca să mă poți lua pe tot."

El a împins două degete lungi înăuntrul ei, și-a frecat degetul mare de clitorisul ei umflat și nevoiaș, iar ea și-a lăsat capul pe spate într-un geamăt tremurător.
A continuat s-o mângâie, încet și adânc, bucurându-se de scaunul din primul rând pe care trebuia să-i privească răspunsul dezinhibat la fiecare atingere seducătoare, la fiecare mângâiere intimă care o aducea din ce în ce mai aproape de locul în care avea nevoie să fie. Cu mâinile încătușate la spate și genunchii depărtați, nu putea face mare lucru decât să-și legăne șoldurile înainte și înapoi și să-i călărească mâna în încercarea de a-și urmări evaziva eliberare.

Pena lui s-a zvâcnit cu nerăbdare și apoi a simțit în sfârșit ceea ce așteptase. . . senzația de fluturare din jurul degetelor lui, umiditatea proaspătă care i-a acoperit mâna și sunetele nearticulate pe care le scotea ca un orgasm au început să se rostogolească prin ea.

Un orgasm care i-a aparținut . El a vrut-o. Trebuia să fie o parte din asta și o parte din ea. Știind că trebuie să acționeze rapid, el și-a scos degetele, și-a aliniat capul penisului la intrarea în corpul ei, apoi a apucat-o de talie și a tras-o puternic în jos, în același timp în care și-a înclinat șoldurile.

în sus, îngropându-se până la mâner. Ea a strigat la împingerea inițială adâncă, nesfârșită, care a umplut-o complet și i-a furat literalmente respirația din plămâni.

Și înainte ca el să-și poată recupera, dulcea, sexy și frumoasa lui Sarah s-a dezlănțuit cu el, sânii ei drăguți sărind ademenți în timp ce ea aluneca în sus și în jos tija lui palpitantă în mișcări sacadate. Coapsele ei s-au strâns de ale lui în timp ce ea și-a ondulat șoldurile în timp ce-și șlefuia păsărica tare de osul pubian al lui pentru o frecare suplimentară, pentru amândoi.

A fost prea mult. Supraîncărcare senzorială.

Întârziat, Levi și-a dat seama de ce în mod normal nu-i pasă de această poziție, de ce o evitase întotdeauna în alte întâlniri. Pentru că, în ciuda faptului că Sarah avea mâinile reținute, ea a reușit să-l scape de control și, pentru prima dată în viața lui, el nu a încercat să-l ia înapoi. A lăsat-o să aibă.
El a încurajat-o să o ia.

El și-a băgat degetele în părul ei, cuprinzându-i ceafa și forțându-i privirea albastru închis să o întâlnească pe a lui. — Dă-mi dracu', Sarah, îi porunci el îngrozit. „Oricum vrei tu. Orice este nevoie pentru a te face să vii."

Ea scânci în timp ce se mișca mai ritmic deasupra lui, apoi se aplecă spre el și își apropia buzele de ale lui. — Sărută-mă, Levi, spuse ea, cu vocea zdrențuită de nevoie.

Strângându-și degetele în acele șuvițe mătăsoase, și-a înclinat gura peste a ei. Ea a întâmpinat împingerea limbii lui, sugând-o și făcându-l să geme jos în gât. Transpirația le aluneca trupurile în timp ce se încordau unul împotriva celuilalt, dar tot nu era suficient de aproape. Destul de greu. Suficient de adânc.

Se temea că nu va fi niciodată.

El i-a eliberat părul și i-a prins fundul în mâini, trăgând-o înainte într-un mod care i-a zgâriat clitorisul și a făcut-o să tremure întregul corp. Dorința, pofta și nevoia s-au ciocnit în interiorul lui, trimițându-l pe Levi peste margine în timp ce pereții interiori ai lui Sarah îl strângeau strâns, strângând fiecare gram de plăcere din el și mulgându-și penisul până când nu mai avea nimic de dat.
Până când a știut că nu va mai fi niciodată la fel.

Sarah habar n-avea, dar ea îl deținea .

Capitolul zece

Cu Sarah prăbușită la pieptul lui, corpul ei relaxat și respirația revenind treptat la normal după ceea ce tocmai se întâmplase între ei, Levi și-a cuprins un braț în jurul taliei și a reușit să se întindă pe podea și să-i apuce blugii fără a o lăsa să cadă. poala lui.

Abia s-a mișcat, dovadă a cât de cheltuită era și asta l-a făcut să zâmbească. L- a făcut să zâmbească. Cumva, și într-un timp foarte scurt, ea reușise să-l facă să simtă lucruri pe care nu le lăsase niciodată să treacă pe lângă zidurile pe care le construise în jurul inimii lui. . . speranță, nevoie și un dor necunoscut, care era uluitor în intensitatea sa. În mod șocant, nu s-a luptat cu senzațiile. Nu, pentru prima dată în viața lui, le-a primit bun venit, chiar și-a dat seama că, în cele din urmă, ea încă putea să plece – dar i-ar fi al naibii de dificil să facă asta când sau dacă va veni momentul.

A reușit să scoată cheia din buzunarul din față al pantalonilor și a eliberat încheieturile lui Sarah din închisoare. Brațele ei s-au lăsat în lateral, iar el a chicotit în timp ce le-a masat în caz că ar fi adormit. La naiba, începea să creadă că ea a adormit.

Își mângâia mâinile în sus și în jos pe spatele ei. "Hei. Mai esti cu mine?”

— Abia, murmură ea, respirația ei caldă mângâindu-i gâtul înaintea ei î i ridică încet capul i îi întâlni privirea. "Ce s-a intamplat?"

El a chicotit. Părea năucită și năucită, în cel mai bun mod posibil, iar el nu s-a putut abține să o tachineze. „Cred că tocmai te-ai familiarizat cu un cocoș de mărimea lui Magnum.”

Un roșu adorabil i-a cuprins obrajii, chiar dacă își dădea ochii peste cap spre el. „Da, s-ar putea să te obișnuiești cu asta”, a spus ea cu un zâmbet drăguț. „Nu că mă plâng, pentru că te-ai simțit al naibii de uimitor.”

„A fost tot tu, dragă”, a spus el, bucurându-se de această glumă u oară dintre ei, care se sim ea atât de u oară i naturală. „Trebuie să merg să fac curățenie. Ce zici să rămâi aici și mă întorc imediat?”

„Bine”, a spus ea și s-a târât spre secțiunea lungă a canapelei, unde putea încă să se întindă.

S-a ridicat și a acoperit-o cu pătura ușoară pe care o ținea pliată peste canapea, apoi a dispărut în baie. S-a întors câteva minute mai târziu, încă gol, și s-a așezat sub cuverturi lângă ea. Ea s-a ghemuit imediat lângă el, atât de caldă, moale și mulțumită, iar el și-a dat seama pentru prima oară că canapeaua era un loc grozav de mângâiat.

Aștepta. Cuvântul îmbrățișare tocmai intrase în vocabularul lui? Da, da, a fost, iar Isus, Mason ar avea o zi de câmp cu acela.

Dând din cap, Levi o băgă pe Sarah în curba brațului său, dorind să o țină așa, în siguranță și în siguranță, astfel încât nimic să nu o poată răni vreodată. Cel puțin ea nu mai lucra la Circle K într-un cartier de rahat, dar nu se putea opri să se gândească la ceea ce îi spusese funcționarul motelului mai devreme despre un tip care întreba despre Sarah.

"Pot să vă întreb ceva?" spuse Sarah, scoțându-și cuvintele din gură înainte să o poată întreba ce avea în gând .

"Sigur." Își mângâie absent mâna pe brațul ei gol, imaginându-și că el îi va răspunde mai întâi la întrebare, apoi el i-ar fi datorat în schimb. "Poti sa ma intrebi orice."

"Orice?" Ea și-a ridicat capul și i-a zâmbit, cu ochii strălucind jucăuș. "Esti sigur de asta?"

El a ezitat înainte de a răspunde. Habar n-avea ce voia ea să știe, dar a fost șocat să-și dea seama că cu adevărat nu-l deranjează să împărtășească lucruri despre el cu ea. Poate pentru că ea crescuse la fel și avea un trecut la fel de dureros ca al lui, i-a fost mai ușor să se deschidă față de ea. Știa că nu va exista nicio judecată, doar înțelegere.

„Da, sunt sigur. Ce este în mintea ta?"

„Mi-a plăcut foarte mult ceea ce tocmai am făcut”, a spus ea cu un zâmbet sincer, deși el nu a ratat nota tentativă din vocea ei. „Știu că a pune cătușele pe mine este legată de problema de a avea controlul, și ai fost foarte clar despre asta din față. Dar ai spus ceva aseară în timp ce luam cina la care mă tot gândesc.

"Si ce-i aia?" Discutaseră multe lucruri noaptea trecută, în special despre trecutul ei, în timp ce el fusese mult mai vag în privința lui. La acea vreme, asta fusese o tactică deliberată din partea lui.

Degetul ei arătător a urmărit distrat modele imaginare pe pieptul lui, iar sprâncenele ei se încruntă. „Ai făcut un comentariu despre când erai un băiețel, cum ai fost mereu amenințat că vei fi bun sau vei fi luat. Cine ți-a facut asta?"

El a expirat adânc și a îndepărtat privirea de la privirea ei iscoditoare. Știa că o întrebare personală se profilase, dar nu ar fi ghicit niciodată că ea va întreba despre partea cea mai dificilă a copilăriei lui. Cel care îl modelase și modelase în moduri care îi afectaseră fiecare aspect al vieții din cauza secretelor întunecate și urâte pe care fusese forțat să le ducă și a emoțiilor pe care trebuia să le înăbușe pentru a supraviețui.

Avea cinci ani pe atunci, dar acum era un bărbat matur. Amenințarea devastatoare și înspăimântătoare pe care o emisese mama lui drogată nu mai putea să-l rănească. Întotdeauna încercase să păstreze acea parte a trecutului său îngropată adânc – nimeni nu știa ce îndurase, nici măcar frații săi, pentru că mama lui le folosise și ca parte a intimidării ei. Poate că era timpul să lase totul afară, ca să poată elibera furia și amărăciunea legate de acele amintiri.

Când el a rămas tăcut prea mult timp, ea și-a lăsat capul înapoi pe umărul lui. — Dacă nu vrei să vorbești despre asta, înțeleg, spuse ea încet.

„ Vreau să vorbesc despre asta, cel puțin cu tine.” Cuvintele au ieșit înainte ca el să se gândească de două ori la asta, dar nu le-a regretat. „Dar trebuie să te avertizez din față, nu este o poveste frumoasă.”

Îi simți zâmbetul pe piept. „Tu și cu mine avem asta în comun. Nici unul dintre noi nu a avut o copilărie simplă sau idilică, așa că mă îndoiesc că orice spui că m-ar șoca.”

Nu era atât de sigur de asta, dar în timp ce își trecea degetele prin părul ei moale, a decis să fie complet sincer în privința tuturor. „Știi deja că mama mea este o drogată și o prostituată. Drogurile erau tot ce-i păsa și, din câte îmi amintesc, până la vârsta de cinci ani, cât timp frații mei erau la școală, ea mă lua cu ea în ceea ce ea îi numea „competențe speciale”. Ea nu a vrut să mă lase singură în noi

apartament și riscă ca cineva să sune la serviciile sociale, dar la naiba, chiar mi-aș fi dorit să mă lase în urmă."

Ea î i ridică privirea la el, cu expresia dureroasă. „Cât de rău a fost?"

— Foarte rău, spuse el, cu vocea deja crudă, cu stomacul în noduri. „Mai întâi, trebuia să obțină bani pentru drogurile ei și ajungeam pe alei întunecate care mă speriau. Și nu a fost deosebită în privința modului în care a câștigat acei bani. M-ar pune să stau pe bancheta din spate a mașinii ei proaste, în timp ce îi dădea o mufă oricărui john la întâmplare pe scaunul din față, sau m-ar pune să aștept singur în vehicul în timp ce ea dispărea într-o cameră de motel slăbită pentru o oră într-un cartier infestat de droguri unde oricine m-ar fi putut duce. Aveam cinci ani," a spus el, cu tot corpul vibrând de furie.

Ea și-a cuprins brațele strâns în jurul lui, îmbrățișându-l într-un mod în care nu mai fusese ținut niciodată în brațe. Ca o ancoră solidă în această mare agitată de emoții pe care o naviga. Din punct de vedere fizic, el a simțit confortul și sprijinul ei, dar ea a rămas tăcută, dându-i șansa de a curăța fiecare ultima amintire respingătoare.

„Îmi amintesc că bărbații veneau la mașină în timp ce ea era plecată și încercau să mă ademenească cu bomboane sau cu o promisiune de jucărie." Pedofili, cel mai probabil, Levi știa acum. „Țineam ferestrele sus și ușile încuiate pentru că eram atât de înspăimântat, dar uneori era atât de fierbinte încât eram udat de sudoare când se întorcea ea în mașină. Până atunci avea banii de care avea nevoie și tot ceea ce conta pentru ea era să cumpere acea pungă mică de crack, metanfetamina sau eroină. Nu-i păsa care. Și odată ce a avut-o, nu a ezitat să pufnească praful sau să se ridice chiar în fața mea."

Își auzea dezgustul din voce, putea simți încleștarea maxilarului în timp ce retrăia acel coșmar. „Au fost atât de multe ori când am plâns și am implorat-o să nu mă ia, să mă lase acasă. I-am spus cât de frică îmi era și au fost de câteva ori când chiar am avut un atac de panică, dar nu i-a păsat. Și apoi am făcut greșeala să-i spun că am de gând să-i spun lui Clay despre „treburile" ei, iar ea s-a răsturnat complet asupra mea și s-a înfuriat. Mi-a spus să tac naiba, că dacă spun ceva cuiva despre unde am mers sau ce a făcut ea, voi fi luat. Nu l-aș mai vedea niciodată pe Mason sau Clay."

Cățea fără inimă se jucase cu cele mai mari temeri ale sale în copilărie, pentru că frații lui mai mari erau totul pentru el și singurii doi oameni din viața lui

îi pasă și știa că îl va face să se simtă în siguranță. Dar propria sa mama îi refuzase acel sentiment de securitate. Îl forțase să îndure stilul ei de viață sordid și să-și păstreze secretele pentru că îi era groază să-i piardă pe Clay și Mason, să nu-i mai vadă niciodată.

Alături de el, Sarah se înțepenise, limbajul trupului ei lăsându-i să știe că, da, el o șocase, până la urmă. Și când ea și-a ridicat din nou capul, durerea care sclipea în ochii ei făcu inima lui să se strângă în piept.

„Așadar, pentru a-ți face față și a-ți controla temerile, te-ai închis în singurul mod în care știai cum”, a spus ea.

Își dădu seama de ce îl înțelegea atât de bine. Probabil pentru că făcuse același lucru după ce familia adoptivă a lăsat-o în urmă. „Da. A trebuit să înfund toate acele emoții adânc în interior și să le țin îngropate. Totul s-a terminat când am fost în sfârșit suficient de mare pentru a merge la școală în același timp cu frații mei, dar când mama mea a murit când aveam opt ani, totul s-a schimbat drastic din nou.”

— Atunci fratele tău Clay a început să te crească pe tine și pe Mason, nu? întrebă ea, amintindu-și câteva dintre detaliile pe care le împărtășise cu ea.

El a dat din cap. "Da. Și din moment ce Clay își făcea mereu griji că vom fi despărțiți sau luați dacă serviciile sociale aflau vreodată despre situația noastră, îmi spunea mereu mie și lui Mason că trebuie să fim buni și să nu ne încurcăm și să nu le spunem niciun cuvânt. pe cineva despre situația noastră.

Să mă comport și să fac ceea ce a spus Clay a fost ușor pentru mine, pentru că până atunci învățasem deja cum să-mi controlez emoțiile și să păstrez totul înăuntru. Am fost strâns și disciplinat, ceea ce a fost un lucru bun, deoarece Mason testa constant răbdarea și autoritatea lui Clay.”

Ea întinse mâna și îi atinse obrazul, cu degetele calde, moi și liniștitoare. „Îmi pare atât de rău că a trebuit să treci prin toate astea.”

El a ridicat din umeri și i-a prins ușor mâna, așezând-o înapoi pe pieptul lui, chiar peste inima lui care îi bătea. „Aseară, când te-am dus înapoi la motel, mi-a amintit de locurile pe care mă ducea mama mea și m-a îmbolnăvit fizic să mă gândesc că vei sta acolo.” Ceea ce i-a amintit. . . „Apropo, când ți-am primit banii înapoi astăzi, funcționarul de la recepție a menționat că un tip a întrebat despre tine. Vroia numărul camerei tale, și nemernicul i l-a dat fără să-și afle numele .

Nu sunt sigur dacă acest tip este conectat la spargere, dar ți se întâmplă să știi cine ar putea fi această persoană?”

Cu fiecare cuvânt pe care îl rostia, ochii lui Sarah deveneau din ce în ce mai mari. El a văzut panica și frica ciocnind în adâncuri, în timp ce ea se uita la el și șopti: „O, Doamne”, cu o voce sugrumată. — Și dacă aș fi fost acolo aseară?

Se ridică brusc, ținând pătura la piept, încercând să se îndepărteze de el. El s-a ridicat repede și el și a prins-o de braț, refuzând să-i dea drumul până când nu va primi niște răspunsuri pentru că ceva nu era în regulă. Foarte greșit.

„Sarah?” Numele ei era o cerere blândă pentru atenția ei, pentru a o scoate de ceata ei de suferință, dar nu părea să funcționeze. "Cine a fost?"

Fața ei era palidă, respirația greoaie în timp ce își trecu o mână tremurândă prin păr. „Știam că este doar o chestiune de timp”, mormăi ea, mai mult pentru sine decât pentru el.

„Înainte de ce?” întrebă el nerăbdător, dorind să scuture răspunsurile de ea, dar încercând ca naiba să nu o sperie mai mult.

Ea î i întoarse spre el ochii plini de groază. „Înainte să mă găsească.”

Iisus Hristos. Cineva o pândea, î i dădu seama Levi, i se sim ea de parcă ar fi fost lovit cu pumnul în intestin. „Cine, Sarah?” El îi strânse mâna în a lui, încercând să nu urle de frustrare. „Înainte cine te-a găsit?”

„Fostul meu”, a dezvăluit ea în cele din urmă cu o voce mică. „Un tip cu care mă întâlneam de câteva luni.”

Și odată cu acea revelație, atât de multe alte lucruri au avut acum sens pentru Levi. Unde lucrase, motelul necunoscut în care stătuse, banii pe care îi ținuse la îndemână și insistența ei că va pleca din Chicago. Intuiția lui fusese corectă și era ușurat că avea câteva răspunsuri, deși bănuia că ea mai avea nevoie să-i spună. Nu părea la fel de simplă ca o despărțire proastă de un fost iubit.

Se forța să se relaxeze, sperând că o va calma și pe ea. Se a ează pe spate pe canapea i o atrase spre el. „Vino aici”, a spus el cu blândețe și a îndrumat-o astfel încât să stea lateral în poala lui. Acum avea toată pătura înfășurată în jurul corpului ei, ceea ce a fost un lucru bun, având în vedere că amândoi erau încă goi și că ar fi o distragere a atenției să-i ai fundul apăsat pe pula lui.

Se uita drept înainte, expresia ei vulnerabilă dezvăluind toate grijile ei. El i-a atins bărbia și i-a întors fața spre a lui, astfel încât ea să se uite la el. „Trebuie să-mi spui ce se întâmplă. Direct, Sarah. Nu mai sustrageți întrebările mele și nu mai scoateți scuze.” Avea nevoie de fapte

și detalii pentru a o ajuta și a înțelege cu ce se lupta. „Fugi de tipul ăsta?”

— Da, spuse ea cu o voce abia auzită.

Se așteptase la fel de mult, dar auzind-o confirmând asta l-a făcut să fie protector instinctele explodează vertiginos. "Spune-mi de ce."

Ea clătină din cap cu încăpă ânare. „Aceasta nu este problema ta.”

Știa că era obișnuită să fie singură și să se ocupe de lucrurile singură, dar nu avea cum să lase vreun alt bărbat să pună mâna pe ea. Vreodată. „Dragă, îmi fac problema mea. De acum. O să începi de la început și o să-mi spui totul. Totul."

Îi putea vedea reticența, dar ea a vorbit în cele din urmă. „Numele lui este Dylan Harper. L-am cunoscut acum câteva luni când eram chelneriță la un restaurant. Venea în fiecare zi pentru o cafea și o bucată de plăcintă și stătea mereu în secția mea. Părea un tip drăguț, așa că când m-a invitat să ies, i-am spus da.”

A luat o bucată de scame de pe pătură, aturându-și privirea în timp ce continua. „Ne-am întâlnit aproximativ o lună, apoi într-o zi mi-a spus că mergem la un prieten la un grătar la aproximativ o oră și jumătate distanță de Chicago, în Fairdale. Era o zonă rurală, în mijlocul neantului. Era această mică comunitate închisă numită Sacrosanct, despre care Dylan mi-a spus că înseamnă binecuvântat. Când am ajuns, singurul motiv pentru care am primit intrarea a fost din cauza unui tatuaj pe interiorul încheieturii lui Dylan pe care l-a arătat tipului de la poarta de securitate. Mi s-a părut ciudat, dar odată ce am ajuns înăuntru, totul părea normal. La început."

S-a oprit din vorbit, iar Levi a periat ușor câteva șuvițe de păr
obrazul ei și a îndemnat-o să continue. „Ce vrei să spui, la început?”

„Exista această casă principală uriașă, care era frumos întreținută, iar în jurul ei erau grupuri de cabane mai mici în care locuiau alți oameni. Peste o sută, am aflat mai târziu. Comunitatea era pe deplin durabilă, cu câmpuri de fructe și legume organice, un grajd de porci și vaci și găini și apă de fântână. Totul mergea cu energie solară, așa că nimeni nu a trebuit să plece pentru nimic, dar nu mi-am dat seama de implicațiile din toate astea până când nu am fost gata să plec, iar Dylan mi-a spus că aceasta este noua noastră casă.”

Instinctele lui Levi se răsuciră de neliniște. „Nu ai putea să pleci?”

„Credeam că pot”, a spus ea încet, în timp ce își strângea mai strâns pătura în jurul corpului. „Dar poarta principală a fost întotdeauna încuiată cu un paznic care

avea ordine stricte despre cine putea să vină și să plece și era un gard înalt de trei metri în jurul întregii comunități. Nu mi-a luat mult timp să realizez că acest loc era un cult și că eram ținut împotriva voinței mele.”

La dracu. Putea să simtă și să audă cât de greu era pentru ea să vorbească despre asta, dar a continuat să o încurajeze să continue, să spună povestea oricum trebuia. "Ce s-a întâmplat?"

Ea a înghițit greu. „Am fost plasat într-o cabină cu alte trei femei cărora li s-a ordonat să mă vegheze și a trebuit să particip zilnic la ritualuri în care liderul grupului, un bărbat în vârstă pe nume Rick, le-a spălat creierul membrilor pentru a-l venera ca o ființă holistică. În timp ce toată lumea părea să fie admirată de el, eu am fost singurul care a avut o problemă în a-mi preda loialitatea, dependența și încrederea unui bărbat care controla totul și pe toți cei din comunitate.”

Picioarele ei goale ieșeau cu privirea din cuverturi, iar el își trase ușor mâna de-a lungul uneia dintre ele. "Cat timp ai fost acolo?"

"Trei saptamani." Ea îi întâlni privirea, iar el ura cât de rușine părea ea, de parcă ar fi fost cumva vina ei că fusese prinsă acolo. „M-am aliniat cu ceilalți, doar pentru că știam că va fi singura modalitate ca oricine să creadă că m-am transformat într-un adept și că voi putea să mă plimb prin loc mai liber. Am văzut, de asemenea, o latură posesivă, amenințătoare a lui Dylan, care m-a speriat și mi-a spus clar că, dacă voi încerca vreodată să plec sau să evadez, mă va găsi și mă va aduce înapoi. Dezertarea comunității Sacrosanct este considerată o infracțiune pedepsită, dar eram disperat să ies de acolo.”

Evident, ea scăpase, iar el nu-și putea imagina cum a trecut ea printr-un loc atât de bine păzit. Când ea a rămas tăcută, el a înghiontat-o din nou cu cuvinte. "Ce-ai făcut?"

„În fiecare zi, am încercat să caut o modalitate de a ieși de acolo și, după trei săptămâni, am observat la capătul îndepărtat al terenului securizat că era o ramură groasă de copac care atârna peretele blocului în complex și am știut. asta era singura mea speranță de a scăpa. Mi-a luat câteva zile de gândire, dar am ajuns să iau o frânghie lungă și am aruncat-o peste membru, apoi am folosit-o ca să mă ajute să urc pe perete cu picioarele până am putut să apuc vârful și să trec peste el. .”

„Este al naibii de plin de resurse”, a spus el, impresionat că ea găsise o modalitate de a folosi ramura.

— Eram disperată, spuse ea ridicând din umeri. „Am avut câteva lucruri în rucsac și cincizeci de dolari în buzunar pe care le-am furat din casa principală. Mi-am făcut autostopul înapoi la Chicago și a trebuit să locuiesc pe străzi o vreme până când am putut găsi un loc de muncă și un loc în care să-mi permit să locuiesc. . . Încă mă simt atât de prost și naiv pentru că am ajuns într-o situație atât de proastă."

„Dragă, nu e vina ta", a spus el, încercând să o liniștească. „Tot ce contează este că ești afară acum. Ești aici cu mine acum și ești în siguranță.
Nu voi lăsa să ți se întâmple nimic."

Ea ridică spre el ochii plini de lacrimi, ceea ce aproape i-a spulberat inima. „Nu poți face o astfel de promisiune. Dacă Dylan m-a urmărit până la motel, mă va găsi din nou. Un fior îi năvăli trupul. „Și dacă mă aduce înapoi în complex, nu voi mai fi niciodată liber."

— Dacă te găsește, pot să garantez că nu te va răni, spuse el cu înverșunare.

Ea clătină din cap în semn de negare. „Nu mă poți proteja pentru totdeauna."

Da, ar putea. El îi prinse bărbia între degete, astfel încât ea să se uite în ochii lui. A înțeles că nu o poate ține închisă în casa lui la infinit, dar Levi ar putea să o țină în siguranță până când va putea găsi el însuși acest nemernic și să se asigure că nu o mai atinse niciodată pe Sarah. Ca polițist, avea resurse și, în acest caz, nu a avut probleme să profite de acest sprijin.

— Ascultă-mă, spuse el, hotărât să o liniștească, să atenueze panica reflectată în ochii ei. „Veți lucra la barul fratelui meu, înconjurat de oameni în care am încredere, care sunt ca o familie pentru mine și frații mei. Clay se va asigura că toată lumea știe despre Dylan și nu vei fi niciodată singur. Te voi duce la Kincaid și te iau, iar dacă nu pot fi cu tine, va fi cineva în care am încredere. Mereu." Și acesta era un jurământ pe care nu l-ar fi încălcat.

„Doar până când voi putea economisi suficient și voi pleca", a insistat ea, compromițând în singurul mod în care mi-a permis. „Nu vreau să fiu o povară și un inconvenient, pentru tine sau pentru oricine altcineva."

Ea nu era nici pentru el. De fapt, ea devenise mult mai mult decât anticipase el vreodată, totul într-o perioadă foarte scurtă de timp. Dar devenise din ce în ce mai clar că Sarah credea că este o pacoste pentru că așa fusese tratată de la moartea părinților ei. Chiar acum, în acest moment, nu a fost posibil să o convingă de contrariul. Deocamdată, trebuia să fie suficient ca ea să aibă încredere în el, iar Levi a refuzat să-i dea vreun motiv

regret acea alegere sau fă orice pentru a o dezamăgi așa cum au făcut-o mulți alți oameni din viața ei.

„Hai să luăm totul pe rând, bine?” a întrebat el pentru ca ea să nu se simtă presată să ia decizii impulsive bazate pe emoțiile ei instabile chiar acum.

— Bine, spuse ea încet, cu expresia obosită.

Mulțumit că ea fusese de acord, el și-a împins degetele în părul ei de pe o parte a feței ei și i-a adus capul pe umărul lui. El și-a alunecat degetul mare peste obrazul ei moale, iar ea a oftat și s-a ghemuit mai aproape. Treptat, corpul ei s-a relaxat pe lângă al lui, iar el a simțit-o lini tită, răsuflarea uniformă pe partea laterală a gâtului lui și a știut că ea adormise.

A ținut-o un timp, gândindu-se la conversația lor, în timp ce încerca să-și pună la punct un plan în minte. Ea avea dreptate . . . Dylan părea genul de tip care nu avea de gând să renunțe, ceea ce însemna că Levi trebuia să fie proactiv când venea să-l găsească pe nemernic înainte să o găsească din nou pe Sarah. Nu ar fi ușor având în vedere că nu avea prea multe informații despre tip, iar complexul din Fairdale nu era în jurisdicția lui ca polițist, dar asta nu l-ar împiedica să dezgroape ce putea despre fostul ei.

* * *

Levi a așteptat până mai târziu în acea noapte, când Sarah dormea în patul lui, apoi și-a luat telefonul mobil și a intrat în bucătărie să sune.

Partenerul lui, Nick, a preluat al doilea inel. „Hei, Ironman! Care-i treaba?"

„Trebuie să cer o favoare”, a spus el, sărind peste orice discuție inactivă și ajungând direct la punctul convorbirii.

„Orice”, a răspuns Nick, imediat la bord.

— Are legătură cu Sarah.

— Sarah, femeia de la magazin? întrebă Nick, pe tonul lui neîncrezător.

— Da, Sarah aia. De parcă ar mai fi fost oricare altul în viața lui. Dar Nick nu era conștient de tot ce se întâmplase între Levi și Sarah de când fusese împușcat, așa că înțelese surpriza partenerului său.

"La naiba. Ai avut noroc în sfârșit?” a glumit Nick.

„De fapt, ea a fost de acord cu o întâlnire cu mine”, a spus Levi, dar nu a detaliat, nu atunci când erau chestiuni mai stringente de discutat. În schimb, l-a explicat pe Nick despre ceea ce se întâmplase după întâlnire, când o dusese pe Sarah înapoi la motel, și despre mărturisirea ei în seara asta despre a fi urmărită de un fost posesiv și controlant, care era membru al unui cult.

„Știi că nu avem nicio autoritate dacă locuiește în Fairdale”, Nick a răspuns odată ce a avut toate faptele. „Este în afara jurisdicției noastre.”

„Da.” Și-a frecat degetele pe frunte, încercând să ușureze tensiunea care se instalase acolo. „Ceea ce am nevoie este de câte multe informații despre acest tip poți obține pentru mine. Numele lui este Dylan Harper și tot ce știu este că în prezent locuiește la complexul Sacrosanct. Vreau să-i fac o vizită prietenească ca civil, ca să mă asigur că nu face nimic prostesc, dacă știi ce vreau să spun.” Nu ar exista o confruntare fizică care să-i pună în pericol slujba de polițist, dar verbal, Levi plănuia să fie foarte convingător.

„Oh, da, știu exact ce vrei să spui”, a spus Nick, cu un zâmbet în glas. „Voi vedea ce pot afla despre el săptămâna aceasta și voi reveni la tine.”

"Perfect. Mulțumesc."

Levi a întrerupt apelul, simțindu-se puțin mai bine. Acum că l-a pus pe Nick să dezgroape tot ce putea despre Dylan, mâine Levi plănuia să se asigure că atât Clay, cât și Mason erau la curent cu situația, înainte ca Sarah să-și înceapă tura la Kincaid mai târziu în acea noapte. Își dorea ochi protectori asupra ei în orice moment. Dacă, dintr-un motiv oarecare, Levi nu putea fi acolo, atunci știa că frații lui îi vor oferi sprijin până când problema cu Dylan va fi rezolvată și Sarah nu mai avea de ce să fugă. Cel puțin, asta spera Levi.

Auzind pașii familiari pe podeaua din lemn, ridică privirea în timp ce Sarah intra în bucătărie, arătând somnoroasă, puțin dezordonată și sexy la naiba, în unul dintre tricourile lui bleumarin de la poliția din Chicago.

„Ce mai faci?” întrebă ea, cu vocea răgușită, în timp ce se îndrepta direct spre el și-și cuprinse talia cu brațele de parcă ar fi fost cel mai natural lucru din lume. „Nu-mi place să mă trezesc singură.”

Nu știa dacă era vorba în subconștientul ei somnoros sau o declarație sinceră, dar îi plăcea că îi era destul de dor de el încât să-l caute.

„Avem grijă doar de câteva lucruri.” Avand grija de tine.

„Întoarce-te în pat”, șopti ea.

Era o invitație pe care nu o putea refuza, chiar dacă era doar pentru a o ține în brațe în timp ce ea dormea.

Capitolul unsprezece

„Ce mărime porți blugi ?”

Sarah a urmat-o pe Samantha prin secțiunea pentru femei din Target, cu Katrina în urmă. Levi o surprinsese în această dimineață cu anunțul că cei doi iau prânzul cu Clay și soția lui, Samantha, și Mason și logodnica lui, Katrina. În timp ce lua masa la un restaurant italian de lângă barul Clay, Sarah le-a spus femeilor că trebuie să cumpere blugi pentru tura ei de la Kincaid mai târziu în acea seară și amândoi au insistat să vină cu ea.

„Ultima dată când am cumpărat o pereche, aveau mărimea cinci”, a spus ea când se apropiau de un perete cu rafturi care țineau perechi de blugi pliați. Samantha sa îndreptat spre perechile mai întunecate și a început să se uite prin grămadă.

Katrina s-a oprit la un rafturi de rochii drăguțe și a aruncat o privire prin ele, în timp ce Sarah gravita spre un rafturi din apropiere pentru a vedea dacă putea găsi ceva acolo. Cele două femei fuseseră atât de drăguțe cu ea și chiar din momentul în care o cunoscuse pe Samantha, observase că ea era genul care o îngrijea. Era, de asemenea, uimitor de frumoasă și bine pusă împreună într-un mod șlefuit și sofisticat. Dar părea ca acasă în Target și părea să știe unde era totul.

Sarah nu avusese niciodată prietene apropiate care crescuseră din cauza faptului că fusese amestecată prin atâtea case de plasament și temerile ei de a se atașa, doar pentru a lăsa oamenii în urmă. Sau ei lăsând- o în urmă. Chiar și ca adult, ea nu avea prieteni apropiați, așa că să petrec această fată cu Samantha și Katrina a fost o schimbare plăcută. Și distracție, de asemenea. Ea râse atât de mult în timpul prânzului lor și simțise deja că se formează o prietenie, chiar dacă era doar pentru o perioadă scurtă de timp.

„Bărbații de acolo par că au o conversație atât de profundă și importantă”, a spus Katrina, pe tonul ei amuzat. „Dar, omule, arată la naiba

fierbinte toți stând împreună.”

Sarah și-a aruncat o privire peste umăr și, desigur, Levi, Mason și Clay erau într-un cerc strâns pe culoarul care separa secțiunea pentru femei de cea pentru bărbați și, da, a fost de acord că toți cei trei bărbați erau arătoși în propria lor zonă separată. moduri. Aveau brațele încrucișate peste piept și toate expresiile lor erau serioase, în timp ce cei doi frați mai mari ascultau orice le spunea Levi.

„Fie vorbesc serioși în legătură cu ceva, fie se enervează unul pe celălalt. Nu sunt sigură care, spuse Samantha cu un rânjet.

Sarah avea senzația că vorbeau despre ea. Levi i-a spus că prânzul de astăzi cu frații săi și cu ceilalți semnificativi ai lor era pentru ca ea să poată întâlni pe toată lumea înainte de a-și începe tura în seara asta, dar ea bănuia că Levi îi anunța fraților săi despre Dylan. Levi era hotărât să o țină în siguranță – de unde insista ca el să o însoțească la țintă, ceea ce le-a determinat apoi pe Samantha și Katrina să li se alăture. Sarah i-a apreciat cu adevărat eforturile și știa că va face tot posibilul. Dar ea a vrut să spună cu seriozitate când i-a spus că nu va fi capabil să o protejeze pentru totdeauna de cineva care era foarte motivat să o găsească.

„Știi, trebuie să spun, nu l-am văzut niciodată pe Levi atât de îndrăgostit de o femeie pe cât pare să fie cu tine”, a spus Samantha în timp ce scotea o pereche de blugi pliați dintr-un teanc și se îndrepta cu pantalonii în mâini. .

„Ca să fiu sinceră, nu l-am văzut niciodată cu o femeie”, a adăugat Katrina zâmbind. „Deci trebuie să fii foarte specială pentru el.”

Sarah nu putu opri fardul cald care i se strecura pe gât și pe față. Faptul că Levi nu adusese niciodată o prietenă pentru a-și întâlni familia și prietenii a fost surprinzător și șocant. Dar chiar și știind că era o excepție - pe care a atribuit-o direct situației ei cu Dylan și a nu avea un loc unde să locuiască - ea a refuzat să citească prea multe

comentarii.

„Așadar, Mason și cu mine ne căsătorim luna viitoare, într-o ceremonie în aer liber, la Clay și Samanthai casa”, a spus Katrina pe nesimțite. „Levi a răspuns deja pentru el însuși înainte de a începe să te întâlnești, dar sper să vii și tu?”

Sarah i-au plăcut foarte mult aceste două femei. Mult. Și știa că încercau să o facă să se simtă binevenită și să facă parte dintr-un grup. Dar șansele erau

că, într-o lună, ar fi plecat. "Multumesc pentru invitatie. Apreciez", a spus ea, dar nu i-a dat Katrina un răspuns ferm.

— Iată o pereche de blugi de mărimea ta, spuse Samantha triumfătoare, exact când Sarah găsi unul pe licență.

Ea a scos denimul din raftul ei în timp ce a întins mâna spre perechea întinsă de Samantha. Le-ar încerca pe amândouă, dar cu fondurile ei limitate, Sarah spera că perechea mai ieftină i se potrivea mai bine, pentru că nu avea cum să-l lase pe Levi să plătească pentru ceva.

În timp ce Katrina continua să cerceteze alte ținute, Samantha a mers cu Sarah în dressing. Înainte să ajungă la tejghea, ea a atins ușor brațul lui Sarah și a oprit-o. Ea aruncă o privire curioasă către cealaltă femeie, nefiind sigură de ce își dorea sau de ce avea nevoie.

Privirea lui Samantha era blândă și sinceră grijulie. „Sper să nu te superi, dar Clay mi-a povestit un pic despre prin ce ai trecut în ultima vreme. Să fii reținut la magazin, apoi să îți spargi camera și să-ți arunce la gunoi . . . Îmi pare foarte rău și dacă pot face ceva pentru a te ajuta, nu ezita niciodată să întrebi." Apoi ea a zâmbit dulce. „Am avut o experiență similară în a începe de la capăt cu nimic, așa că înțeleg cât de greu poate fi."

Sarah clipi la Samantha, uluită de oferta ei de ajutor, dar și șocată că această femeie superbă și rafinată s-ar putea raporta la situația ei.
"Mulțumesc."

Samantha ezită o clipă, apoi se hotărî să vorbească orice avea în gând. „Voiam să-ți spun, de asemenea, că Levi este un tip grozav și el este adevărata afacere, doar în cazul în care nu te-ai dat deja seama de asta."

„Am", a asigurat-o pe cealaltă femeie. Dar nimic din toate astea nu era despre Levi sau despre cât de grozav era el. Era vorba despre viața dezordonată a lui Sarah și despre faptul că nu-i putea oferi lui Levi nici măcar o zecime din ceea ce îi dădea el.

Samantha îi aruncă un ultim zâmbet, împreună cu o strângere ușoară a brațului, apoi se îndreptă înapoi spre locul unde stăteau băieții. Sarah a intrat în dressingul care i-a fost desemnat, cu mintea învârtită cu tot ce tocmai îi spusese Samantha.

Știa deja că Levi era un tip unic – asta fusese evident încă din prima zi în care îl întâlnise la magazin. Dar ceea ce aflase despre el în ultimele zile nu făcuse decât să întărească asta

impresie. Ea nu întâlnise niciodată un bărbat atât de autentic, grijuliu și protector. Sau una cu o copilărie la fel de tragică ca a ei.

În timp ce își scoase blugii vechi și decolorați, se gândi la tot ce se întâmplase noaptea trecută. Felul în care i-a vorbit despre mama lui aproape că i-a frânt inima, dar ceea ce a pățit-o cu adevărat a fost felul în care el ascultase în timp ce ea îi spusese despre Dylan și cât de repede venise în apărarea ei fără judecând-o deloc.

Levi era tot ce își putea dori vreodată la un bărbat, dar învățase din când în când că nimic bun din viața ei nu durează niciodată mult. Dacă ea avea o fericire reală de găsit, aceasta era întotdeauna furată imediat când devenea prea mulțumită. Când ceva a început să se simtă prea bine pentru a fi adevărat, de obicei a fost și a urmat durerea de inimă. Era un ciclu de care nu părea să scape, așa că de ce ar fi Levi altfel?

Nu conta că se îndrăgostise serios de el, se gândi ea în timp ce punea blugii mai puțin scumpi și se uita la ea în oglindă – recunoscătoare să vadă că îi stau bine. Nu conta că sexul cu el nu semăna cu nimic din ceea ce ea nu mai experimentase vreodată – și probabil că nu ar mai fi avut niciodată.

Și cu siguranță nu a contat că el a făcut-o fericită și plină de speranță și atât de incredibil de mulțumită când era cu el. Nu, acesta era de obicei semnul de avertizare că, chiar după colț, viața avea să-i scoată covorul de sub picioare. Din nou.

Deci, deocamdată, trebuia doar să fie recunoscătoare pentru timpul pe care l-a petrecut cu el și să se bucure de fiecare clipă – chiar și atunci când i s-a format un nod uriaș în gât la gândul că timpul ei cu Levi se apropie de sfârșit.

Ea a forțat să renunțe la emoție și și-a dezbrăcat perechea de blugi exact când a auzit o voce masculină vorbind cu însoțitoarea de la dressing. O clipă mai târziu, o bătaie în u ă a auzit-o, surprinzând-o.

„Hei, ai găsit o pereche de blugi care funcționează?” întrebă Levi cu voce joasă.

Colțul gurii i se ridică într-un zâmbet, în același mod în care inima ei batea puțin mai repede ori de câte ori el era prin preajmă și ea salută distracția de la gândurile ei prea deprimante. Deschizând ușa, stătea în spatele ei, deoarece era îmbrăcată doar cu o cămașă și lenjerie intimă, și se uită la el. „Da, am găsit o pereche. Ce cauți în dressingul femeilor și cum ai intrat aici?”

I-a aruncat un zâmbet păcătos care a făcut-o imediat să se topească înăuntru. „M-am gândit că ai nevoie de ajutor sau de părerea mea despre cum se potrivesc.” El î i coborî vocea i îi făcu cu ochiul. — Cel puțin, asta i-am spus fetei de acolo.

— Le-am scos deja, spuse ea, fără a avea încredere în acel zâmbet sau în acea clipă diavolească pentru o secundă.

„Și mai bine”, murmură el și s-a împins ușor în cameră.

Era prea uimită de mișcarea lui îndrăzneață ca să facă altceva decât să-l privească cu gura căscată și să se dă înapoi când el a intrat. În momentul în care a închis și a încuiat ușa, apoi a sprijinit-o de cel mai apropiat perete, ea a știut că avea probleme. Genul sexy de necazuri despre care știa că va fi greu de rezistat.

Înainte ca el să se apropie și să-i șteargă capacitatea de a gândi, ea a apăsat ambele palme pe pieptul lui pentru a opri apropierea lui. Se opri, deși ea știa că mâna ei nu era un factor de descurajare real pentru ceea ce avea în minte. "Unde sunt fetele?" ea a șoptit. — Și Mason și Clay? Gândul că ei așteaptă afară din dressing în timp ce Levi făcea tot ce intenționa să facă, îi făcea obrajii cald. · · ·

„Le-am spus că mă pot descurca de aici, așa că au plecat.” A prins ușor mâinile pe care ea le plantase pe pieptul lui, le-a ridicat pe amândouă deasupra capului ei și le-a fixat cu ușurință de perete cu una a lui.

Apoi și-a înfipt genunchiul între picioarele ei, forțându-le la câțiva centimetri unul de celălalt.

Ochii i se mariră și pulsul i se ciocăni, în panică și entuziasm, când și-a dat seama de intenția lui. „N-ai îndrăzni!” spuse ea cu o voce joasă, șuierătoare.

„Da, aș face”, a răspuns el fără rușine și și-a respectat promisiunea, strecurându-și degetele în talia chiloților ei. „Consideră că este o altă fantezie pe care nu știam că o am până în acest moment. Gândul de a-ți oferi un orgasm într-un loc public mă face fierbinte.”

Degetele lui i-au alunecat direct între coapsele ei și în păsărică, făcând-o să tragă un gâfâit în timp ce el și-a concentrat eforturile asupra clitorisului ei, dându-i viață cu câteva mișcări abile. Imediat, a știut că nu va fi o urcare lentă și pe îndelete. Nu, avea să fie rapid, nesăbuit și sălbatic.

Ea a retras un geamăt când el a împins două degete adânc înăuntru și și-a frecat degetul mare peste acel mănunchi de nervi, atrăgând mai multă umezeală din

corpul ei. Rânjetul răutăcios pe care i-l dădea spunea totul – că știa cât de excitată era deja și se distra din plin, în ciuda plăcerii care îi era toată.

Ea a încercat să-și lase mâinile în jos pentru a-l apuca de cap pentru a-l săruta, pentru a înăbuși zgomotele pe care încerca cu disperare să nu le facă, care să atragă atenția asupra camerei lor și a ceea ce îi făcea el. Dar el doar și-a strâns strânsoarea încheieturilor ei, amintindu-i cine era responsabil. El a fost.
Mereu. Și i-a plăcut.

Îi urmărea fața în timp ce-și târa vârfurile degetelor de-a lungul unei zone sensibile de piele de-a lungul pereților ei interiori, iar picioarele ei au început să-i tremure. Presiunea și frecarea au crescut asupra clitorisului ei, iar senzațiile combinate au făcut-o să se despartă.

Voia să țipe de plăcerea care o străbătea în valuri, dar nu putea. Așa că, în schimb, a închis ochii și s-a cutremurat în tăcere de mână și degete jucând-o atât de expert și sa bucurat de restul călătoriei direct în fericire.

Capitolul doisprezece

În următoarele cinci zile, Levi a însoțit-o pe Sarah la și de la serviciu, iar ea nu a fost niciodată lăsată singură. Dacă, dintr-un motiv oarecare, nu putea să o supravegheze, unul dintre frații lui a făcut-o. Așa trebuia să fie până când a știut cu siguranță că Dylan nu mai era o amenințare. Doar că nu se știa cât va dura asta.

Levi și Sarah se stabiliseră într-un tipar acasă. Nu avusese niciodată o femeie să petreacă timp la el, dar a descoperit că îi plăcea cu adevărat să o aibă pe Sarah în preajmă și se obișnuia repede să o aibă în viața lui în fiecare zi. A merge la culcare cu ea în fiecare seară, a se trezi împreună dimineața și a împărtăși mesele și o conversație ușoară deveneau o rutină confortabilă pe care o aștepta cu nerăbdare.

Cu el în concediu pentru cel puțin încă o săptămână, și-au petrecut zilele în oraș – la un film, la prânz sau chiar la o plimbare pe Navy Pier sau pe traseul de pe malul lacului din Chicago – orice pentru a-și ține mintea distrasă până când începea tura la Kincaid pentru seara. . O dăduse chiar și cu un sundae la Ghirardelli din oraș, un loc în care și-a dorit mereu să meargă când era copil, dar nu avusese niciodată ocazia.

Văzând-o relaxată, râzând și zâmbind și privindu-l atât de afectuos, nu a făcut decât să-și întărească sentimentele tot mai mari pentru ea și l-a făcut mai hotărât ca niciodată să-i arate cât de perfect se potrivește în viața lui, în atâtea feluri. Nu crezuse niciodată că se va stabili cu o singură persoană, nu crezuse niciodată că va exista vreodată o femeie care să-i înțeleagă nu numai ciudateniile personale, ci și trecutul său dureros. Dar Sarah l-a acceptat, a deteriorat trecutul, defecte și tot.

Fiind chelneriță de câteva ori înainte, făcuse o tranziție ușoară la bar. Era eficientă, competentă, grozavă cu clienții și în fiecare seară venea acasă cu o sumă bună în bacșiș – departe

mai mult decât făcea ea la Circle K. El știa că scoate banii aceia și, deocamdată, o lăsase, pentru că nu avea sens să se certe că vrea să rămână în Chicago cu el, când încă se simțea amenințată de Dylan. Fără îndoială, o astfel de conversație nu ar face decât să o împingă și să o facă mai păzită. Tot ce putea face era să-i arate cât de mult însemna pentru el și cât de mult îi păsa.

Până acum, Nick nu a avut multe de raportat despre Dylan. Tipul folosea o cutie poștală pentru orice livrare de corespondență, iar ultima sa adresă fizică cunoscută fusese un apartament la care nu mai locuia. Ceea ce însemna că probabil locuia doar la complexul Sacrosanct.

Levi făcuse propriile telefoane și contacte la Departamentul de Poliție din Districtul 18, unde aveau jurisdicție asupra Fairdale, pentru a afla ce știau despre presupusa comunitate. Să afli, Sacrosanct a fost deja implicat într-o investigație îndelungată și în desfășurare cu FBI și ATF pentru presupuse încălcări ale armelor. Ei au emis deja un mandat de percheziție și au inspectat temeinic terenul și au vorbit cu membrii. Cele două agenții îl aduseseră chiar pe Rick, liderul grupului, la un interviu, dar nu găsiseră nimic de care să poată folosi pentru a închide locul.

Dacă s-a întâmplat vreo greșeală, comunitatea a ascuns-o bine.

Dar niciuna dintre aceste știri nu însemna că Sarah era în siguranță și asta în fiecare zi trecut la făcut pe Levi să se simtă mai încordat cu privire la situație.

În seara asta, stătea pe un taburet la capătul îndepărtat al barului de la Kincaid's, în ceea ce devenise locul lui obișnuit. El schimbase sucul lui obișnuit de portocale cu un Sprite și lime, ceea ce fusese sugestia Tarei de a schimba lucrurile, îl tachinase ea. În timp ce alăpta băutura, își păstra privirea asupra mulțimii de duminică seara. A fost cea mai lentă zi a săptămânii, dar încă suficient de ocupată pentru a menține secția lui Sarah plină de clienți.

„Totul este încă status quo?”

Levi își îndepărtă privirea de la partea principală a barului, unde se aflau mesele și ringul de dans, și aruncă o privire spre fratele său Mason, care alunecă pe scaunul de lângă al lui. În ultimele două nopți, Clay fusese cel care petrecuse cu Levi, nu că ar fi avut nevoie de ajutor când ambii frați ai săi aveau acasă femei cu care își puteau petrece timpul. Dar era plăcut să știu că le păsa suficient de Sarah și de ce se întâmplă

cu ea, să se mențină implicați, chiar dacă era doar să-i țină companie timp de o oră sau două în timp ce el aștepta să se termine tura ei.

„Nimic nou de raportat”, a confirmat Levi în timp ce mai bea din Sprite-ul său.

Fratele lui îi aruncă un zâmbet deformat și dădu un ghiont cu cotul pe care Levi îl sprijinise pe bar. „Este un lucru bun, nu?”

„Da. Dar este și frustrant”, a recunoscut el, iar când Mason i-a aruncat o privire curioasă, a detaliat. „Este acest sentiment stupid de captură de douăzeci și două de a vrea să se întâmple ceva, astfel încât să se poată termina pentru Sarah, astfel încât să poată lăsa întregul incident în urmă și de teamă că se va termina . ”

Mason zâmbi, cu ochii strălucind de amuzament. „La naiba, îmi este greu să cred că Mr. Cool, Calm, and Collected s-a îndrăgostit, deși este plăcut să știu că ești om, la urma urmei, sub tot controlul ăsta direct”, a glumit el.

Levi a ignorat înțelepciunea lui Mason și, în schimb, sa încruntat la el în timp ce se concentra pe prima parte a acelei propoziții. „Nu am spus niciodată că sunt îndrăgostit de Sarah.”

— Vrei să spui că nu? răspunse Mason cu o sprânceană ridicată.
„Pentru că dacă acesta este cazul, va trebui să te spun că ești un nenorocit de mincinos.”

Levi clipi la Mason, uimit de faptul că fratele lui – care odată se gândise la dragoste ca la un cuvânt murdar – era acum dintr-odată un expert în emoțiile lui Levi. L-ar fi strigat pe Mason pentru că este un prost, dar treaba era că fratele lui era de fapt sincer în încurajarea lui și asta în sine a fost o schimbare șocantă.

Levi î i îngustă privirea spre Mason. „Cine naiba ești și ce ai
ai terminat cu fratele meu egocentric și nemernic?”

Mason chicoti, deloc ofensat de comentariul lui Levi, nici atunci când își petrecuseră cea mai mare parte a vieții de adulți înfruntându-se. „Dă vina pe Katrina”, a spus el cu un rânjet plin de nădejde care îi spunea lui Levi cât de biciuit era cu adevărat fratele său. „Știu că sună banal și banal, dar ea m-a făcut un bărbat mai bun. Dar trebuie să recunosc că încă mai am momentele mele de nemernic, așa că nu te gândi că sunt o păsărică totală.”

Levi a râs. Da, fratele lui a fost un bărbat schimbat, în bine, mulțumită femeii care a rămas alături de el timp de doisprezece ani lungi ca prietenă cea mai bună a lui. Katrina și Mason au fost făcuți unul pentru celălalt, ca două bucăți de

un puzzle care se potrivesc perfect. Exact la fel a simțit el despre Sarah. . . dar dragostea? Îi păsa profund de ea, iar legătura lor era mult mai intensă decât orice experimentase el vreodată, dar sincer, lui Levi îi era frică să creadă că ar putea fi cu adevărat adevărat.

Inima îi bătea tare și repede în piept în timp ce aruncă o privire de la bărbatul care tocmai se așezase singur la capătul opus al barului și comandase o băutură de la Tara, lui Mason. „Ce te face să crezi că sunt îndrăgostit de ea?”

Mason î i dădu ochii peste cap. „Iisuse Hristoase, și aici am crezut că sunt dens când a venit vorba de sentimentele mele pentru Katrina. Iată o întrebare simplă pentru tine. Ești dispus să o lași să iasă din viața ta și să nu o mai vezi niciodată odată ce totul s-a terminat?”

Răspunsul lui a fost imediat, pentru că se gândise deja la posibilitatea ca Sarah să-l părăsească, odată ce știa că este în siguranță, și asta îi făcu să se răsucească de tulburare. "Nu."

Mason bătu cu câteva degete în vârful barului. „Pentru a o păstra, ești pregătit să îi oferi lui Sarah ceva mai mult decât orice ar fi acest aranjament temporar între voi doi?”

"Da." Un alt răspuns automat pe care nu trebuia să-l ia în considerare, chiar dacă o privea pe Sarah oferind o tavă cu băuturi unui cuplu la o masă, apoi și-a îndreptat privirea înapoi spre bărbatul de la capătul barului, care continua să se uite peste umăr pentru a-și privi. la ceva . . . sau cineva. "Desigur."

„Ca . . . pentru totdeauna?" întrebă Mason, foarte serios.

Da. Realizarea l-a făcut fără suflare, pentru că pentru totdeauna a însemnat tot restul vieții lui. Și Isus Hristos, el a vrut asta cu Sara. Voia să-i dea tot ce fusese furată de la moartea familiei ei.
Tot ce merita și mai mult. Voia să aibă grijă de ea, să o protejeze și da, să o iubească.

„Oh, la naiba”, respiră el șocat și, de asemenea, uimitor. O iubea pe Sarah.

„Ahhh, becul s-a aprins în sfârșit.” Mason rânji cu bună știință.
„Atât eu, cât și Clay am văzut felul în care te uiți la ea, felul în care ți-ai schimbat propria viață pentru a o ajuta când nu ai făcut asta pentru nicio altă femeie. Am recunoscut semnele înainte de tine pentru că am fost amândoi acolo. Trebuie doar să-ți dai seama de restul singur.”

Levi deja avea, î i dădu seama. Cel mai mare obstacol al lui, știa el, era să convingă o femeie care credea că nu merită să fie iubită că este adorată, prețuită și specială și că va fi întotdeauna. Ea ar fi

și-a petrecut cea mai mare parte a vieții fiind abandonată de oameni în care avea încredere și crezând că nu este suficient de bună. Avea să facă tot ce era necesar pentru a o convinge de contrariul, pentru că nu o lăsa să plece, niciodată, fără să se lupte. Ea era a lui.

Levi a întâlnit privirea fratelui său și nu a ratat expresia înfățișată de pe chipul lui Mason. E amuzant cum s-au întors lucrurile. Cum fratele său – o curvă complet reformată – îi dădea acum lui Levi sfaturi despre dragoste.

Cu coada ochiului, Levi îl văzu pe tipul pe care îl privea în capătul îndepărtat al barului alunecând de pe scaun și îndreptându-se înapoi spre locul în care se aflau toaletele. Nimic neobișnuit pentru mulți dintre patronii din bar, dar faptul că tipul era singur l-a făcut pe Levi mai suspicios decât de obicei.

Nu credea că fosta lui Sarah va fi suficient de îndrăzneață și de curajoasă pentru a face o mișcare asupra ei în public, dar ca polițist, Levi văzuse și aflase că oamenii disperați făceau lucruri foarte stupide fără să se gândească la consecințe.

Habar n-avea cum arăta Dylan și nu credea că Sarah văzuse fața bărbatului când a venit la barul de servicii pentru a-și ridica comenzile de băutură. Era atât de ocupată, Levi știa că nu era conștientă de împrejurimile ei în afara propriilor clienți, ceea ce nu era deloc un lucru bun.

Dar tocmai de aceea a fost Levi aici și, în timp ce l-a văzut pe bărbat părăsind toaleta, și-a micșorat privirea, cu trupul instinctiv pe margini, în timp ce urmărea fiecare mișcare pe care o făcea celălalt tip. Nu-i plăcea felul în care stătea deoparte într-un colț întunecat sau felul în care o privea atât de atent pe Sarah.

— Ai pus ochii și pe tipul ăla care tocmai a ieșit din camera bărbaților? întrebă Mason cu o voce joasă, care era la fel de tensionată.

"Da." În mod clar, fratele său simțea aceeași atmosfera de teamă ca și Levi. Având încredere în intuiția lui, a alunecat de pe scaunul de bar. „Ce-ar fi să mergem să-i punem câteva întrebări?”

"Sunt în." Niciodată unul care să nu rateze o confruntare bună, Mason și-a îndoit umerii și a căzut în pas lângă Levi.

În timp ce au pornit în direcția bărbatului, Sarah s-a îndreptat pe același drum pentru a livra o tavă plină cu pahare goale la bar, fără să știe nimic, în afară de locul în care mergea. A făcut colțul înainte ca Levi să ajungă acolo, iar tipul a pășit brusc în fața lui Sarah, făcând ca tava cu ochelari să-i zboare din mână și să se prăbușească pe podea. Sticla s-a spart peste tot – sunetul abia se auzea deasupra muzicii care se cânta în bar.

Tot ce văzu Levi au fost ochii rotunzi și îngroziți ai lui Sarah, când bărbatul care trebuia să fie Dylan și-a cuprins un braț în jurul taliei și a început să o tragă înapoi pe hol, spre ieșirea din spate. De îndată ce a deschis gura, Dylan și-a bătut mâna peste buzele ei pentru a-i înăbuși țipătul.

Adrenalina năvăli prin vene lui Levi în timp ce se îndrepta spre Sarah, urmat de Mason. Se întâmplau atât de multe în jurul lor, încât niciunul dintre patroni nici măcar nu a observat că Sarah fusese prinsă. A simțit scârțâitul sticlei sub pantofi, a auzit-o pe Tara țipând ceva din barul de serviciu, dar nu și-a oprit urmărirea. Odată ce a eliberat zona principală a barului în care se aflau toți clienții, și-a scos revolverul de serviciu din tocul de sub cămașă, dar înainte de a putea spune sau face ceva, Dylan a împins ușa de livrare și a târât-o pe Sarah cu el.

"La dracu." Levi alergă după ei, izbucnind prin ușă și îl găsi pe Dylan stând aproape de o Toyota bătută, înfruntându-l acum cu un cuțit în gâtul lui Sarah. Levi s-a oprit brusc, dar și-a ținut pistolul îndreptat pe capul lui Dylan, singura parte a corpului său pe care Levi o putea vedea. Lumina detectorului de mișcare se aprinsese, iar panica pe care o văzu în ochii lui Sarah aproape l-a distrus, dar a reușit să-și păstreze calmul. A trebuit să-și lase emoțiile deoparte pentru a gândi clar și rațional.

Vag și-a dat seama că Mason nu-l urmase, că Levi era singur. Unde dracu a plecat fratele lui? — Dă-i drumul, Dylan, ordonă Levi.

„Singurul loc în care se duce este cu mine”, a strigat celălalt, în timp ce cuțitul tremura sub bărbia lui Sarah. „E a mea și o duc înapoi acolo unde îi este locul!”

— Nu vrea să se întoarcă la Sacrosanct, spuse Levi foarte clar, exact când a văzut o siluetă venind în jurul clădirii din spatele lui Dylan și îndreptându-se în liniște spre celălalt bărbat. Zidar. Slavă domnului.

„Nu contează ce vrea ea.”

Sarah scoase un sunet blând de suferință. Dylan trebuie să fi strâns strânsoarea, iar intestinele lui Levi s-au răsucit, iar el a expirat o respirație aspră. Ca polițist, fusese antrenat să negocieze în timpul unui impas, să atenueze situația înainte ca aceasta să escaladeze la violență. În acest moment, a fost nevoie de fiecare gram de control pe care o deținea Levi pentru a urma procedura, în loc să acționeze pe pur instinct și să-l împuște pe tip între ochi.

— Gândește-te la ce faci, Dylan. A mai surprins o mișcare în timp ce Mason se ghemuia și se învârtea în jurul mașinii în care stătea Dylan. „Dacă o răpi pe Sarah și încerci să o iei înapoi, vei merge cu o escortă de poliție.”

„Dacă nu-ți lași arma jos, o să-i tai gâtul!”
țipă Dylan, de parcă nu l-ar fi auzit pe Levi sau pur și simplu nu i-ar fi păsat. „Fă-o acum!”

Celălalt bărbat flutură cuțitul în aer într-un gest de amenințare. Cu lama departe de gâtul lui Sarah, Mason s-a furiș și l-a apucat de brațul lui Dylan, cel care ținea arma, și i-a răsucit-o repede la spate, atât de sus și de tare încât bărbatul a țipat de durere și a eliberat automat cuțitul, dând drumul lui Sarah. .

Odată eliberată, ea sa împiedicat spre Levi. El o apucă de mână și o trase în spatele lui exact când Mason strânse ambele brațe ale lui Dylan la spate, ținându-le strâns.

Amenințarea dezactivată, Levi și-a pus pistolul în toc și, oricât de mult ar fi vrut să ia în brațe o Sarah speriată și să o asigure atât pe ea, cât și pe el însuși că e bine, nu au terminat încă cu Dylan.

Levi aruncă o privire spre Sarah și îi aruncă o privire lini titoare. „Rămâneți chiar aici”, a spus el și apoi s-a apropiat de Dylan.

Chiar dacă Mason l-a imobilizat pe Dylan, celălalt bărbat a încercat totuși să vină la Levi, dar stăpânirea lui Mason a fost atât de puternică și luptele lui Dylan abia au fost înregistrate.

Levi se opri în fața bărbatului furios, care părea la fel de înfuriat ca
Levi simți în acest moment.

— Ascultă-mă, spuse Levi, încleștându-și maxilarul. „Sarah nu merge nicăieri cu tine. Nu acum. Niciodată . Dacă te apropii din nou de ea, o să-ți pară rău că ai făcut-o.”

„La naiba!” a scuipat Dylan.

Levi și-a mutat privirea spre cea a lui Mason, zâmbetul de pe chipul fratelui său indicând că Mason dorea să se lupte, înainte de a arunca o privire spre Dylan. „Îți sugerez să te urci în mașină, să te întorci de unde ai venit și să stai acolo.”

— Nu fără Sarah.

Bărbatul era persistent, i-ar fi dat asta. Dar Levi îl prevenise.
„Atunci cred că va trebui doar să te răzgândim în privința asta.”

În loc să se deranjeze cu înțepătura însuși, Levi se îndreptă spre locul în care încă stătea Sarah, cu brațele încrucișate peste piept, cu corpul tremurând, și o trase de el, u urat să o țină în sfârșit, știind că era în siguranță.

Levi s-a uitat peste umăr exact în momentul în care Mason a spus: „Bine, idiotule, hai să dăm un pic de simț în capul ăla tare al tău. Poate vei înțelege cât de serioși suntem că nu te mai apropii de Sarah niciodată."

Mason i-a dat drumul lui Dylan, care era previzibil să se întoarcă, aruncând primul pumn furios în direcția lui Mason – pe care Levi știa că fratele său spera. Anticipând atacul, Mason l-a oprit cu antebrațul și și-a folosit cealaltă mână pentru a-i da o lovitură în stomacul lui Dylan, care l-a făcut să se dubleze înainte de a încerca să atace din nou pe Mason. Mișcare stupidă, având în vedere că Mason învățase să lupte pe străzile răutăcioase unde crescuseră.

Cearta era în curs și nu exista nicio îndoială în mintea lui Levi că Mason se va ocupa de problema lui Sarah și se va ocupa de Dylan până îl va convinge pe nemernic să stea departe. Sarah nu trebuia să stea și să privească bătaia, nu când era atât de vizibil zguduită. Prinzând-o ușor de braț, el o întoarse de la baia de sânge care urma să urmeze și o conduse înapoi în bar.

Tara s-a repezit spre el, vădit panicată. „Nu știam dacă vrei să sun la 911 sau dacă vrei să te ocupi singur de situație, așa că nu am sunat la poliție."

— Perfect, spuse el, observând că cineva cură ase ochelarii spar i de pe podea. „Mason scăpa de gunoiul din spate și o consideră pe Sarah să nu mai lucreze pentru tot restul nopții. O duc acasă."

— Desigur, spuse Tara, înțelegând tonul ei.

Sarah a tăcut în timp ce o îndruma spre camioneta lui, probabil încă în stare de șoc, și a rămas așa în drum spre casă. Nu voia să o bombardeze cu întrebări încă, nu când propriile sale emoții se agitau în el, de la frica de a o vedea atât de vulnerabilă cu încă o armă care îi amenință viața până la furie încât oricine îndrăznește să încerce să o rănească , la o val de posesivitate care îi amenințase controlul ca nimic înainte.

Au ajuns la el, iar ea a mers prin bucătărie până în sufragerie, încă mult prea liniștită și liniștită. Întregul său corp a simțit că avea să se despartă la gândul că aproape o va pierde pe Sarah.

a lui Dylan fie să plece cu ea, fie să folosească acea lamă pentru a dovedi un fel de dezordine.

— Sarah, spuse el chiar când ajungea la masă.

Se întoarse, cu privirea pierdută și dureroasă din ochii ei atât de blestemată sfâșietor abia putea suporta.

El a redus distanța dintre ei și și-a frecat mâinile în sus și în jos pe brațele ei. "Te simți bine?" a întrebat el morocănos.

— Sunt bine, spuse ea cu o voce abia auzită. „Dar cred că e timpul să plec.”

Nu trebuia să întrebe unde. El știa deja răspunsul, că nimic nu se schimbase și ea își urma planurile de a ieși din oraș. Spaima i se strânse în piept.

Ochii i s-au umplut de lacrimi. „Asta se întâmplă când oamenii sunt în preajma mea”, a spus ea cu o voce răgușită. „Întotdeauna par să atrag necazuri, iar tu ești un tip atât de grozav, meriți pe cineva care să aibă viața ei împreună.
Meriți pe cineva mult mai bun decât mine.”

O simțea trăgându-se fizic de el, retrăgându-se. El i-a procesat cuvintele, a văzut dorința din ochii ei care contrazice tot ceea ce tocmai spusese și se întrebă dacă motivele ei pentru a se îndepărta de el erau mult mai adânci decât scuzele pe care tocmai i le oferise.

Avea încredere în ceea ce puteau avea împreună, în ceea ce puteau construi împreună, dar știa că ea fusese arsă de relații pline de speranță înainte. Incapacitatea ei de a crede că este demnă de a fi iubită era cea care o împiedica să rămână cu el.

„Te iubesc”, a spus el fără ezitare, pentru că dacă asta i-a trebuit ca ea să rămână chiar aici cu el, în casa lui, în viața lui, atunci el punea orice lucru pe masă.

Ea trase aer în piept, frica din ochi inconfundabilă. — Nu poți, spuse ea cu o voce dureroasă.

Îi ținea fața în mâini pentru a se asigura că nu putea privi în altă parte de la el. „Pot și o fac. Nu-mi pasă de trecutul tău, Sarah. Îmi pasă doar de noi și de un viitor împreună.”

Ea scoase un sunet nearticulat, unul cuprins de îndoieli și negare. Disperarea năvăli prin el, împreună cu o emoție posesvă pe care nu o putea stăpâni. Chiar aici, chiar acum, nu a vrut să rețină nimic cu Sarah. Mâine dimineață, ar fi destul de curând pentru

ei să-i alunge temerile, pentru că n-avea cum să o lase să iasă pe ușă fără o luptă murdară. Pur și simplu nu avea să se întâmple.

Își înfipse degetele în părul ei, îi aduse gura la a lui și o sărută, tare și adânc, până când ea s-a înmuiat sub năvălirea buzelor și a limbii lui și s-a alăturat cu propriul ei abandon frenetic. Ea a crezut că aceasta era ultima dată când vor fi împreună, dar el avea să se asigure al naibii de faptul că era doar începutul.

Mâinile ei i-au tras de tivul tricoului, iar el o lăsă să-l tragă peste cap, în timp ce le smulgea și pe ale ei. În timp ce se îndreptau spre dormitorul lui, restul hainelor le-au fost îndepărtate la întâmplare. Amândoi goi, el a apăsat-o pe patul lui, a întins mâna după un prezervativ și s-a învelit, apoi s-a așezat între picioarele ei desfăcute.

Nu era vorba despre preludiu și distracție. Era vorba despre a o revendica, de a o marca, de a o iubi. Era vorba despre a dezbrăca lucrurile din punct de vedere fizic, astfel încât ea să-i permită să intre din punct de vedere emoțional. Nu ar accepta nimic mai puțin.

El și-a mângâiat capul penisului prin pliurile ei umede și a împins în ea, atât cât să știe ce urmează să se întâmple și asta e tot avertismentul pe care i-a dat-o. Prima lovitură de conducere a făcut-o să strige de plăcere.
Al doilea a auzit sunetul gemetului ei dulce, neînduplecat, răsunând în urechile lui. După aceea, căldura și dorința s-au amestecat împreună, creând un infern de nevoie care i-a făcut pe amândoi să se încordeze unul împotriva celuilalt, în timp ce el pătrundea din ce în ce mai adânc în ea.

Nu a ținut-o jos. Nu și-a reținut mâinile. El i-a dat toată libertatea pe care și-ar fi putut dori vreodată să-l atingă, să-și facă propriile pretenții și să-i îndepărteze toate apărările, astfel încât să nu existe nicio îndoială în mintea ei cât de serios era el în privința ei. Despre ele.

Lucrurile au devenit repede sălbatice și necontrolate, iar el a salutat și el răspunsul ei nestăpânit. Ea și-a înfășurat picioarele strâns în jurul taliei lui și și-a trecut degetele pe șira spinării lui – marcându-l, pe baza înțepăturii durerii de-a lungul pielii lui. Expiră într-un șuierat de respirație în timp ce nevoia și pasiunea se împleteau, împingându-l mai aproape de margine.

Își înfipse toate cele zece degete în părul ei mătăsos și îi înclină capul pe spate.
Buzele ei s-au întredeschis, iar ochii ei albaștri întunecați și furtunosi s-au agățat de ai lui, expunându-i emoțiile, dorințele ei. — Aici este locul meu, Sarah, spuse el zdrențuit,

lovindu-și trupul de al ei, iar și iar. „Chiar aici, cu tine.
Înăuntrul tău."

Expresia ei a expus fiecare dintre vulnerabilitățile ei, inclusiv sentimentele ei adevărate și sincere pentru el. — Da, șopti ea, iar acel cuvânt i-a făcut pe amândoi să cadă liber în adâncurile dulci ale plăcerii rafinate.

Capitolul treisprezece

Sarah sa trezit într-o poziție acum familiară. . . s-a ghemuit lângă Levi cu el ținând-o în siguranță în îmbrățișarea lui. Lumina dimineții de afară începea să pătrundă în cameră prin fereastră, dar ea nu se mișcă. Nu voia să-l deranjeze pe Levi și dorea timp să proceseze tot ce se întâmplase noaptea trecută, acum că capul ei era limpede și gândurile nu mai erau înnebunite de panică și frică.

Nu era surprinsă că Dylan o găsise. Fusese mai șocată că el fusese suficient de îndrăzneț – și destul de prost – să încerce să o răpească chiar la serviciu. Nu fusese niciodată cel mai strălucitor tip, iar acțiunile lui de aseară se dovediseră la fel de mult.

Nu putea nega că era recunoscătoare că atât Levi, cât și Mason fuseseră acolo pentru a atenua situația, pentru a se asigura că era protejată cât mai bine. Le datora amândurora pentru că au păstrat-o în siguranță atunci când lucrurile s-ar fi putut termina cu mult diferit.

Era încă îngrijorată că Dylan va veni din nou după ea? O parte din ea era îngrijorată, da, pentru că era întotdeauna o posibilitate și nu existau garanții. Dar pe parcursul nopții, ea se tot întreba cum ar fi să stai cu Levi, să nu mai alergi și să trăiești fericită. Să facă parte din familia lui și, în sfârșit, să se simtă ca și cum și-ar fi găsit un loc unde îi aparține. Mai mult decât orice pe lume, ea și-a dorit asta. Îl voia pe Levi. Și o iubea.

Amintindu-și mărturisirea emoțională, i-a furat respirația din plămâni. Acum că nu era copleșită de anxietate, inima ei a recunoscut această recunoaștere și nu s-a îndoit nici măcar o secundă de sinceritatea lui. Levi era cinstit și real, un bărbat care a rămas fidel cuvântului său – ceva ce văzuse ea direct.

Închizând ochii, ea a inhalat parfumul lui acum familiar și i-a ascultat respirația constantă. Trecutul ei era plin de oameni în care avea încredere, care o respingeseră și o dezamăgesseră. Cine făcuse promisiuni că nu le-au respectat niciodată, asta a lăsat-o devastată. Devenise un tipar recurent în viața ei, ceva la care ajunsese să se aștepte și să anticipeze. Chiar și cu Levi, și asta nu fusese o comparație corectă când ea nu-i dăduse niciodată o șansă reală.

Chiar dacă încercase să-l alunge în ultimele șase săptămâni de când l-a întâlnit inițial, Levi refuzase să accepte înfrângerea. Perseverase, chiar și după ce a luat un glonț pentru ea. El îi dăduse un loc unde să stea – a insistat, de fapt – după ce descoperise unde și cum trăia. O protejase când aflase despre Dylan. Nu o dată a făcut-o să se simtă ca un inconvenient și, cel mai important, nu a renunțat la ea, nici măcar noaptea trecută când ea intrase în panică și evitase declarația lui de dragoste.

În schimb, i- a arătat cât de mult îi pasă, cât de mult o dorea,
cât de investit emoțional era în ea. În ele.

A înghițit în sec, realizând că se afla la cea mai importantă răscruce din viața ei. Putea să plece și să plece de la Levi pentru că îi era prea frică să creadă că el o dorea în toate modurile care contau, sau putea să rămână și să-și deschidă inima către toate posibilitățile care îi aveau în față cu acest bărbat uimitor sprijinindu-o.

De data aceasta, nu au existat temeri care să complice decizia ei. Fără îndoieli, ezitări sau confuzii. Nu, sentimentele ei au venit la ea cu atâta claritate, știa că și ea îl iubește. Cum ar putea ea să nu, când el era cel mai bun bărbat pe care îl cunoscuse vreodată, în ciuda propriei copilării încurcate? Dacă ar putea să-și deschidă inima față de ea după tot ceea ce trecuse, atunci era dispusă să-și asume și acea șansă cu el.

Ea spera doar că nu a întârziat prea mult după reacția ei adversă la declarația lui de aseară.

Sunetul soneriei a tresărit-o, iar lângă ea, Levi s-a trezit atât de ușor. Era doar opt dimineața și nu-și putea imagina cine era acolo, decât dacă era cineva din familia lui Levi.

Se auzi o bătaie fermă și Levi se trezi complet. Cu un mormăit și un blestem, s-a rostogolit din pat, și-a pus o pereche de pantaloni de trening și a ieșit din dormitor fără cămașă, iar părul i s-a dezordonat de la degetele ei răsucindu-se în șuvițe aseară.

Curioasă să știe cine era la ușă, a alunecat și ea din pat și și-a pus unul dintre tricourile lui Levi, care era suficient de lung pentru a cădea până la jumătatea coapsei. În timp ce mergea pe hol, a auzit două voci masculine — a lui Levi și · · · încă una familiară. Rick, liderul Sacrosanct.

Pielea i se înțepătură de teamă, genunchii i s-au slăbit și și-a lipit spatele de cel mai apropiat perete, ca să nu se prăbușească pe podea.
Inima îi bătea cu putere în piept și se strădui să audă conversația lor, care începea cu Rick prezentându-se în acel mod plăcut al lui care o făcuse întotdeauna să se simtă inconfortabil, deși personal nu i-o rănise niciodată.

„Cum mi-ai găsit locul?” a cerut Levi să tie, cu vocea lui ascu ită i autoritară. „Și ce dracu vrei? Dacă ești aici pentru Sarah, va trebui să treci prin mine mai întâi și pot garanta că nu vei ajunge prea departe.

„Ți-am găsit locul pentru că, ca și tine, am sursele mele. Și nu sunt aici pentru Sarah sau pentru a emite amenințări, spuse Rick pe un ton calm și liniștitor al vocii. „Dar să te asigur că Dylan nu o va mai deranja. El poate fi un pic. . . obsesiv și tocmai am aflat de la unul dintre asistenții mei că a hărțuit-o.”

— Al naibii de drept că a hărțuit-o, spuse Levi, fără să facă nimic pentru a-și stăpâni furia. „De fapt, el a amenințat că o va duce înapoi la Sacrosanct, unde a fost ținută împotriva voinței ei”.

„Trebuia să fie un fel de greșeală.” Încă o dată, tonul liderului a fost modulat, așa cum a fost întotdeauna. „Nu ținem oamenii împotriva voinței lor.
Porțile noastre principale sunt întotdeauna încuiate, dar fiecare este liber să vină și să plece după bunul plac.”

„Va trebui să numesc prostii în privința asta, având în vedere că știu totul despre ancheta în curs cu FBI și ATF”, a spus Levi, cu sarcasmul încordându-și vocea profundă, în timp ce recunoștea ceea ce era deja la curent. „Dar în acest moment, tot ce îmi pasă este că Sarah a rămas complet singură.”

"Am înțeles. Nu vreau nicio problemă, nici o altă investigație.”

Exact motivul pentru care Rick și-a făcut apariția personală, știa Sarah.

a continuat liderul. „Fratele tău și-a exprimat punctul de vedere cu Dylan aseară”, a spus el plin de semnificație, anunțându-l pe Levi să știe că știa bine că

ce se întâmplase la Kincaid. „Tocmai l-am luat pe Dylan, el este pus în probațiune și va fi transferat într-o altă comunitate. Nu se va întoarce.”

„Nici nu vreau să știu ce înseamnă toate astea”, a răspuns Levi. „Dar dacă se întoarce, pot să garantez că voi ploua mâniile iadului asupra ta și asupra comunității tale.”

„Notat în mod corespunzător.”

Conversația s-a încheiat și Sarah a auzit ușa de la intrare închizându-se. Ea a ie it după col , iar Levi s-a oprit în loc când a văzut-o, privirea lui întorcându-se imediat precautã.

„Am auzit totul”, a spus ea înainte ca el să poată întreba.

Levi închise încet distanța dintre ei, clătinând din cap. "Este el mereu asa. . . agreabil?"

„Nu vrea să atragă nicio atenție negativă asupra comunității, așa că intră cazul asta, da. Sunt sigur că încearcă să-și acopere fundul din moment ce ești polițist.

"Prea târziu." Levi rânji. „Crede-mă, este doar o chestiune de timp până când ATF-ul să-și ia fundul din nou. Din lucrurile pe care le-am auzit de la contactul meu de la Poliția din Districtul 18, Rick și comunitatea lui nu vor mai fi acolo pentru mult timp.”

Levi se uită la Sarah, privirea lui căutând-o pe a ei, ca și cum ar fi căutat răspunsuri la tot ce se întâmplase noaptea trecută. Părea nervos, iar ea înțelese de ce. El anticipa că azi dimineață va fi sfârșitul lor.

L-a scos din mizerie. — Nu plec nicăieri, Levi.

Nu părea atât de liniștit pe cât crezuse ea că ar fi și al lui expresia a rămas provizorie. „Ce înseamnă asta, mai exact?”

Ea îi aruncă un zâmbet blând. „Înseamnă că rămân chiar aici, cu tine, în ciuda temerilor și a blocajelor mele din cauza trecutului meu.”

„Dragă, toți avem probleme.” El îi dădu ușor părul de pe obraz. „Tot ceea ce vreau este ca tu să ne dai o șansă și asta e ceva ce nu i-am cerut niciodată unei alte femei și vrei să știi de ce?”

Emoția care strălucea în ochii lui nu semăna cu nimic din ce fusese vreodată îndreptat numai către ea și era atât de ușor să te bucuri de afecțiunea lui. "De ce?"

„Pentru că ești tot ce am nevoie în viața mea, dar nu am știut până când ai făcut parte din asta”, a spus el simplu. „Timp de cinci săptămâni, te-am urmărit pentru că era ceva la tine la care nu eram dispus să renunț.

Ceva atât de dulce și autentic și apoi am descoperit cât de asemănător erau trecutul nostru și totul avea atât de mult sens de ce am fost atras de tine. Ți-am împărtășit lucruri pe care nimeni altcineva nu le știe, nici măcar fraților mei. Vreau să împărtășesc totul cu voi.”

Ea închise ochii pentru o clipă, întrebându-se dacă ar trebui să se ciupească pentru a se asigura că totul era real. Că Levi era real și nu o născocire a imaginației ei. Când le-a deschis, răspunsul era chiar în fața ei, zâmbindu-i cu speranța în ochi și cu inima pe mânecă – dovedind că totul despre acest moment era real și ea și-a dorit totul cu el.

Ea i-a zâmbit înapoi. „Te iubesc, Levi Kincaid.”

El clipi la ea surprins. „Da?” întrebă el răgușit, deși acolo era o fericire distinctă în ochii lui care o încălzi din interior spre exterior.

"Da." Ea și-a înfășurat brațele în jurul gâtului lui și l-a tras în jos pentru un sărut și, pentru prima dată după foarte mult timp, totul s-a simțit perfect și corect.

Capitolul paisprezece

O lună mai târziu . . .

Levi era un bărbat îndrăgostit. Era ceva ce nu crezuse niciodată că va avea vreodată, dar o singură femeie făcea totul posibil. Sarah Robins. Ea îi schimbase viața și, în timp ce el se uită la ea în timp ce ea stătea lângă el în timp ce îi priveau pe Mason și Katrina cum se căsătoresc în curtea lui Clay și Samantha, el știa că și el îi schimbase viața. Cumva, doi oameni stricați, răniți, cu trecutul înșurubat, se găsiseră unul pe altul și reușiseră să se întregească.

Sarah privea ceremonia cu ochii mari și mari, ascultând cum se rosteau jurămintele și se schimbau inelele. Era uluitor de frumoasă într-o rochie din dantelă de piersici care scădea curbele umplându-i treptat corpul, datorită meselor pe care le gătea, iar părul ei blond era acum puțin mai scurt, dar mătăsos și strălucitor.

Dar, mai ales, părea relaxată, fericită și mulțumită. Nu mai era femeia timidă pe care o întâlnise inițial la magazin. Ea era mai vibrantă, mai încrezătoare, iar lui îi plăcea să vadă acele schimbări în ea, pentru că nu face decât să întărească relația lor, la fiecare nivel.

Obținuse un certificat de sănătate curat și se întorsese la muncă, patrulând pe străzile din Chicago. Întrucât încă mai lucra în schimburi – ceva ce încerca să schimbe pentru a petrece mai mult timp cu Sarah – ea a insistat să facă chelnerițe la Kincaid's pentru a ajuta cu orice cheltuieli, deși el îi spusese că nu era necesar. Dar cel puțin el știa că se afla într-un mediu sigur și protejat și îi plăcea cu adevărat să fie în preajma noilor ei prieteni și familie.

Dar ceea ce Levi era cel mai mândru era faptul că hotărâse să se întoarcă la școală pentru a-și urma diploma de infirmieră, lucru pe care și-a dorit să facă de multă vreme. Acum, ea ar putea, cu tot sprijinul lui.

Totul dintre ei doi părea să se încadreze frumos, dar în timp ce îl privea pe Mason zâmbind noii sale mirese cu cel mai mare, cel mai prost și mai fericit zâmbet pe față când a fost anunțat ca fiind soțul ei, Levi a știut că mai era unul. mai multe lucruri pe care și le dorea în viața lui. Ura să fie egoist când avea atât de multe pentru care să fie recunoscător, dar o dorea pe Sarah ca soție, nu doar prietena lui. Trebuia să-i dea acea promisiune de veșnicie și să o liniștească că erau în asta pe termen lung împreună.
El a plănuit să facă acest lucru, dar era doar puțin nervos dacă ea era sau nu pregătită să facă următorul pas în relația lor.

Avea să afle destul de curând.

Ceremonia sa încheiat, iar Mason și Katrina au ieșit în mica adunare de oameni care fuseseră invitați să ajute la sărbătorirea nunții lor. Sărbătoarea zilei a fost o afacere intimă, dar informală, cu doar familia și prietenii apropiați prezenți - șaptesprezece persoane în total. Mason purtase o cămașă de rochie albă, cu o cravată în nuanțe violet, care să se potrivească cu vârfurile părului blond al Katrinei și o pereche de pantaloni de culoare închisă. Mireasa optase pentru o rochie albă, fără bretele, până la genunchi, care scotea în evidență fluturii colorați care îi acopereau brațul. Katrina nu putea arăta mai frumoasă și mai fericită, iar Mason, ei bine, expresia aia îngrădită de pe chipul lui spunea totul.

Toată lumea s-a adunat în jurul mirilor în timp ce Mason a turnat șampanie în fiecare dintre paharele lor pentru un toast, ocolindu-l pe Levi, care ținea un pahar cu apă din motive evidente. Când Mason a ajuns la Samantha, avea deja și un pahar cu apă în mână.

Mason se încruntă la ea. „Serios, Samantha? Devii un absent ca Levi? Este nunta mea și șampania este al naibii de scumpă, așa că bea ceva.”

Samantha aruncă o privire spre Clay, apoi înapoi la Mason cu un zâmbet ticălos. „Chiar nu pot. Nu este bine pentru copil.”

Mason îi aruncă o privire ciudată de confuzie. "Copilul . . .” Apoi i-a dat seama și ochii i s-au mărit de șoc. „La naiba, ai un copil!”

„Suntem”, a confirmat Clay cu mândrie.

"Oh, Doamne!" Katrina țipă bucuroasă, clar că nu-i pasă că atenția era brusc asupra altcuiva. „Aceasta este cea mai bună veste vreodată!
Mason va fi unchi, iar eu o să fiu mătușă!”

„Felicitări”, a spus Sarah în timp ce o îmbrățișa călduroasă pe Samantha.

Levi a strâns mâna fratelui său, apoi s-a aplecat și și-a sărutat sora
lege pe obraz. „Sunt atât de fericit pentru amândoi."

"Multumesc omule." Clay a întâlnit privirea lui Levi și, pentru o clipă, au împărtășit o privire care le-a simțit compasiunea cât de departe au ajuns toți, cât de mult s-au schimbat, totul datorită femeii potrivite în viața lor. — Pur și simplu se simte bine, știi?

„Da, știu", a fost de acord Levi, pentru că simțea același lucru pentru Sarah.

S-a făcut un toast pentru tinerii căsătoriți, apoi din nou pentru Clay și Samantha pentru știrile despre bebelușul lor. Atmosfera era festivă și, deși la nuntă era doar un mic grup de invitați, Mason a ieșit din greu cu un bufet de mâncăruri de lux și chiar un DJ pentru muzică. Sărbătoarea și fericirea au fost contagioase, iar mai târziu, seara, când cânta un cântec lent, Levi a escortat-o pe Sarah pe ringul de dans și a tras-o în brațele lui.

Ca întotdeauna, ea a venit de bunăvoie, strângându-se la pieptul lui în cel mai dulce mod posibil. Ea și-a așezat obrazul pe pieptul lui și și-a băgat capul sub bărbia lui, întregul ei corp relaxându-se complet împotriva lui în timp ce ei se legănau pe muzică.

"Te simți bine?" îi murmură el la ureche.

Ea și-a ridicat capul și i-a zâmbit, cu fața încununată de bucurie.
"Ma distrez de minune. Îți iubesc familia."

Inima lui părea să se extindă în piept. „Și ei te iubesc. Dar
nu la fel de mult ca mine, evident."

Ochii ei sclipeau jucăuși. „Da, și cât costă?"

"Te iubesc pentru totdeauna." Și era pe cale să demonstreze asta.

Au fost la cina fratelui său, înconjurați de cei dragi, dar deocamdată, Levi a păstrat totul cât se poate de privat, doar între ei doi. O lăsă pe Sarah să plece, se dădu înapoi cu un pas și scoase cutia neagră pe care o băgase mai devreme în buzunarul pantalonilor. De îndată ce a văzut, a icnit și mâna i-a zburat la gură în stare de șoc. El doar a zâmbit și a deschis capacul pentru a dezvălui un inel de logodnă strălucitor pe care îl proiectase doar pentru ea. În acel moment magic, fiecare anxietate a dispărut și certitudinea s-a instalat asupra lui.

„Sarah Robins, vrei să te căsătorești cu mine? Mă faci întreg și complet și..."

"Da!" spuse ea întrerupându-l. „Nu vreau altceva decât să mă căsătoresc cu tine!”

Îi împins inelul pe deget și se potrivea perfect. La fel cum era ea. Tragând-o înapoi în brațe, el o săruță, apoi i-a șoptit la ureche.

„Știi ce înseamnă asta, nu?” Când ea i-a aruncat o privire întrebătoare, el i-a zâmbit și i-a spus: „O să fii încătușat de mine pe viață”.

Ea a râs și l-a îmbrățișat strâns. „Nu există loc în care aș prefera să fiu.”

Epilog

Tara Kent aruncă o privire rapidă către ceasul mic din spatele barului. Încă o jumătate de oră și Kincaid's ar fi deschis pentru afaceri. Alți angajați veneau treptat la serviciu, iar pregătirea pentru mulțimea de seară era în curs. Și-a verificat inventarul de băuturi alcoolice și s-a asigurat că pubele erau pline cu gheață, apoi a așezat tăvile pentru garnitură în zona de serviciu a barului.

Cu coada ochiului, a văzut pe cineva intrând în bar prin ușa de la intrare care era lăsată descuiată și și-a ridicat privirea, așteptându-se să vadă una dintre chelnerițele din bar sosind pentru tura ei. De îndată ce a văzut un bărbat în costum de afaceri, ea a spus automat: „Îmi pare rău, dar nu deschidem până la patru."

Apoi s-a uitat la fața lui și confuzia a cuprins-o. La prima vedere, bărbatul arăta exact ca Clay. Trăsăturile puternice și cizelate erau aceleași, la fel ca și ochii albaștri uluitori și buzele pline și senzuale. Întotdeauna fusese îndrăgostită de șeful ei, dar nu acționase niciodată în acest sens, dar la naiba, nu-l mai văzuse niciodată într-un costum – iar acesta arăta ca un număr scump la comandă – și el părea sexy. ca naiba.

Căldura și conștientizarea s-au instalat jos și adânc în burtica ei, șocând-o. Ce. The. Iad? Clay era căsătorită cu Samantha, pe care Tara o adora absolut, așa că de unde a venit acea reacție fizică la un bărbat care a fost luat și pe care ea îl cunoștea în ultimii ani?

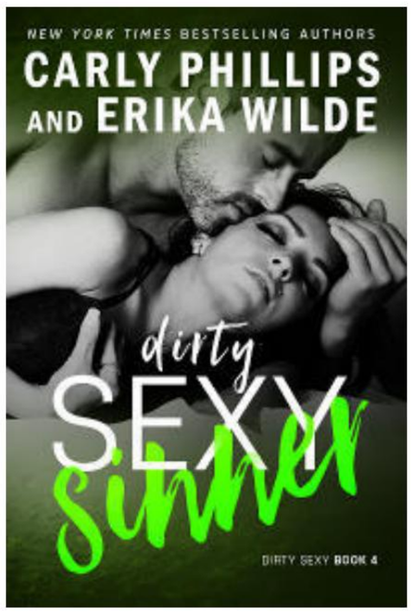
A clipit și s-a uitat mai atent, apoi a început să vadă diferențe subtile. Nu doar costumul de dolari, ci și tunsoarea părului acestui bărbat era mai scurtă decât cea a lui Clay, iar felul în care se comporta era dinamic, puternic și încrezător într-un mod care țipa bogăție, inteligență și succes. Umerii lui nu erau chiar la fel de largi, dar era elegant și în formă, iar ea a vrut deodată să știe cum arată el sub jacheta croită și cămașa albă curată pe care o purta.

Ea înghiți în sec pentru a-și ușura uscăciunea din gât și, când în cele din urmă și-a ridicat privirea spre chipul lui superb, nu a ratat sclipirea amuzamentului din ochii lui și nici zâmbetul care se juca în colțurile buzelor lui senzuale – de parcă ar fi fost. cu un secret pe care ea nu era. Și ea a avut brusc senzația că știe care este acel secret.

Ea a clătinat din cap și a reușit, cumva, să-și adune destul de mult inteligența a vorbi. „Tu nu ești Clay. . . ”

— Nu, nu sunt, spuse el cu o voce joasă, răgușită, care o făcea să se gândească la sex și păcat, împreună cu el. „Sunt fratele lui geamăn, Jackson Stone.”

Următorul: DIRTY SEXY SINNER (Povestea lui Jackson Stone)!

Vă mulțumim că ați citit DIRTY SEXY CUFFED. Am aprecia dacă ai ajuta și pe alții să se bucure de această carte. Vă rugăm să recomandați altora și lăsați o recenzie.

Înscrieți-vă pentru buletinele informative ale lui Carly Phillips și Erika Wilde:

Buletinul informativ al lui Carly http://smarturl.it/CarlysNewsletter

Buletinul informativ al Erikai http://smarturl.it/ErikaWildeNewsletter

Ordinea de citire a seriei Dirty Sexy:

Dirty Sexy Saint (Clay Kincaid)

Dirty Sexy Inked (Mason Kincaid)

Dirty Sexy Cuffed (Levi Kincaid)

Dirty Sexy Sinner (Jackson Stone)

*Fiecare carte din seria Dirty Sexy poate fi citită singură pentru plăcerea ta de lectură!

Citiți mai departe pentru extrase din cărțile lui Carly și Erika:

Îndrăznește să iei de Carly Phillips

JUCATUL CU ISPITA de Erika Wilde

Îndrăznește să ia

Fragment

de Carly Phillips

Soarele strălucea deasupra capului, temperatura se apropia de nouăzeci de ani, iar umiditatea era grozavă de păr pe insula Caraibe Sf. Lucia, făcând greu de crezut că va veni în curând un uragan. Ella Shaw ridică privirea spre cerul albastru, știind că nu va rămâne curat mult timp.

Linistea dinaintea furtunii.

Și-a tras părul într-o coadă înaltă și a ieșit din hotel, hotărâtă să ajungă la magazinul local de cadouri pe care îl zărise în drum spre ședința foto de ieri. Văzuse din vitrina magazinului coliere lungi, drapate, cu margele albastre, dar nu avusese timp să se oprească. Șeful ei era un obositor pentru a obține lovitura potrivită în lumina exactă și au lucrat cu mult peste întuneric. Până când au împachetat ziua, magazinul fusese închis.

Ca asistentă pentru Angie Crighton, un designer de modă cu sediul în Miami, Ella a fost responsabilă pentru micile detalii implicate într-o ședință foto. Și deși Angie, fotograful și modelele părăsiseră insula în această dimineață, Ella rămăsese să se asigure că locul de filmare era curat, hotelul fiind suficient de încântat încât să le permită înapoi altă dată. Și dacă era sinceră cu ea însăși, îi plăcea timpul de nebunie după nebunia unei ședințe foto, grăbirea echipajului, șefia unora dintre modele și, bineînțeles, a lui Angie însăși.

Ella a apreciat faptul că a avut timp să facă un magazin de suveniruri pentru cel mai bun prieten al ei, Avery Dare. Cât de ironic a fost că cele două fete din lumi foarte diferite s-au întâlnit deloc? Dar au avut. Și Avery a fost cea care a prezentat-o pe Ella lucrurile mai frumoase din viață, făcând-o să caute un loc de muncă la un designer haute couture. În timp ce Avery provenea dintr-o familie bogată, Ella fusese crescută ferm în clasa de mijloc, dar cele două fete se legaseră instantaneu.

Au împărțit chiar și un apartament până de curând, când cea mai bună prietenă a ei se mutase cu iubitul ei star rock, Gray Kingston.

Da, două lumi diferite, chiar și acum, se gândi Ella, ironic. Dar prietenia lor era solidă. Ceea ce i-a reamintit că trebuia să o anunțe pe Avery că s-ar putea să nu se întoarcă în State mâine, așa cum era planificat.

Când Ella auzise despre schimbarea cursului furtunii, încercase să rezerve un zbor mai devreme, fără succes. Tremura la posibilitatea de a rămâne blocată aici singură în timpul unui uragan și știa că lui Avery i-ar plăcea și mai puțin știrile. Prietena ei cea mai bună suferea de anxietate severă, iar Ella nu-i plăcea să o facă să-și facă griji.

I-ar cumpăra lui Avery un cadou suplimentar pentru a compensa, se gândi ea, intrând în magazin. Ea s-a îndreptat imediat către mărgelele turcoaz-albastru pe care le văzuse prin fereastră. Negustorul a susținut că sunt mărgele Larimar. Chiar dacă erau false, se spunea că mărgelele, populare în Caraibe, au puteri vindecătoare. Ella a achiziționat două duzini, un amestec de brățări și coliere, pentru a putea împărtăși copiilor de la centrul de tratament al cancerului unde ea și Avery s-au oferit voluntar.

Avery avea nouă ani, Ella zece ani când s-au întâlnit la un spital din Miami, amândoi donând măduvă osoasă, ambii acolo la cererea unui părinte. Niciunul dintre ei nu a înțeles cu adevărat ce se întâmpla. Tot ce știa Ella era că îi făcea o favoare tatălui ei, ajutând-o pe mama vitregă, de la început, nu-i plăcea prea mult. Chiar și la o vârstă fragedă, Ella fusese un bun judecător al caracterului, unul mai bun decât tatăl ei, evident, pentru că la scurt timp după ce Janice se făcuse bine, îl părăsise pe tatăl Elei. Și atât viața tatălui ei, cât și a Elei au plecat de acolo. Ella și-a scuturat gândurile din trecut înainte de a putea merge mai adânc și mai întunecat și s-a concentrat asupra bijuteriilor frumoase.

Ea a petrecut ceva timp alegând o brățară groasă de turcoaz pentru Avery și una similară pentru ea înainte de a plăti totul și a așteptat ca comerciantul să încheie lucrurile.

Geantă în mână, a pornit înapoi la hotel, străbătând străzile laterale și uitându-se în vitrinele magazinelor, absorbind cultura de-a lungul străzilor pietruite, înainte de a se întoarce mâine la Miami. Cel puțin, ea încă spera că va fi acasă. Știind că nu poate schimba rezultatul, și-a lăsat deoparte gândurile îngrijorătoare. Ar face față situației așa cum e
a venit.

Transpirația îi umezi gâtul din cauza umidității insulei și se gândi să ia un taxi înapoi la hotel. A băgat mâna în geanta de paie și și-a scos telefonul mobil pentru a da apelul, când, fără avertisment, a simțit o smucitură puternică pe poșetă.

"Ce-?" Se întoarse, dar cine și-a dorit poșeta a fost mai rapid.

Abia a zărit un tip înalt, cu părul negru, când acesta smulse mai tare, aproape trăgându-i umărul din priză înainte de a o trânti de clădirea din apropiere cu cealaltă mână.

Capul ei s-a lovit de peretele de beton, iar în urma impactului au apărut imediat pete în spatele ochilor ei. În timp ce ea se străduia să nu leșine, bărbatul i-a prins poșeta, împreună cu telefonul ei mobil care căzuse la pământ.

Ea a deschis gura să țipe, dar nu a ieșit nimic. Picioarele i s-au prăbușit sub ea și a căzut la pământ, cu capul lovind trotuarul înainte ca totul să se înnegrească.

Tyler Dare avea o zi întreagă planificată, un program plin de întâlniri cu clienții existenți și potențiali ai Double Down Security, firma pe care o deținea acum împreună cu fratele său Scott. Serena Gibson, prietena lui apropiată și asistenta personală, a avut ordine stricte să nu lase pe nimeni să-l întrerupă în această dimineață, astfel încât să-și poată aduna notele pentru fiecare întâlnire.

A luat fișa de evaluare a amenințărilor pentru primul său client, un diplomat care avea nevoie de protecție pentru familia sa și a început să scaneze constatările, când a auzit voci ridicate.

— Îmi pare rău, Avery, dar nu a spus că nu întrerupe, a insistat Serena.

„Nu-i nimic, sunt sigur că mă va vedea.” Vocea surorii lui trecea prin ușa închisă a biroului.

„Avery, a spus să nu lase pe nimeni înăuntru.” Vocea Serenei se ridică, dar el știa că femeia blândă nu se potrivește cu o femeie Dare hotărâtă.

Jucându-se cu tentația
Extras de
Erika Wilde

Raina Beck a terminat de ajutat un client să aleagă o sticlă de ulei de masaj pentru încălzire, apoi s-a îndreptat către secțiunea de lenjerie a magazinului ei, Sugar and Spice, un butic senzual, de lux, pentru adulți, care găzduia locuitorii din San Diego. S-a oprit la raftul noilor sosiți, unde buna ei prietenă, Jillian Noble, studia articolele superbe.

„Găsiți ceva care vă place?" întrebă Raina ca cealaltă femeie a contemplat o bustieră cu imprimeu leopard înainte de a o pune la loc pe suport.

Jillian i-a zâmbit în timp ce mai târâia câteva bucăți. „Problema este că sunt prea multe să-ți placă, ceea ce este un lucru bun. Caut ceva puțin diferit față de tot ceea ce am deja..." Cuvintele ei s-au oprit, iar ochii i s-au luminat în timp ce ridica un cuier care afișa un ansamblu roșu sexy care consta dintr-un demi sutien, o fustă scurtă cochetă care era doar câțiva centimetri de țesătură care abia i-ar acoperi fundul și un tanga din dantelă asortată, împreună cu o portjartieră și ciorapi până la coapse.

„Cred că asta este", a anunțat Jillian cu un gest succint din cap.

„Dacă Dean vine acasă să te găsească purtând acea ținută, cred că toate pariurile sunt anulate", și-a tachinat Raina prietena.

„Pe asta mă bazez și cred că și lui îi va plăcea foarte mult fusta scurtă." Îi întinse cuierul Rainei. „O voi lua, împreună cu una dintre acele gâdilături pe care le ai expus, pe cea cu pene moi de struț."

"Ai inteles." Raina a zâmbit, știind că Jillian, un client bun, a apreciat articolele mai aventuroase din punct de vedere sexual pe care Sugar și Spice le-au oferit celor care doreau să-și schimbe viața sexuală. Alegând o gâdilă cu pene de un roșu intens pentru a se potrivi cu ținuta, și-a întâlnit prietena la tejghea din față.

În timp ce a sunat la cumpărăturile lui Jillian, ea a întrebat: „Ce vă place lucrezi cu Stephanie?"

„Îmi place absolut. Nu aș putea fi mai fericită”, a spus Jillian, expresia ei reflectând bucuria ei nou-găsită. „O ajut să proiecteze acele apartamente fanteziste la hotel, iar mâine am o consultație cu o femeie care vrea să-și redecoreze dormitorul într-o versiune mai sexy a temei The Secret Garden.”

„Sună ca un proiect distractiv.” Raina a trecut cardul de credit al lui Jillian pentru a procesa vânzarea. Cei doi deveniseră prieteni apropiați în ultimele luni și, pentru că știa că soțul lui Jillian s-a opus atât de mult ca soția lui să-și ia un loc de muncă, Raina nu a putut să nu se întrebe cum mergea asta. „Totul este încă bine cu Dean și tu lucrezi pentru Stephanie?”

„Se obișnuiește și se adaptează. Mă asigur că îmi fac mereu timp doar pentru noi doi, iar asta îl ține fericit.”

„Bărbații sunt într-adevăr niște creaturi atât de elementare”, a spus Raina râzând. "A pastra s-au plimbat cu mâncare și sex și sunt fericiți, mulțumiți și mulțumiți.”

Jillian ridică o sprânceană curioasă. „Apropo de bărbați și sex... când ești o să te răsfăț puțin?”

Raina a ridicat din umeri în timp ce și-a înfășurat ansamblul în șervețel roz și l-a băgat într-o pungă. „Cred că toți băieții buni sunt luați. Și apoi sunt bărbații care descoperă că dețin un magazin de jucării sexuale și decid că sunt un joc corect pentru sexul scandalos, pervers, pentru că, știi, am acces la tot felul de articole depravate.”

Și-a dat ochii peste cap pentru a face ușoară comentariul ei, dar adevărul a fost mult mai adânc și a stârnit alte amintiri dureroase care i-au amintit de ce își ținea inima și emoțiile sub cheie - durerea unei respingeri atât de complete și absolute era ceva care o lăsase păzită și foarte precaută când era vorba de interesul unui bărbat pentru ea.

Desigur, i-a plăcut sexul fierbinte și aventuros. La urma urmei, ea a deschis Sugar and Spice ca o modalitate de a ajuta femeile să se împuternicească sexual, să intre în contact cu dorințele lor și să fie suficient de încrezătoare pentru a se bucura de fiecare aspect al sexului. Dar știa, de asemenea, că era nevoie de un bărbat la fel de puternic și sigur de sine pentru a-și accepta domeniul de activitate, pentru a nu se simți amenințată sau stânjenită de faptul că deținea un butic care ținea să sporească plăcerea sexuală.

Din păcate, de-a lungul anilor, ea a aflat că nu era cea mai bună judecată de caracter atunci când era vorba de motivele unui bărbat și de motivele lui pentru care se întâlnește cu ea, ceea ce făcea, de asemenea, extrem de dificil să descifrezi ceea ce era real ,

sau dacă ea nu era altceva decât micul secret murdar al cuiva pe care l-a folosit până când entuziasmul dispăruse.

Prea multe experiențe dureroase au învățat-o că, din cauza a ceea ce făcea ea pentru a-și câștiga existența, bărbații erau mai mult decât dispuși să o ia dracu ca o vedetă porno în privat, dar au tras linie să o scoată în public sau să o aducă acasă pentru a o întâlni familie, care o făcea să se simtă ieftină și murdară – de parcă predicția tatălui ei de foc și pucioasă despre ea că ar fi o curvă s-ar fi adeverit. Bărbații nu se întâlneau cu o femeie ca ea pe termen lung și pentru Raina devenise mult mai ușor să-și păstreze distanța emoțională, mai degrabă decât să se confrunte cu criticile și înțepătura respingerii din nou.

Fusese arsă de câteva ori și nu permitea niciunui bărbat să se apropie suficient de mult pentru a o face din nou. Acum, sexul era totul despre plăcerea fizică, nimic mai mult, și de curând hotărâse că dacă cineva avea de gând să folosească, va fi ea pentru o schimbare. Din păcate, nu s-a prezentat o oportunitate, dar dacă a venit tipul potrivit, cu siguranță nu s-a opus să se bucure de o aventură de o noapte fără obligații.

„Poate că ai nevoie de sex anonim fierbinte ”, sugeră Jillian cu un obraznic sclipi în ochi, de parcă ar fi avut o legătură directă cu gândurile Rainei.

„A fost o perioadă lungă de secetă și ideea este cu siguranță tentantă”, a răspuns Raina, o notă plină de umor împletind adevărul cuvintelor ei. Vibratoarele și jucăriile sexuale făceau treaba până la a o scăpa, dar nu puteau înlocui senzația sau plăcerea unui bărbat puternic, puternic și viril care s-a împins adânc în ea sau își trecea mâinile de-a lungul curbelor ei, gura lui fierbinte seducându-i pe a ei. .

Da, cu siguranță i-a fost dor de asta, iar gândul provocator a făcut-o să se simtă puțin îmbujorată.

Jillian și-a mușcat buza de jos pentru o secundă înainte de a-și băga mâna în poșetă și a scoate un plic alb. „Ai făcut multe pentru mine și vreau să fac ceva pentru tine pentru o schimbare. Luați asta și răsfățați-vă.” Îi împinse Rainei plicul peste tejghea.

Raina o luă și citi cuvântul „ Bine ați venit” în relief cu negru pe față. "Ce este asta?" întrebă ea, confuză și curioasă în același timp.

„O invitație la Clubul jucătorilor.”

Ochii Rainei s-au mărit de surprindere, iar inima i-a fluturat în piept cu o emoție incontestabilă. Ea știa exact ce este The Players Club – un club de sex privat, exclusiv pentru membri, care stătea în fața unei clientele de elită și proeminentă pentru a-și menține exclusivitatea. O recomandare personală

trebuia chiar să viziteze clubul și, din moment ce Dean și Jillian deveniseră recent membri, acum aveau privilegiul de a extinde o invitație unui oaspete.

Iar Jillian o alesese .

„Oh, wow”, a respirat Raina în timp ce își trecea degetul mare peste litere în relief pe plic, încă în stare de șoc. "Într-adevăr?"

„Da, într-adevăr”, a imitat Jillian jucăuș. „Meriți o noapte sexy pentru tine și pot garanta că orice fantezie pe care o ai poate fi împlinită la Clubul jucătorilor.”

Raina avea o mulțime de fantezii private și obraznice depozitate în cele mai adânci adâncimi ale minții ei, niciuna dintre ele pe care nu le-a împărtășit vreodată, deoarece acele scenarii erau pur și simplu prea rele și interzise pentru a le dezvălui cuiva dintre băieții cu care se întâlnise până acum. , toți dintre care aveau ego-uri mari și fuseseră iubitori egocenți. Da, deținea un butic care vindea tot felul de articole pervers pentru a îmbunătăți jocul sexual, dar a fost nevoie de un bărbat puternic, încrezător, care nu se simțea amenințat de expertiza ei, pentru a-i oferi ceea ce își dorește, care știa de ce are nevoie fără să-i ceară și a făcut din acea plăcere singurul său obiectiv.

Găsirea acestui tip de bărbat convingător la The Players Club într-o singură noapte era improbabilă, dar cu siguranță mai posibilă decât în viața ei de zi cu zi și nu era pe cale să refuze cadoul lui Jillian. I se dăduse echivalentul biletului de aur al lui Willy Wonka, dar în loc să se sature cu ciocolată, plănuia să se răsfețe cu cât mai multe orgasme.

despre autori

Carly Phillips

Carly Phillips este autoarea celor mai bine vândute NY Times și USA Today a peste 50 de romane de dragoste contemporane sexy, care prezintă bărbați fierbinți, femei puternice și poveștile emoționante pe care cititorii ei au ajuns să le aștepte și să le iubească. Carly este fericită căsătorită cu iubita ei de la facultate, mama a două fiice aproape adulte și a trei câini nebuni (doi terrieri de grâu și un mutant Havanese) care joacă pe pagina ei de fani Facebook și pe site-ul ei. Carly iubește rețelele sociale și este mereu în preajmă pentru a interacționa cu cititorii ei. Puteți afla mai multe despre Carly la www.carlyphillips.com.

Eric Wilde

Erika Wilde este autoarea seriei sexy Marriage Diaries și a seriei The Players Club. Ea locuiește în Oregon cu soțul și cele două fiice, iar când nu scrie, o poți găsi explorând frumosul nord-vest al Pacificului. Pentru mai multe informații despre lansările ei viitoare, vă rugăm să vizitați site-ul web la www.erikawilde.com.